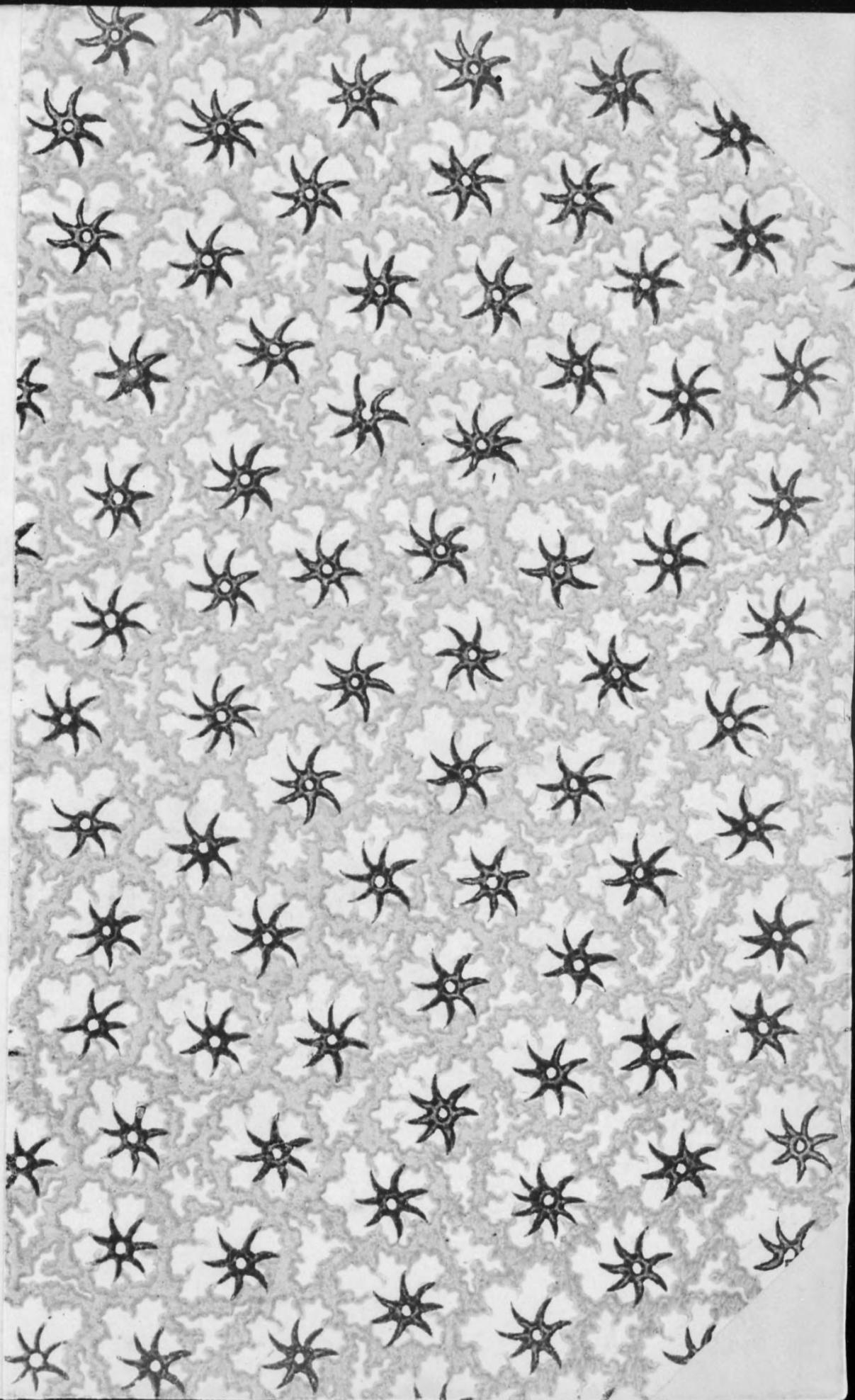

UBL: BKNOOG 119

Boekenwagen

119.

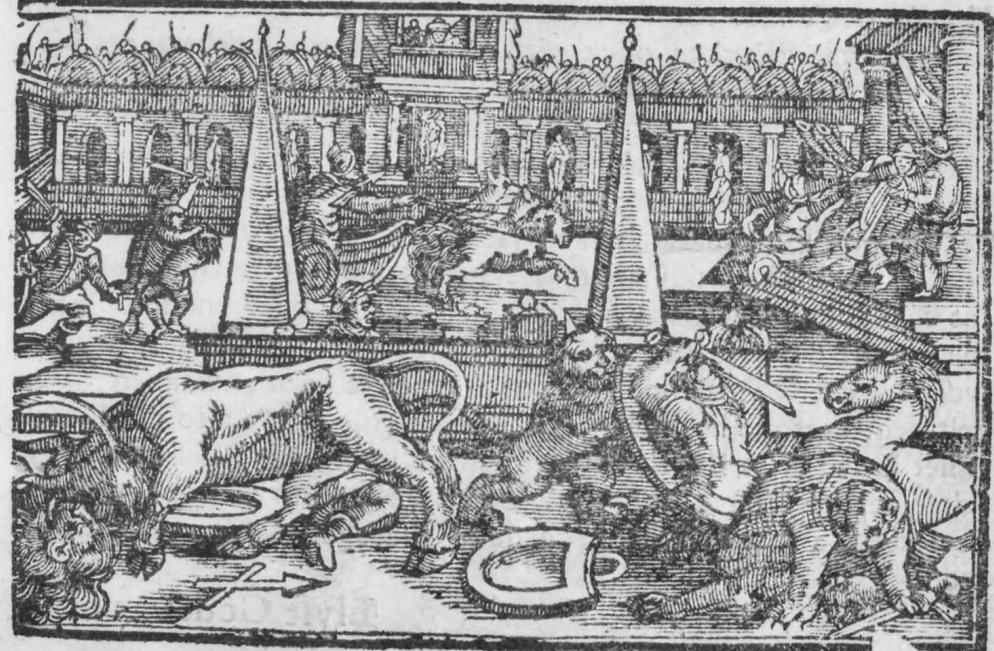
18119

DE
HISTORIE
VAN DE
Distructie van Troyen / hoe sy

Lest - wers van de Griecken verdestrueert is:

Mitgaders de Historie van de groote Liefde van
Troplus / Pyramus Bone / en de schoone Bresida.

Seer Playsant voor Liefhebbers om te Lesen , en van Nieuws oversien.

¶ Amsterdam , By d' Erven van d' Wed. van Gysbert de Groot , en Anthony van Dam ,
Boekverkopers op den Nieuwen - Dijck / in de grote Spiegel , 1719.

VOOR - R E D E N.

Als men wil insien den loop deser Weereld: Soo sal men bevinden, dat niet alleene nu, maer bykans van allen tyden, de begeerlyckheyt der Oogen oorsaecke is geweest van 't verderf veler Personagien, soo wel onder Christenen als Heydenen, en om hier van alle de Exempelen by te brengen, en is myn voornemen niet, want deselve in vele Boecken niet en souden kunnen vervat worden: Alleenlyck sal u genoeg wesen te bedencken of David (een Man na Godts herte genoemt) daer door niet zwaerlyck gesondigt en heeft: De twee oude Raets-Heeren oock niet tot verderve gekomen zyn: Ende den vroomen Sampson van gelycken oock niet door de begeerlyckheyt des Ge-sigts van Dalida bedrogen en is geweest; Ende alsoo en is 't oock niet te verwonderen dat Paris (door het aensien ende de groote liefde van de schoone Helena) oorsaecke geweest is van soo vele Inconvenienten die daer door gekomen zyn, alsoo gy in 't Lesen der Historie sult moegen vinden, jae selve zyn Doodt daer door vervordert heeft. Daerom (beminde Leser) laet u dese Geschiedenis tot een Exempel wesen, niet om deselve in 't quade na te volgen, maer om daer door u selven te leeren bedwingen, ende de begeerlyckheyt der Oogen ende des Herten tegen te staen, want hy Spiegelt hem zagt die hem aen een ander Spiegelt, ende also doende sal u het Lesen deses Boecks nut en profyt in-brengen, neffens dat gy (deselve Lesende) daer in vele fraeye Feyten sult vinden, waer in de Deugdt altydt gepreesen, ende d' Ondeugdt altydt mis· preesen word.

Blyft Godt bevolen,

MU. DER NED.
LETTERKUNDE
TE LEIDEN

Historie van de lesste Districtie van Troyen: En de liefde van Troplus en Bresidia.

Hoe Koning Pryamus, Sone
van Laomedon de Stad van Troyen wederom de-
de op-bouwen, en wat voor Kinderen hy hadde.

Het I. Capittel.

Laomedon Koning van Troyen / en der om-leggende Steden en Landen / syn de gekomen tot goeden ouderdom / hadde twee Kinderen/ eenen Sone genoemt Pryamus / ende een Dochter Crione / die seer schoon / wijs / en voorsigtig was. Ende alsoe dese Kinderen in alle geschicktheit opgevoed werden / so heeft Pryamus getrouw mit bewillinge syner Ouders / een vrouwe / schone / en deugdsame Erede Drouwe / genoemt Hecuba / by dewelke hy agt Kinderen kreeg / te weten / 5. Sonen / en 3. Dogteren / alle begaest met sonderlinge gracie. Den eenen was genaemt Hector / wessende sterck en kragtig: den tweeden Paris / boven maten schoon synde: den derden Ophebus / seer wijs van rade: den vierden Helenus / seer geleert in de seven vrye konsten: ende den vyfden Troplus / van hem selven seer mannelijk / nochtans seer stout ende onverstaegt in 't strijden.

De outste Dochter was genaemt Crusa / wijs en voorsigtigh / en wort na de meeninghe van sommighe Eneas wijs: Cassandria was begaest met gelijcke ga-ven als haer broeder Helenus / erbaren in de seven vrye konsten / ende de derde was Polluxena genoemt / dewelcke de natuere voort niet vergeten en hadde / maer hadde die voorsien niet sulcken schoonheit ende goede grachten / dat men wepuigh haers ge-

lycken vont. Boven dese acht voornoemde kinderen hadde dese Pryamus noch dertig Sonnen / alle vrouwe ende bloetje Jongelingen / die hy aen diverseche Drouwen gewonnen hadde. Den Koningh Laomedon / synde dan also in ruste en voorspoet / siende syn Kintz Kinderen alle in goeden doen / achte hem selven de geluckigste der Weerelt / maer gelijk het gemeenlich gebeurt mit de Princen deser Weerelt / hoe sy hooger verheeven syn / hoe haer val deg te meerder is / alsoo is 't oock geschiet mit dese oude Laomedon: want also syn Sone Pryamus met syn Wijs en Kinderen te Welt getrocken was mit een grote Magte van Volek / om sommige landen en steden wederom onder de subjectie syns Vaders te bringen / die rebelligh ende afvallich geworden waren / so syn de Ghecken daer-en-tusschen den Koningh Laomedon mit groot gewelt toe gekomen / ende en hebben niet alleene hem met alle syn volk / die hun te weer stelden omgebracht / maer ook de Stadt van Troyen gantschelyk verdestrueert / oude syn dochter Crione gehankelich mede genomen / en also met groten roofoen en rijkdom wederom gekeert.

Pryamus dese droevige tijdinge verstaen hebbende / is grotelych ontstelt geweest / als wel te dencken is / en verlatende een Kassteel dat hy belegert hadde: Als hem dese tijdinge voor quam / is hy wederom na Troyen getrocken / en bindende deselbe alsoo bedoghen en verdestruert / meynende hy onsinig te warden / siende dese verwoestinge der Stadt / en bedenkende de doodt syns Vaders ende der Inwoonders: Maer ten lesien tot hem selven gekomen

zijnde / heeft hy voort-gedomen de Stad wederom op te doen bouwen / veel kostelijker en grooter als sy te vooren getoest hadde / ende dat ter eer van Septimus / die de Heypdenen houden voort den Godt des Waters ende der Zee. Om dan syn voornemen te volbringen / heeft hy van diverse Landen ontboden seer veel Boumeesters / van de konstigste die hy heeft weten te bekommen / also dat hy de Stade (dooy de groote menigte der Werklieden) in korten tijdt wederom op - gerecht / ende veel vermeerderd heeft / soo dat haren omgangh die dag reepsens was: De mynre waren gemaect van blinciende marmertsteen / fraep en konstigheupt gehouwen / 200 Cubites hooge / op de welcke noch gesteld waren (niet wijdt van maskanderen) sterke toozzen tot beschermingh der Stad / ende hadde ses schoone stercke ende geweldige Poozen als Wachten / daer de Meesters hunne kunsten wel aen bewesen hadde / want elk om het kostelijck en fraespste was: d' een hiel Dardamides / d' ander Cibria / de derde Helias / de vierde Cerias / de vijfde Tropaina / en de seoste Anthenades. De hupsen van binuen waren oolt niet siegtelijc op-getrocken / maer meest al gesigt van upt gehouwen Marmer-stenen / ende tsestigh Cubites hooge: De straeten waren breedt en essen geplavept / aen welcke hoerken steene bogen op twee of meer Marmer-Calommen geregert waren / so dat het Volk daer onder konde schuullen voort wint / regen / sneeuw ende Sonne - schijn. Midden dooy de Stad liep een lustige Riviere Xantes geheeten / dwellede de Stad in tween deylden / en veel Water-menlens deden omgaen / den Vorheren seer dienstigh: Ende over de Riviere waren gemaect veel schoone steene Brugghen. Maer het kostelijckste van alle / was het Palleys / 't welck den Koningh Pryamus voort hem selven had doen bouwen /

gensem Illion / begrijpende 1500 schreden / zynne de Myrpen van blinciende sine-witte steenen: De Densteren als oock de Cantellen van synen blinciende Cristalle / de Coorens so hoog verheven / datse de Wolcken schenent te raken / ende van binuen soo fraep vertiert / datter niet aen en ontbrack / insonderheit in de grote Zale / welcker Calommen van blaeren witten Marmer-steen was overwelt met Cederten-hout / ende het plabeptsel van verschelde gecoleurde Steenen / ende contom met fraepe upt gehouwen Geschiedenissen aen de Myrpen. Ven't hoog-epnt deser Zalen stont des Coninghs Cooren / en den Sittplaetse / met eenige trappen seer kostelijck gemaect ende verheven / ende onder aen de trappen noch verscheden Gestoelten. Somma deser Stad / met alle datter in was / was so kostelijck dat haers gelijcke niet en was / so datse tertiorit bewoont wiert van vele grote Heeren ende Princen die dagelijchs by den Coninghe te bove quammen / ende hem vergeselschapten / weynigh denckende op de verledene Destructie / maer leefden in alle wellustigheden: hoewel den Koningh nochtans niet en vergat syn Suster Exone / om welcke hy voort hem nam met synre Vrienden te sprecken.

Hoe Koningh Pryamus Antenor als Ambassaet in Grieken sond, om syn Suster Exone te hebben.

Het II. Capittel.

Alsnu Coningh Pryamus een tpe langh in voortspoede geseten hadde / so en konde hy hem niet gerust houden / maer doeg dat de Griecken hem al veel en grootelijcks te kort deden / synre Suster Exone by hem te houden / en dattet hem niet toe en stont sulcke lijden / daerom heeft hy synre Heeren / Vrienden en Kinderen by een doen vergaderen / en toe hum

hun aldus gesprocken: Op Heeren ende gp mijn Vrienden / u lieben is noch in dachtig / ende en hebt noch niet vergeten (souw ik meynen) de groote schade ende schande ons van den Griecken aengedaen het welcke alsooit laten passeren / sonder waercke daer over te doen / mijnen raed en advijs niet en is / doch om dat wp als noch soo geheel sterck niet en zijn om onse inlandische tegen-partije / soo hebet my goet gedocht dat wp Anthenoza Griecken senden / om niet vriendtschap ende minne mijne Suster Exone wederom te krijgen / ende daer-en-tussen onse rebellen moegen ons onderdaen maken / is daerom myn begeerten dat gp lieben bedenkt of dit myn voornemen goet is oft niet. De Heeren ende Oversten des volks en der Gemeynen sulcs over-leyd hebende / hebben't goet gevonden / ende alle 't samen bestemt / dat des Koninghs voornemen goet was. Soo is dan Anthenoza met dit bevel 't Schepe gegaen als een Ambassaeet met veel geselschaps / ende het gene hem van nooden was: ende komende in Tessalien / is hy by den Koning Pelius gegaen en heeft hem des Konincx Pyramus begeerte te kennen gegeben / te weten / dat hy hem (om alle Vriendschap 't onderhouden ende 't voortgaende te vergeteen) synre Suster Exone wederom soude geben / ofte anders soude hy gedwongen wezen deselbe met gewelt wederom te halen. Pelius dese bootschap verstaen hebbende / heeft hem sulcken antwoort gegeben dat hy sonder langer vertrek gereist is naer den Koningh Thelamon / die de Princesse Exone by hem hadde: en by den Koning Thelamon gekomen zynne heeft hy d' oorsaech sijner konstie verklaert Thelamon syn Legaetschap verstaen hebbende / heeft hem al lacchende geantwoort / Ick ben verwondert over de ligher verdigheit uwgs Heeren ende Konings / dat hy meynt soo lichtelijc met woorden ofte dreppementen weder te krygen 't gene wp in perijckel onses levens met grote moeyten verkeegen hebbven / daerom keert weder en segt inuen Koningh dat wp in geen verbondt niet en achten: ende dat hy Exone / die schoon wjs ende verstandich is / ende my so lief en weert (obermidts haere deugden en goede gratien) niet weder krygen en sal / ten ware metten zweerde ende niet gewelt / daer toe wp hem niet kloek genoegh en kennen / oock duncit my dat gp qualiccken bedagt zijt sulcken Legaetschap arn te nemen in de Landen ende Heerlijkhed der gener die u ende alle de utre van herren vpandt zyn / daerom vertrekt terstant van hier / al-eer u erger hier van komme. Anthenoza met'er haest van daer getrocken te Achapen by Castor en Polux / verhopende van hun beter bescheit en antwoort te krijgen als van de voortgaende: maer hadde hy kleyn bescheit gehadt van Pelius en Celamon / dese gaben hem nog minder en erger antwoort: want na dat hy hun synre bootschap verstaert hadde / antwoorde hem Castor in deser manieren; Uwen Heer ende Koning Pyramus laet hem voort staen dat hem groot ongelijk geschiedt is / maer laet hem bedenken oft syn Dader Laomedon sulcken ongeluck als hem over - komen is / hem selven niet aen - gedaen en heeft / door het leet en verdziet / 't welck hy den Griecken sonder reden noch oorsake aen - gedaen hadde / so dat wp meer synre openbare en blijckelijcke vantschap begeren / als synre gebeyngde vantschap: 't schijnt oock dat u leven hem niet veel weert en is / u niet als sulcken bootschap herwaerts over te senden / by de geene die geen oorsaech en hebben / om hem ofte den sijnen goet te gunnen: Daerom versiet u van hier / op dat u daer dooy geen schande noch schade en geschiede. Anthenoza dooy

dese antwoordt haff verbaest zynde / is ter-
stantd wederom t' Scheep gegaen nae den
Lande Phison / in 't welck Nestor met
meer andere Griecke Princen woonden /
die hem dzeppghde aen een boom te hangen /
soo hy niet terstantd ten Lande upt - trock.
Als Anthenoz anders geen beschept kon
krijgen als dzeppementen / soo is hy niet
haest wederom na Cropon gezeplijt / waer
dat hy niet veel moepten over See aen ge-
komen is / ende syn sacrificie gedaen heb-
bende / is hy recht na des Koninghs Pal-
leys gegaen / die hem vrientelijck ontfing /
verhoopende goet beschept te verstaen / en
ontbiedende alle syn Heeren / hiet hy An-
thenoz syn antwoordt voor hun allen te
verklaren. Anthenoz dan zynde voor den
Koningh ende syn Vaden / sepde aldus :
o Machtige Heere en Koningh / het hadde
veel beter geweest / aen hun niet gesonden
te hebben / so en soude uwe Majesteyt sigh
daer over niet ontfetten / want den eersten
daer ick by quam / namentlyck Koningh
Pelius / gaf my sulken antwoort / dat ick
blide was upt syn oogen te wesen : Ende
Chelamon Koningh van Thessalien / by
de welcke Erione uwe Majesteyt Suster
is / sende my / haer niet te willen ver-
laten / om leben noch om sterben / ten wa-
re hy dooz geweldt gedwongen wierde /
daer hy uwe macht niet kloeck genoegh toe
hielt / oock en paste hy op uw vriendschap
niet / noch oock Castor of Pollux / welcke
hun lieten voor - staen noch gelijck te heb-
ben / en niet genoegh vergolden te hebben /
het ongelijk hun van Koningh Laomedon
den haren aen - gedaen. Koningh Nestor
met veel andere Heeren by hem zynde /
dzeppde my te doen hangen / dooz myne
voedschap / sook aldaer noch wat vertoest
hadde / alsoo dat ick geenen middel en sie
om uwe Suster de schoone Erione weder-
om te krijgen / ten ware niet gewelt / op 't
welcke uwe Majesteyt te letten heeft. De

Koningh Pryamus dit antwoort verstaen
hebbende / wag niet wel te vreeden / doch
hielt zyn granschap bedeckt / gebiedende
alle de Omstanders des anderen - daeghs
wederom by hem te komen / om t' samen
te raden wat sy best soude mogen doen om
syn Suster wederom te krijgen / ende soa
zyn sy dien dagh gescheden / gaende elck
ua syn Logijs.

Hoe Koningh Pryamus raet
hiel met zyne Heeren over 't antwoort der Grie-
cken / aen Anthenoz synen Ambassaet gedaen.

Het III. Capittel.

DE Koningh Pryamus hadde van al
den nacht niet wel kunnen slapery
ende dat dooz d' antwoorde van de
Griecke Heeren en Vorsten / hem door An-
thenoz gesonden. Daerom / so haest het dag
wert is hy opgestaen / ende ten Hove in de
Sale gegaen / alwaer hy alreid oock meest
alle syn Edelen / Heeren ende Drienden /
als oock syn Kinderen ofte Soonen ver-
gadert wort. Ende sittende op synen Kon-
inklycken stoel / sprak hy tot hun in deser
manieren. Op Heeren en Drienden /
glieden hebt wel verstaen de spijtige ende
verdzielijke antwoorde / die de Griecken
gegeeven hebben onsen getrouwien Am-
bassaet Anthenoz / daer dooz 't wel blycke-
lyck is (gelyk sy oock wel openlyk seggen)
met ons geene vriendschap te willen hou-
den / maer veel eer onse vanden te willen
zyn ende blipben / ende veel min mijn Suster
Erione willen wederom senden / met
de welcke sy in Vorstedom ende ongeschickt-
heyt leven / Hebben oock my ende mynen
Ambassadeur veracht ende verwozen /
ende met vele dzeppementen tot mynen
spijte doen vertrekken : welck alles my niet
te liiden staet / maer ben van sume / ende
hebbe gedagt dattet beter is in hun Lant
te valken / ende dat te bederven ende te de-
strueren /

strueren / dan hun alhier te verwachten /
also sp ong brengen. Het is nu (de Goden
hebben los daer van) met ons also dat on-
se Landen in eenighept zyn / ende niet min-
der / maer wel meerder macht by een kon-
nen brengen als onse Drianden / soo van
Vidders als van Poet - volk d' Overvloed-
digheyt der Drialdien en ontbreekt ons
niet / als oock niet den middel ofte schepen
om hun te versoenen : daerom op Cropan-
nen / het is nu tpt u selven over de Moor-
denaer / utter Ouders / Hups - vrouwen
ende Kinderen te wzeken / ende u - lieden upto
de slaverije te verlossen / in dewelcke sy u
wel souden willen brengen / het welcke ons
euwigh verderf ende grote schande soude
wesen / daer wog soo vele ende machtige
Princen in ons verbondt hebben / die ons
alle vrystant doen sullen / soo dat gy niet be-
hoest kleynhertig te wesen om die Dictrie /
diese in onse absentie behaelt hebben / het
welk sy lichtelijck te doen hadden / hebbende
de kleynre resistente ; en oock heeft de Fe-
tupne als doen met hun geweest : twijfelt
niet / ofte onse Goden sullen als nu met
ons wesen / ende ons voor - staen / aensien-
de onse gerechtigheyt / ende hunne onge-
rechtigheyt.

De Heeren ende Princen dese woorden
huns Conincks horende / hebbent daer dooz
alsoo gemoet geweest / datse alle van ge-
lycke opinie waren / ende hebbent hem be-
loofst al - t' samen met gantscher macht by
te staen ende getrouw te wesen / waer over
hy hum alle bedanckten / begeerende datse
bare Velosten souden volbrennen / datse
humne macht by een brengen. Ende alsoo
zynse alle naer hups geheert / behalven sy-
ne Kinderen en Wastaerden / dewelcke nu
alle kloeke Mannen waren / tot dewelcke
hy aldus gesproken heeft. Mijn Kinderen /
gy - lieden hebt gehoozt ende verstaen mijn
voor - nemen ende meyninge / ende syn daer
heeng gesint / te meer / om den docht uws
ouden Groot - Vaders te wzeken / als oock
d' oneere die uwe Moede ende myne Su-
ster aen - gedaen wort : ende aengesien gp-
lieden alle kloeck ende gesont zpt / soo sou-
det u alle groote schande wesen sulcks niet
te doen / daerom op Hector mijne Sone die
den oudtsten ende stercksten zjt / sulc deser
last aen - nemien in myn plaeſte / die alredē
oudt ben / ende uwe Broeders sullen u ge-
lijckelijck by staen / ende onderdaen wesen /
als hunnen Capiteyn ende Oversten / en-
de van gelijken oock de andere Heeren / en-
de Vorsten des gantschen Lants / want ist
u daer over stelle. Hector deſſe woorden
horende / heeft zyn Vader hooghlyck be-
danckt van de Eere die hy hem aen - dde /
hem kiesende tot Overste ende Leptgeman
van dese Oologe / dogh gaf hem dese ant-
woorde : Mijn barmende Heer ende Vader /
daer is niemant onder onſe Gebroeders /
oſte sy zijn alle genegen u begeerte te vol-
brengen / ende principalijck komt het my
toe (die den oudtsten ben) mijn Vorſaten
te wzecken van het ongelijk hum aen - ge-
daen zynde / het welck de nature oock ber-
eypft / ende en is den Princen oft Edeldom
niet wel voegende / hun ongelijk te laten
gescheiden / sonder 't selve te wzecken / op
datse niet bloode ende kleynre - hertig ge-
scholden en woden / nochtang myn Heere
enis 't niet genoeg op het beginſel ende aen-
bank eeniger saken te letten / maer prin-
cipalijck ende booz - al op het eynde ende
d' uptkomſte / want hy meynt somtijts die
fael : soo dat my dunct geraedsamer te
wesen een sake naer te laten / daer van het
eynde sorghelyck ende perticulier is / dan de-
ſelbe metter haest en onbedachtelijck aen
te beerdien / sommige hebbent wel het on-
gelijk ende de oneere hun aen - gedaen wil-
len wzeken / die daer dooz veel meer onge-
lucks ende schande op hun ende op haere
Nakomelingen gehaelt hebbent : ende nu sa-
hebben u de Goden so hyselijcken begaest /
ende

ende hoogh verheeven / battet my beter
dunckt in rnsie ende silhept te blyven / als
andere ongerushept aen te doen / ende een
nen slapenden honot te wecken : want wie
en weet niet (als men immers de waer
heydt bekennen wil) ofte de Griecken zijn
machtiger van Ridders ende van Volck
als de Troyanen / hebbende onder hun ge
bied ende subjectie heel Europeen ende Af
rica / soo wel versien van hooome Ridders
ende grote Schatten / sullen dan soo veel
Edele Troyanen hun lyf en goet avontue
ren om eene Crone / die misschien maer
eenen kleynen tydt te leven en heeft : daer
om mijn Heer ende Vader / bedenkt indien
gy van sunne zigt u te wzeken / dat de Grie
ken van gelijcken oock Mensen zijn / ende
die hun ook wel sullen wreken / alwaer 't
noch over vele Taren / so dat dese Landen
alsoo minnermeer sonder Oologe en sul
len zijn. Ende op dat uwe Majesteyt dit beter
geloost / salich u de geschiedenis verbla
ren.

Alsoo ich onlangs dooz u bevel in kleyn
Indien getrocken was / soo gebeurdent
dat ich in 't beginsel van de May - maendt
op eenen Dydagh 's moergens vroegh/
met noch andere Eedelen ter Nacht reedt/
en niet en speerde dat my behaeghde vooy
een ure na-middagh een schoonen grooten
Hert / hetwelke ich so snelijken verholgh
de / dat ich alle mijn geselschap achter liet/
ende quam in 't dicke des Forets Ida
aen de Fontepne / daer ich het Hert ver
loot / ende niet langer en konde verholgh
en / dooz dien den abond aen quam / het
welk my verdoot dogh niet beter konnen
de / bont ich mijn Peert aen eenen boom /
by de Fontepne / endestelde my tot rusten/
soo dat ich dooz vermoerthept terstont in
slaep viel / hebbende mijnen Voogh ende
Pijs neffens my / en slapende aldus by de
Fontepne / quam my een Visioen te boren
van die Godinnen / namelijc van Pallas /
Juno en Venus / dewelke waren twissen
de in presencie van Mercurius / om eenen
koste

Kostelijchen Appel van goede / die hebben
moeste de schoonste van hun drien / ende
om dat elck de schoonste wilde wesen om
den Appel te hebben / seyde Mercurius
tot my : Paris dese drie Godinnen hebben
u tot eenen Kichter gehoren / om te ooz
delen welke van hun drien de schoonste is /
den welken gy desen Appel geben sulx / en
elck heeft u een besondere gabe toe-gesent :
indien gy hen Juno geest / soo sal sy u ryck
maecken : geest gy hen Pallas / soo ver
krijgt gy wijsheid daer voor / ende soo gy
dien Venus geest / soo sal sy u doen hebben
het schoonste Wijs van heel Griecken. En
om die Domisse gerechteylck te geweu
was myn begeren dat ilse alle drie naclit
wilde sien / het welk alsoo geschiede. Doen
docht my het Venus de schoonste te wesen /
ende gaf daerom de Sententie / aen haer en
niemand anders den Appel gerechteylck
toe quam / dies sy seer blijde was / ende be
loofde my dat ik verkringen soude 't geene
Mercurius my belooft hadde. En doen
verschoot dat Visioen / ende ich wiert ter
stondt wacker. Daeron myn Vader en
twijfelt niet ofte dit sal alsoo geschieden /
want de Goden niet liegen noch bedriegen
en kommen. Den derden Broeder Dyphe
bus was hier in met Paris / seggende :
Indien Paris eenigh Edel Wijs uit
Griecken met hem brengt / soo sullen wij
lichtelijck onse schoone Crone voor desel
be weder krygen. Dit hoorende Helenus
den vierden Soone / (die de wetenschap
had van toe komende dingen te hoorz - seg
gen) heeft geraden dat men na Griecken
niet trecken soude : want indien dat Paris
(seyde hy) na Griecken trecht / ende daer
eenige schade doet / soo zyt verselict / dat
dese Stadt van Troyen / ende my al t' sa
men verdestruert sullen worden : Maer
hinen raedt en wiert niet verhoort / want
Troylus en meest alle de andere spottender
mede / so dat den Coningh (geloobende

hem selven en den meesten hoop) besloot
dat men nae Griecken baren soude / ende
heeft daerom Paris ende Dyphebus nae
Pannosten oft Hongarpen gesonden / om
aldaer veel Ridders ende ander Volck aen
te nemen.

Hoe Paris en Dyphebus na Griecken voeren , ende hoe Paris Helena ont schaecke.

Het V. Capittel.

Paris en Dyphebus in Pannonia
synde vergaderen aldaer vler duisent
Ridders / dewelcke met hare Schild
knechten tot Troyen quamen / daer geko
men synde / heeft den Koningh Pyramus
terstont veel Schepen laten toe - rusten / en
die doen versien ende besorgen van alles /
dat tot sodanigen repse noodigh was. Als
deselbe al verdiig waren / heeft gy Anthe
noz ende Eneas bevoolen mede toesicht
over syn Sonen ende het Heer te hebben /
vermanende hun daese den Drant souden
laten gewaer wordien / datter soo goede
ende beter Ridders te Troyen waren /
als in Griecken / ende hun hooomelijc / ende
hooikelijck te dragen / op dat hun naem en
saem mocht dooz de gantsche Werelt ver
keert worden. Doen syn Paris en Dyphe
bus met hun volck t' zepl gegaen / ende
komende in Romanien / synse van daer
voort geboren aen een Eplandt Cypharea
nu Cypers genoemt / maer onder wegen
ontmoeten sy een Bloot Griechische Sche
pen / in den welcken Menelaus was met
syn Wups - vrouwe schoone Helena / Su
ster van Coningh Castor en Pollux : maer
de Troyanen zeplden hun vooy - by. De
Troyanen vooy Cypharea gelomen syn
de / hebben sy de Ankiers uit - geworpen / en
zijn den meesten - deel aen Landt gebaren /
alwaer sy eenen tempel gebouwen hebben /
die de Godinne Venus geconsecraert was /
in den welcken vele Lieden van daer on
trent

teent hare offehande quamen doen / gelijk
Paris niet syn geselschap (hostelyck ver-
liert synde) oock deden / en dat so rjchelijc-
ken en heerlijcken / dat desgelyck nopt ge-
sien en was / so dat hun de Griecken gro-
telijcks daer over verwonderden / ende niet
en konden bedencken wie desen schoonen
Jongelinck was / maer ten lesten hebben
sy vernomen dattet Paris deg Koninghs
van Tropens Zone was / daer gekomen
synde om sijns Vaders Suster de schone
Exione te verkrijgen. De fame synnder
schoonheit ende kostelijckheit is soo veze
gekomen / dat de schoone Helena / Hups-
broutwe des voorsz Menelaus sulcks ver-
staen heeft en luff hebbende Paris te sien /
is scaep toe-gemaect oock na deser tem-
pel gereyst niet uyt devotie / maer om te
sien ende gesien te worden / gelijk het he-
dens-daeghs noch wel geschiedt / dat vele
meer te kerchen kommen om gesien te wor-
den als uyt devotie. Helena dan in den
tempel gekomen zynde / heeftse hare of-
ferhande seer kostelijken en heerlijcken ge-
daen / maer sy hadde altyt d' oogen gesla-
gen meer on de schoonheit van Paris /
als op den Autar / 't welcke haer niet en
betaende. Ende haer offehande gedaen
hebbende / heeft sy Paris byzindelijcken ge-
groet ende minipken aen-gesien / in 't wel-
ke Paris haer niet schuldigh en bleef / nef-
feng dat sy schoon was boven maten / soo
was hy oock seer beleest ende courtops / so
dat dese groetingen hunder beider herten
also verbon / datse op malkanderen ver-
lest wierden. Paris van haer synde / heeft
hem met sijne Broederen andere Heeren
beraden / begeerende hunnen blystant om
dese schoone Helena met haer Dolch te ont-
schaken / want (sepde hy) ich en weet niet
dat de Griecken meerder iet soude mogen
aengedaen worden. So hebben sy besloten
datse dien selben nacht al gewapent in den
tempel gaen souden / en nemen al meede

het gene sy daer binden souden / het welcke
sy also deden: wane also den nacht aen-ge-
komen was / syn sy niet geweldt in den
tempel gevallen / ende niet alleen meede
gelept die daer in waren / maer oock den
tempel geheel ende al beroost van al de
kostelijckheden ende cieraden daer in syn-
de / het welcke ter ooren komende van de
Griecken die daer by op een Castle woon-
den / zynse al gewapent op de Tropanen
gevalien / meynde hun den roos weder af-
te nemen / maer 't was te vergeefs / wane
de Tropanen waren so geweldigh / datse
meest alle de Griecken om-brachten / die 't
niet ontbleiden en konden / en zyn so met
hunnen roos te Schepe gekomen / ende de
Zeplen op-halende / quamen sy met goe-
den voorsoet tot Tropen in de Stade / al-
waer sy bijdelijk van den Koning ontsan-
gen wierden / verstaende datse de schoonste
Brout van heel Griecken mede brachten.
Paris nu gekoert zynde / heeft de schoacie
Helena niet willen verlaten / maer heeft
deselve twee ofte drie dagen na sijn aen-
komste met grote blijdschap gesrouwet /
maer wyl sullen hun blijde laten zyn / ende
keeren tot de Griecken en Menelaus / die
over deesse ontschakinge geheel ontfoldt
waren.

Hoe Menelaus syne klaghen
ten dede aan de andere Griecke Koningen ende
vorsten / ende van de groote vergaderinge van
Volck / die sy te samen brachten om na de Stadt
van Troyen te trekken.

Het VI. Capittel.

DE Tropanen met haer roos al weg
den vertoeken synde / is de tijdinge
aen Menelaus gekomen / dat de
Tropanen sijn wijs weg gevoert en Venus
tempel gantschelijcken beroost hadden /
waes door hy so onpatientigh was / das hy
sijn sinnen meynde overliesen / en doende
sijn klachten aan alle de andere Griecksche

No.

Koningen ende Vorsten / heeft hy so veel te
weeg gehzagt / datse malkanderen beloof-
den alle hulpe en blystant / en vooz hun na-
men de oneere hun aengedaen / te wreken /
oock selve daer liever te blijven. Ende om
hij te maecken / sy hebben alsulken neer-
sligheit gedaen / datse in 't leste der maende
Februarp by - een brachten voor Athene
twalff hondert en vier-en-dertigh Sche-
pen oft Zeplen / so groote als kleyne / van
de welcke sy Agamemnon den Oversten
maechten. Onder hun waren Lixix. soo
Koningen als Hertogen / sonder alle de
Graeven / Edelen / Ridderen ende andere
Dolch van Wapenen / 't welck ontfoldt
was. Algse nu al beerdigh waren om nae
Tropen te baren / so hebense Achilles en
Patroclus nae den tempel van Achene
gesonden / om hunne Af-gode sacrificie
te doen / en om hem te vragen oft hunne
reape oock voorspoedig soude wesen of niet.
Dese twee Griecksche Princen komende
in Apollus kostelijcken en wel verceerde
tempel / deden hunne sacrificie na haere
gewoonte / ende vragende hem van hun
voornemen / antwoorde den quaden geest
door hunnen Af-god: datse na veel bloet-
stortinge ende grote moerte na thien Ja-
ren de Stadt in-nemen souden / ende daer
Meester van worden. Deser goeder ant-
woort halven waren sy seer blyde. Ende
alsoo sy meynden na hunne Scheepen te
keeren / so is er een Tropen Calcas ge-
noemt / oock in den tempel gegaen / daer
gesonden zynde van den Koningh Py-
ramus / om ook van desen Af-god antwoort
te hebben / hoe de Griecken tuschen hem
ende de Griecken vergaen soude: maer des-
sen Calcas wiert van den Af-god geseyt /
dat hy niet weder na Tropen keeren en
soude / maer by de Griecken blyven / over-
midts de Stadt in 't thiede Jaer der bele-
geringe in handen van den Griecken val-
len soude.

Calcas dit berstaen hebbende / is gegaen
by Achilles en Patroclus / die noch in den
tempel waren / en heeft hun de antwoort
des Af-gods verstaen / waer over sy hem
noch meer verblijden / ende hebben Calcas
met hun genomen / ende in den Leger ge-
brach / alwaer sy heerlijcken ende wel ont-
fangen wierden / ende Achilles sepde hun
d' antwoort die hy ende Patroclus gehad
hadden / als oock die van Calcas / die daer
van alle de Heeren verblijf waren / en des-
den straks alle de Zeplen op-halen / om na
Tropen te baren: maer alsoo sy wepnigh-
tijts gebaren hadden / stonter sulcken on-
weer op / dat de Schepen niet en wisten
waer sy hun bergen souden / ende alle in
groot perijckel waren van te verdrukken:
maer Calcas gaf hun raet / datse de Go-
dinne Diana offerhande souden doen / het
welcke sy deden / waer dooz de Lee gestift
wiert / ende sy behouden bleven.

Hoe de Griecken na 't Ko-
ninkryk van Troyen voeren / ende aldaer twee
Casteelen in namen.

Het VII. Capittel.

AL nu den tempel over was / door
de offerhande van Agamemnon de
Griecken wederom voort gezeplt na 't Ko-
ninkryk van Tropen / alwaer sy ten lesten
aen-gekomen zyn in een schoone Haven /
by dewelcke een sterck Castle stont / wel
versien van Dolch / dewelcke de Tropanen
vernomen hebbende / zynse uyt-gevallen
om den Griecken te beletten aen Landt te
kommen / maer also de Griecken in groote
menigte waren / hebben sy de Tropanen
op de blugt gedreven / ende 't Castle inge-
nomen / ende verbrandt met alle die er noch
sy waren. Dit gedaen zynde / zynse wedde
blydelijck te Schepe gegaen / ende zijn ge-
zeplt na de Haven van Chenedon / alwaer
sy hun Anchors uyt-gevoegen hebbent / en
meest

B 2

rabele doot sterf / also gp hier na noch salt
mogen verstaen.

Hoe Pandro Troylus vertro- ste, en hem beloofde met Bresida te doenspreken.

Het XI. Capittel.

PAndro siende Troplus zijn Driendt zwart-moedig en vol gepeynsen / en dat hy dagelijc afnam en magerder wiert / ja sieck te bedde bleef liggen / is by hem gekomen / ende hem vriendelijck groetende / heeft hem gebraegd oorzaeck syng lijdens. Troplus antwoorde: Lieve Pandro en wilt my sulcks nietvragen / want het is beter dat ick mijn verdriet alleen drage / dan met deselve mijn Driendt noch te quellen. Pandro bzaegde hem: of hy sulcks aen hem verdient had dooz enige ontrouw? Troplus antwoorde: neen gp sekerlijck / maer ter conterarie / soo weet ick geen trouwer Driendt ter werelt / en daerom is mijn begeren dat gp u in mijnen lijdens niet en bedzoest / maer my alleen laet houden / want 't is in uwre macht niet my te helpen: doch so veel wil ick u wel seggen / dattet niet en is dooz 't beleg van Tropen / noch gewelt van wapenen of diergelyck / maer 't gene my nog de doot sal aen doen / leeft my in 't hert. Olt geseyt hebbende / wenende hy bitterlijck. Pandro siende syn Driendt aldus benauwt / bad vriendelijck hem syn verdriet te openbaren / belovende hem alle hulp / al sou 'er syn leben aen hangen: daerom sepde hy / lieffste Trople geest my uwre saecken te liennen / beter kunnen twee eenen zwaren last dragen als een alleen. Troplus hoorende aldus synen getrouwden Drient sprekken / sepde hem: Liefste Drient Pandro / dewijl gp my alstijt soo getrouw geweest zijt / ende so begeerlijck zijt om 't oorsaecke mijns verdriet ende lijdens te weten / soo sal ick 't u te kennen geven / op conditie nochtans dat gp dat niemant ter werelt en openbaert sonder myn

begeren / 't welch hem Pandro beloofde: Doen seide Troplus: Het is u noch wel indacheigh lieve Drient Pandro (dewijle het niet lange geleden en is) dat gp en ick zynde in den tempel van Pallas / aldaer offerhande gedaen hebbende / ooch aensagen de andere hun Sacrificie doen / onder de welke vele Jongelingen waren / de Godinne offerhande doende met lagen ende sagten over humme Dypsters ende Geleven / met de welke ick grootelijcks spotte / hen verachtende / om datse hun selven also de Jonki-vrouwen onderdaen marctten / achtende sulcks maer een gewillige ende onbedwongen rasempe. Nu of het de Godinne Venus verstaen heeft / ende mydaer over heeft willen plagen / ofte wilde dat my sulcks ongeluck oock stont te gescheiden / so is 't dat onder andere eene keerde van hare Sacrificie / my aensiende met gesichte / soo gequest ende mijn herte dooz-woni heeft / dat ik minnermer daerban en dencke te genesen / ten zp de Goden daer in ver sien / ende dit seide hy met soo sagten / datter scheen dat hem de ziele up't het Lichaem gebaren soude hebben. Pandro was grotelijcks verwondert / hoorden de dat de liefde de eenige oorsaecke syng lijdens was / ende heeft hem gebraegte wie sy was / om dewelcke hy dus treurede / Troplus antwoorde hem: Dewijle ick u een deel heb beginnen te verklaren / so sal ick niet na-laten u de rest te laten weten: dese Princesse mijns herten / lieve Pandro is uwre Dichtre de schone Bresida / de welche mijnen herte also berocoest heeft / dat mijnen Lichaem niet en leest als dooz kleyne hope / betroutwen hebbende op de vriendelijckchap tusschen u en my / dat gp so veel om mijnen wille salt doen / en geben haer dese mijnen sinerte (die ick om harent wille lijde) te kennen / en haer te beraden mijnder te ontfermen.

Pandro het begeeren syng Drients ver-
staen

staen hebbende / antwoorde hem: o Troylus / is het mijnen Dichtre Bresida die u dus suchten doet? voowwaer gp hebt groot ongelijk my dat niet eer verklaert te hebben en hebt mijne vrientschap t' uwaerts heel kleyn geacht: Nu dewijle het mijnen Dicht is die my liefende weect is / gelijk ick kooch haer ben / ende veel om mijnen wille doen sal / soo hebt voortgaen goeden moedt ende leest in ruste / want ick in uwre sake handelen sal / als oft myn selver aenging: ende en acht niet dat dese liefde u dooz accident toe-gekomen is ofte dat de Godinne Venus u tot straffe dese in 't herte gepluindt heeft / want al is 't dat gp een Koninghs Zone zyjt / so en is sy ook niet on-edel ende boven dien (al is 't saecke dat ick 't selver segge) soo beleest ende schoon / datse een groot Heer ende Prince weerdigh is; soo dat ick anders niet endenie / oft de Goden en hebben het Houtwelijck tusschen u ende haer besloten Ende op dat gp van nu voortgaen in vzeugden sout leben / soo sal ik ter stont haer gaen besoeken ende haer gemoet onder-tasten / ofte op niemant anders verliest en is / want soo sulcks ware / soo en soude uwre saecke geenen voortgangh hebben. Met dese woorden is Pandro van Troplus geschedepden / en gegaaen ten hupse van syn Dichtre Bresida / hem gelaetende als of hy haer hadde kommen besoecken / en onder andere redenen die hy voortwenden van de jonckheyt ende leught der Stadt die mallanderen benninden bzaeghde hy haer of sy niet up't verkoeng en hadde; maer Bresida die noch jonck was / en onervaren in sulke ende biergelycke redenen / antwoorde haren Neve aldus: Hoe Neve / ik die maer up't mijne kinshaupt en trede / soud ik my behoumeren met saten daer de vol-jarige (soo ik wel gehoocht hebbe) quaigh dooz kommen geraechen? Ogh neen: oock heb ik liever in stilheit ende gerustheit te leven / als in ongerustheit ende forghvuldigheit gelijckmen seit van die gene die hen niet liefde quellen: maer laet dese proposten blijven / ende segt my / of ick ende de onse niet dwergselick aengesien en worden / dooz het achter blijben myns Vaders Calcas / dewelke (so ick verstaen hebbe) by den Griecken is. Men gp seekerlijck mijnen Dicht / maer ter contrarie van dien zynder van de meest van Tropen die u soo behertigt hebben / datse haer selven met al hun goedt u wel souden willen op-offeren / alsse alseenlijck een wepnigh uwer gratien mochten verwerben. Bresida dese woorden gehoocht hebbende / bzaeghde hem wie den genen was / die haer soo gunstigh was ende soo veel noogh op haer docht.

Pandro antwoorde haer den persoon is u genoegh bekent / hoewel niet syn herte / het welke u gantschelijck toe-gedaen is: ende is den vromen Troplus / Koninghs Pyramus Zone / van wiens schoonheit / manierlijckheit ende deugt / ick u niet veel en behoeve te seggen / dooz dien hy u so wel als my bekent is / ja heeft zyn herte alsoo 't uwaerts gestelt / dat hy dag noch naghe rusten en han / ende in perijkel syng persoons ende leuwens / ten zp lieve Dichtre / dat gp hem wat faveurs ende goede gunstigkeit bewijst / het welke ick niet en segge van hooren seggen / maer heb het selve met mijne oogen gesien / dat tusschen hem ende de doode wepnigh verschil was / ende dat alleen voort de vperige ende brandende leue de die hy u toedraegt: hierom beminde Dichtre en zyjt hem niet rebel maer goedertieren / op dat gp geen oorsake en zyjt van 't verderf ende verlies van eenen sovromen biddet ende Coninkhs Zone / den wellien niet en soekt in 't leven te blijven / als om u alleenlijck alle dienst ende vriendelijckchap te bewijzen. Bresida verstaen hebbende de woorden die Pandro haer Neve tot hoedeel / en van wegen Troplus haer

meest te Lande gegaen sijn om hem te ver-
verschen: maer also sp wat dieper te Lan-
dewaerts in - trocken / sagen sy daer een
schaep en sterck Castleel / vromom wel be-
woont / liggende naer seg mijlen van de
Stadt. Die van 't Castleel de Griecken
gewaer wordende / zynse niet hulpe van
hun Inwoonders den Griecken aen - ge-
vallen / en hebbender in 't aenkomien vcel
verslagen / maer dese Victorie en duerde
niet lange / want de Griecken door de groote
menigte hun soo overvielen / datter niet
eenen van de Tropanen af en quam / ende
hebben niet eenen 't Castleel bekomen en
bestormt / alwaer de Griecken doch groote
schade deden: want hoewel daer niet veel
Tropanen op gebleven waren / soo weer-
den sy hun nochtans soo lange alsse op hun
beenen staen konden / en niet meer kon-
nende den Griecken wederstaant doen / heb-
ben sy 't Castleel ingenomen / al om gebragt
datter op was, en daer na ooch 't seive in
bzant gesteken. Van daer zynse voortz te
Lande in - getrocken, brandende en bla-
kende alwaer sy omtrent quamen / ver-
laende de Lant - lieden / en roofden al wat
hun aen stont / ende bzogen 't al in de sche-
pen die nogh in de Haven van Tenedon la-
gen / dewelcke den Coningh Agamemnon
upt - depde / elck na dat hy hun kloekelijck
gehouden hadde: ende hebbende dus alle
dingen na hun wenschen / geboot den Co-
ningh Agamemnon / dat alle de Oversten
's anderendaegs hy - een soude komen om
't samen te raetslagen / 't welk gedaen syn-
de: ende na vele redenen besloten sy datse
Ambassaten aen den Coningh Pryamus
senden souden / om te hooren / of hy met
vrientschap ende goethept de Coninginne
Helena wilde wederom leveren: maer so-
ullen nu wat van de Griecken zwijgen / en
spreken van den Coningh Pryamus / ende
de syne.

Hoe Koningh Pryamus met alle lyne Edelen ende Borgeren in den Tempel der Godinne Pallas ginck om offerhande te doen: Ende hoe Troylus verliefet wert op Bresida - Calcas Dochter.

Het VIII. Capittel.

Als dan den Koningh Pryamus bet-
nam dat hem de Griecken so na wa-
ren / en syn Lant aend een zyde in
bzant gesteken ende verwoesten hadden / so-
dede hy een gebod / dat elck een hy ware edel
ost onedel / oude ofte jongck / arm oft rijk /
hem soude begeven beertigh dagen lang in
den tempel der Godinne Pallas / en daer
sacrificie doen / op dat hun de Goden mog-
ten bystaen / ende van de Griecken (die daer
in grooten getale waren) bevrijden. Dit
gebod versprent zynde / verscrende sy alle
in den tempel / Koningen / Koninginnen /
Herogen / Graden / Bidders / Edelen /
Vnechten / Borgeren / ende alles wat in de
stad was / dochte hunne offerhande / elck
na sijn vermogen / de sommige uyt devotie
om van de Opanden verlost en ontslagen
te worden / d' ander om van hun quale der
liefde ontslagen te worden / elck een na dat
hem den noodd dwong / ende soo hy te moe-
de was. Troylus siende onder dese me-
nigte / een hoop Jongelingen mit de lief-
de gequelt zynde / hadder geneugten in / en
daer mede spottede / seyde hy tot een van
sijn Bidders Pandzo genoemt: Och ! be-
siet doch eens dees jonge Sotten / hoe sy
suchten en kerken ende in Venus ploegh
gespannen zyn / sietse hun oogen op slaeu /
begeerende ende versoekende troost ende
coosoot van hunne Veminde / zynse niet
wel gestelt om de Opanden te bevechten /
die hunne kracht so laten benemien van de
verteerde de Jongkrouwen? Den Bidder
dit hoorende / antwoerde hem aldus: O
Troyple myn Heere dat is niet recht van
u geseyt / want dooz de liefde en wort de
kracht der Jongelingen niet benomen /
maer

maer vermeerderd deselbe in hira groote-
lijks / so dat seive de bloohertige daer dooz
stout ende onverstaegt worden / willende
ende soekende ter liefde haer Uytwerken
enig vzoom sept te bedrijven / om also
te beter in haer gracie te kommen: wel is
waer dat hy geluchigh is / die daer mede
niet gequelt is / maer weynigh komende
tot den Houtwelpeken staet / of Ben wo-
den eerst al Venus Scholieren: Daerom
soo gy in de Schole noch niet gestudeert en
hebt / siet toe dat ghy in de Lesse niet en
blyst stelen. Naeuwelijck hadde Vandzo
dit woordt uyt den mond / ofte ten
gebeurde dat de schoone Bresida haecce
offerhande volzagte hebbende van den Ali-
taer wederom keerde / en elck een in 't voorz
hy gaen eer en reverentie beweeg / gelijck
sy oock dede voor Troylus ende Pandzo /
maer also Troylus haer grote schoonheit
aensag / ende bemerkte hare zedlighet en
goede gracie / wert hy soo seer met haer
liefde ontstekien / dat hy niet wist wat be-
glumen / ende en doest sijn goeden Driendt
Pandzo 't selve niet te kennen geben / dooz
diel hy maer strackt te boren met andere
(van gelijck siechte sieck zynde) gespot en
geslacht hadde / daersom seyde hy by hem
selven aldus:

Och oogen 't gesigte sal u verblinden /
In 't aenschouwen van haer die de schoon-
ste Persoon is /
Van opt alle die myn sinnen kinden /
Gelyck de Roos die voort alle Bloemen
schoonis /
Mijn herte dunckt dattet in 's Hemels
Chroon is / (preesen)
Dooz 't schouwen der Vrouwelike voort al ge-
Ver natueren werck in haer soo schoonen
loon is /
Datse geen Mensch en schijnt maer En-
gels wesen.
Och groot begeeren / hoogh ongemeten /
Hoe gy meer siet de schoone Englene /

Dan haer daer gy op zijt verblyten /
Hoe gy se noch meer begeert te siene /
Och herte wat staet u te geschiene /
Dendienst des Tempels is al gedaen:
Decht u secretelijck om 't ontvlene /
Dat niemant u Lijden en kian verslaen:
't Is meer dan tijt / Ilt wil van hier gaen /
Als Troylus hem selven aldus ongerust
wont met dese nieuwte smerte ende pijn /
hadde hy geerne deselbe wederstaen / ende
hoe hy dese gedachten meer uyt sijn herte
meypnde te stelen / hoe se hem meer te boren
quamen / so dat hy ten laetsten gedwongen
was te gaen liggen / ende op sijn bedde
zynde / seyde hy by hem selven aldus:
Ongelijckerde blakenden gioet /
Die mijn herte so tormenteert :
O schoonste Bresida / o Weelde soet /
Die my 't Lijf dus inflamineert /
O schoonste / ende hat gecomplexioneert /
Dan Helena / Paris myn Broeders
Vrouwte /
Soeter dan Aurora / die van den Douwe /
Godinne was / wijser dan Diana /
Venus genoot / voete voort /
Diergh als de Sonne / klaerder als de
Maene /
Schoonste gesormerde / reynsie gedane /
Hebt Compasie met myn dangier :
Sent my water van consoort 't ontfane /
Oft ich en sagh g' niet te volstane :
En ich sal nu moeten verbloeien hier /
In utre gloepender Minne-vier.

Aldus was Troylus vast suchterade en
klagende / en dat alleenlijck dooz het aen-
sien der schone Bresida / die hy te boren so-
grootelijcks misprezen hadde in andere
Jongelingen dese dwase liefde ende affec-
tiën / so dat hy dagh noch nacht rust hadde:
daerom elck een neme exemplael desen
Troylus / ende bedwinge sijn gesigt /
op dat hem niet gebeire als 't niet desen
armen Minnaer gegaen is / dewelcke doch
dooz dese ongefondeerde liefde / een mis-

verklaert hadde / antwoorden hem aldus: Hoe mijn Heve Pandzo / t' zedert wanneer
hebt gij desen staet aen-genomen van jonge Maeghden dooz schoone woorden te
willen verleyden en tot schande ende on-
eere te bzengen / ende dat noch door andere
hebt gij opt aen mij bespeurt / daer dooz
gij oorvalke had mij anders als eerbaer te
achten? schierlyck sulcks en hadde ik nopt
van u verwacht / maer mijn vertrouwen
was / dat (soo iech mij selfen ende mijn ge-
slachte erghens in eeniche schande of on-
eere aen-gedaen hadde) gij mij niet alleen-
lyck vermaent en soude hebben / maer wel
zwaerlijcken gestraft. Is by u (gij die
een Ridder zijt) d'erre so kleyngeacht / dat
gij om de wellustigheyt cenz anders / u
ende mijn gantsche geslachte tot schande
soudet willen bzengen / ende tot spot der
gantscher Gemeynte te maken? dat sy
bezre: daerom bemindhe Heve / indien gij
niet en wilt dat ik u voortraen vlide ende
mijde als een peste / so en spreekt mij niet
meer van sulken salie: ende dit wil iech wel
dat gij weet / so pemant anders als my
sulcke propoosten gehouden hadde / datter
hem niet wel vergaen en soude. Pandzo
die met groote verwonderinge sijn Rijte
Bzesida aldus hoorde spraken / was in-
wendigh grootelijker verheugt over hare
wijshheit ende kloekmoedigkeit / doch om
dat sy hem niet houden en souden vooz
sulken als sy wel niet woorden te liennen
gegeben hadde / sprack tot haer aldus: O
Bzesida lieve Rijte / ik en kan u niet mis-
prisen in uw antwoort / als de saeke alsof
waer gelijck gij die bediet ende upt-legt /
maer neen / dit en is Panderos meyninge
niet / noch oock opt gewest / dat iech die
(mijns Ridderschap halven) verobliegert
ben / en belooft hebbe alle Dochters ende
Jonckvrouwen in deugden en eeran vooz
te staen / als oock alle gerechtigheit / sulken
quaet soude soeken te verborderen / want

sulcks doende / noctt men mij niet reden
onverstandiger ende booser agten als ee-
nige onredelijcke beesten / die haer songen
vooz geen andere gedierte en sal bzengen
om die van deselbe te laten verslinden /
maer ter contrariet / so eenige andere bee-
steu haer jongen wilde leet doen / soude
haer niet gantscher macht daer tegen stel-
len / ja liever haer leven daer vooz te laten:
daerom en denkt niet dat sulken boogheyt
in my is; oock soo en is de meyninge des
genen daer ik van sprekke niet om u in on-
eeren te beminnen maer met repndre het-
ten ende oprechte liefde.

Iech weet dat gij u selfen acht van te
lezen staet / om van een Conings Sone
bemint te worden / ende dat gij daerom
meyne dat hy u oncere soeket / maer sulcks
en sult gij aen hem niet bebinden: hy en
is oock den eersten noch honderdste niet
van die gene die de Jonckvrouwen van
minderen state / bemint ende getrouw he-
bben / gelijck vele en verscheyden Historien
daer van geturgenisse geben: ende al
waert 't so dat gij van de slechte afkom-
ste van de Stadt waert / so verdienen uw
schoonheden en goede gratiën den groot-
sten Prince des Lants: is daerom noch
eeng mijn hert - grondigh bidden (lieve
Rijte) den jongen Prince niet te verach-
ten / als oock niet sijne liefde / want sood
liefde tussen hem en u tot perfectie komt /
alsoo iech wel verhoope / so en sult gij niet
alleen / maer oock alle ons geslachte daer
dooz bercert en verbeteret zji. Bzesida de
redenen van Pandzo verstaen hebbende
en heeft hem niet terstondt geantwoordt /
maer over-leggende de selve in haer herte/
sep'd hem aldus: Bemindhe Heve / gij segt
dat Troplus op mij verliest / ende daer
dooz veel smerte ende pine lijd / het welke
mij verwondert / ende oock geen vast fon-
damant en han hebben / want hy mij nopt
van sulcks aengesproken heeft / en indien

de liefde sood groot waer als gij segt / hy
soude immers eenigh gelact daer van ge-
toont hebben / so dat ik anders niet en kan
bedencken / oft 't en is maer een vliegent
wyer / hy komt dagelyks by Edelder ende
schoonder als ik ben / met dewelke hy sijn
lust wel verkoelen sal / ende mij vergeten
ende in ruste laten. Rijchte (antwoorde Pandzo)
de saeke en is alsooste so licht niet
als gij die acht / ende waert dat gij hem
gesien ende gehoocht had so wel als iech
doe / iech en twijfel niet / ofte gij en soude
sijnder ontfermen / ende medelyden met
hem hebben / ende bewijst iech bemercke dat
selsf sien meer beweegt / als hooren seg-
gen / so en sult gij immers niet weggeren
hem sijne te houden / het welke gij doch
met alder eeran doen meugt / ende indien
gij hem sulcks weggeert / ende iech hem sul-
ken rapport doe / so endenicht anders niet
ofte hy en sal 't betreuren. Mijn Heer
ende Heve / sep'd Bzesida / t' soude mij van
gantscher herten leet wesen / dat pemant
om mynen 't wille in 't verdriet soude ho-
men / als iech 't behoudens myn eere kon-
de beletten / prinsipalijck van Troplus oft
sijs gelyk / daerom (mij betroutwende op
uw verseckeringe) ben iech te vreden dat
hy met mij sprekke / doch niet als sulcke offe-
renten ende voorsichtigheyt / dat niemand
daer op yet te spreechen en hebbe / want ik
veel liever mijn leuen als mijn eere / ende
goeden naem verliesen soude. Jonckvrou-
we / antwoorde Pandzo / laet ons daer
vooz songen / hy is wijg ende voorsichtigh-
genoeg / ende en soude u niet willen ver-
toopen om al 't goet van die werelt / en iech
wil hem hier mede gaen verblyden / want
iech weet na hem een wre hondert jaren
dunkt. Ende aldus is hy van Bzesida
gescheiden ende na Troplus gekeert:
maer wy sullen Troplus wat beter ge-
moet laten / dooz de antwoorde van Pan-
dzo / ende totten Gyecken herren / de welke

bessloten Gesanten uyt te senden om Hele-
na wederom te krijgen.

Hoe Vli sses en Diomedes

van de Grieksche Heeren gesonden werden aan
den Koningh Priamus, om Helena wederom te heb-
ben en deantwoorde des Konings Pryami.

Het X. Capittel.

D E Gyzelische Vorsten ende Conki-
gen / liggende met hare macht in de
haben van Thenedon / also boven
verhaelt is / hebbende (volgens hun boozne-
men) uyt-gemackt Blisses ende Diome-
dem / om met den Coningh van Troyen
Pryamus te spreken / ende van hem te be-
geeren de schone Helena / ende de weder-
oprechtinge van de schade der Troyanen
in Gyzcken gedaen. Soo zijn dan dese
twe Ambassaten na Troyen getrocken
om met den Coning te spreken / en komende
aen de Pooze / hebben sp de wachters
sulcks te liennen gegeben / dewelke aen den
Coning gesonden hebben / om te weten of
men hun in-laten soude of niet / die hun
outboot / dat mense by hem soude laten ho-
men. Als nu dese twe Gyzcken in de Stadt
waren / zijn sp geleyt tot aen des Conings
Palyps / ende gaende dooz twe oft drie
lustige verterde Ramers / zynde ten lae-
sten gekomen inde grote zale alwaer den
Coning Pryamus in zijn Croon sat / met
sulcke magnificente / en onder so veel gro-
te Heeren / dat zy desgelijks nopt gesien en
hadden / noch oock so kostelyken Palyps:
Ende zynde vooz den Conig / heeft Blis-
ses / den hoogmoedigen Gyzck (sondet
cerlike eerbediinge en reverentie) tot hem
aldus gesproken: Heer Coning Pryamus
Coning Agamemnon met alle de ander
Gyzelische Koningen ende Vorsten onse
Heeren / ontbleden udooz ons humne On-
derdanen / dat gij (om alle bogdere schade
ende onminne te verhoeden) den Koning
Menelaum / wederom sent zjne Hups-
vrouwe Helena / dewelcke uwen Sone
Paris

Paris met geweldiger hant harren. Man ontvoert heeft / daer benefens dat g'op rechtet de schade by hem en den zijnen gevaen herovende onsen Tempel der Godinne Venus / 't welck u veel lichter om doens sal wesen als te lijden / de verbedrueinge niet alleene van uwen landen ende heerlijcheden maer oock van dese Stadt van Copen selve met alle d' Intwoonders 't welck alsoo geschieden sal / indien gy met onse Heeren niet en accordeert ende hunne begeerte en bewillighet. Den Koningh Pyramus verstaen hebbende de redenen deser Ambassaten / heest hym geantwoort In deser maniecen : Mijn vrienden ielt verwonder myn grootelijcks over de onredelijcke heyt uwer Heeren / die aen een ander versoeken 't gene zp-lieden selve niet doen en willen : sijn zp-lieden selve niet de oorzaek van die quaet? Ick hebbe mijne Bestanten aen hem gesonden om gelijcke saeke als gp-lieden aen my gesonden wort / namelyk / mijn Suster Exione met vrient-schap wederom te hebben / die sg-lieden in hoerdom by hym houden / 't welck also niet behooerde te geschien / aengesien zp een Koninkhs Dochter is / ende also behooerde te blijven; ende so sy mijne Suster wederom gesonden hadden / soude ielt vergeten ende hum vergeven hebben niet alleen de destructie deser Stadt / maer oock ('t welck wel het meeste is) de Vermoording mijner Ouders en Vrienden / als oock het weghoeren mijner Brogers / ende overinmatige grote schade in dese Landen gedaen / om al so met malkanderen in russe en breede te leven : Maer in plaece banden vreden aen te willen nemen en mijn Suster Exione wederom te senden / hebben sy mijne Ambassaat Wathenoz / met schandelijcker doot gedrept te doen sterben / my ontbiedende dat met my noch niet mijne vriendschap niet te doen en hadden: Het welck ielt verstaen hebbe mijnen Soone Paris in Gley-

ken gesonden om met hym te leben ende te handelen / gelijk zp niet my doen: soud' ikt dan mijne magt en mogentheyt soo kleynachten en soo veel te kost doen / dat ikt hun hare Helena wederom soude doen hebben ende sy mijn suster Exione behouden: dat se hun alsulks niet en laten voortstaen: liever heb ikt mijn Kroone daer voort te wagen / ja mijn selven met alle mijn kinderen en Vrienden dan sulcken oneere te lijden / ende verhope met de hulpe onser Goeden / him so welte ontfangen / dat den mee-stendeel hier in 't Lant blijven sullen / en wepuige wederom heeren: ten waer saeke dat gp-lieden Ambassaten waert / ikt soude u doen gehoelen de gerechtige gramschap eens Koninkhs / over 't ongelijck hem aengaen. Diomedes dit hoorende / lachter mede / en seyde tot den Koningh / Heer Koningh / indien gy u ontstelt ende 't onvreden maecthet seggen en de presentie van twee uwe onewapende Vrienden / hoe sult ghy u dan ontsetten / siende voort dese Stadt komen / soo veel duspenden wel gewapende Mannen uwe gezwarene Vrienden / om u met alle de uwe om-te-hangen en te ver-nielen / van het welke noch u gewelt / nog de hoogte deser Stadts-Muren noch uwe Goden u beschermen / noch dat beletten sullen. De Heerendes Koninkhs Pyrami dese hoogmoedige woorden van Diomedes verstaende souden hem doot-geslagen hebben / maer den Koningh sulcks be-merkende / beval hym hare handen aen de Ambassaten niet te slaen / noch hym in 't minst pet te misdoen / want seyde hy / sy verhondigen huns Heeren bevel / en doen hu: wort / en so sy dwaeſtijck spreken so komt 't den wijsen niet toe haer dwaeſe redenen te beantwoorden / oock had ikt liever dat my of de mijne pets mis-quame / dan te gedogen dat eenige Goden in mijne pre-sentie overlast soude geschieden; daerom sit alle wederom neder / en elk behoude sijn plae-

plaese. Eneas en koude de spijtige ende dreigende woorden niet wel verdagen / maer stont op ende sprack: Mijn Heere sal my niet qualijck afnemen dat ikt een woort of twee in dese sake spreke: Dese Griecken wort toe-gelaten vermetelijck ende ver-agtlyck te spreken / marc so ikt oft pemant van den onsen het tiende deel soo veel tegen uwe Majesteyt seyden (die uwe Vrienden zijn) het en soude ons alsoo niet vergaan / waerom soude dan dese om hunne verme-telijck niet gestraft woden / uwe Majesteyt te na spreken? Ende ten ware ielt 't meer liete om u eerbiedighed te bewijzen / als andersintg / hy / die deser redenen gesprooken heeft / en soude alsulcken relaes niet meer doen voort eenige groote Heeren: daerom rade ielt hem voort 't beste / weder na syn Heeren te keeren / den wegh die hy gekomen is / eer hem wat anders daer van home / of dat hy voordachtelijker en met meerder wijsheit spreke. Diomedes en onstelde hem niet seer over de woorden die Eneas tot hem gesprooken had / maer heest hem aldus geantwoort: Voorwaer Eneas / den Koningh Pyramus is wel geluckig alsulcken wijzen ende voortsigtingen Baertsman te hebben als gy zijt / en hebbe u hooglyck te bedankten der goeder recom-mandacie / die ikt u wel soude willen lonen met de scherpste mijns zweerts / so sy en ielt ter plaece waren daer toe bequaem en gelegen zynnde. En alsoo Diomedes noch meer meynde te spreken / heest Ulfsses sulcks belet (hem wenckende dat hy zwi-gen soude) ende sprack tot den Koningh Pyramus aldus: Heer Coningh wop heb-been uwe antwoort den rechten ende wel verstaen / ende sullen deselve getrouwelijck onsen Heeren over-draghen ende verkondigen. Dit geseyt hebbende / zynse met alle eerbiedighed van den Koningh geschen-den / ende wederom na der Griecken Leger gekreest / alwaer sy van den Koning Aga-

memnon / ende andere Heeren en Princen wel onthaelt wierden. Ende na dat Coning Agamemnon alle de Overste by-een had doen komen / hebben Ulfsses en Diomedes de antwoorde des Koningh Pyra-mi voort hym allen van woord tot woord verhaert. De Grieckische Princen dan dese antwoord verstaen hebbende / heb-been niet eenen daer over raedt gehouden / hoe sy met de saechen voort souden baren: maer wy sullen hun? samen wat laten be-raden / ende spreken wat van de statuere der principale Capitepen en Hooft - Lie-den van dese twee Nationen / ende meest in dese Historie vermel.

De Namen en Proprietien

van de principaelste Heeren ende Edelen, so van de Griecken als van de Troyanen, door de welke de meest vromigheden geduyende 't Belegh van Troyen geschiet is, ende daerom meest verhaelt worden.

HET XI. CAPITEL.

Aiso de namen der volgende Perso-nagien dichtwils verhaelt worden / en den Leser sou mogten denken dat het maer slechte particuliere Personen wa-ren / so heest 't my goet gedogt te schrijven / hun statuere en gemoet / maer niet hun af-komste in 't besonder / 't welck te veel moeyt in sou hebben / en dit na 't beschrijven van Darius en Felius bepde van Copen / die doen ten tynde in 't leden waren / en doch mede dese Schijden gesien en beschreuen hebben. Deser Personagien statuere helben zp beschrijven ten tynde als het Bes-stant was / en vry in den Grieckischen Le-ger mogten gaen ende heeren. De namen van de Grieckische Doxsten war en dese: Koning Agamemnon was van middelbare lengte / ende tamelijken schoon van coleur / doch moedigh en vroom in de wa-penen.

Achillis was van schooner gedaente hy hadde gout geel gekruist hapt / groote Go-
gen/

gen / ende een manlyk gesicht / hy was
breet van borst en van schouderen / hadde
grote dicke armen / ende was sterker als
eenige van de Griecken / seer strijdtbaer /
overvloedigh ende misde in alle dingen.

Tantalus was seer groot en sterk van
lijve / van roeder verwen ootmoedig / ha-
tende lasteringe en gekijf / doch begeerigh
der rechtbeerdiger Godzogen.

Ajaxolen was groot van Lijve / hadde
bzeede schouderen en lange armen / was
haestigh in't sprekken / nogtans blode / ende
glynck alijt kostelyc en scaep gekleedt.

Thelamon Apx Neve / was van seer
schoner gedaente / hadde gekrukt hant / een
lustige en heldere stemme / ende daerom
seer vrolijck en lieftich van sange / hy was
oock kloekmoedigh en vzoom in't strijden /
ende misprees de hovaerdpe.

V lisses was de schoonste onder alle de
Griecken / hy en was niet bitter of stran-
ge / maer ultiem-maten subtil / wijs ende
verstandigh / en die hem wel wist te behel-
pen met kluchtige ende spottige redenen /
soo datter zyng gelijken onder de Grie-
cken niet en was.

Diomedes was seer hoog en lang / breet
ende dict van borsten en van schouderen /
sel van gesicht / bedrieglijck in zyne belof-
ten / vol ongerechtighects / seer moeplijck /
en lastigh die hem dienen / ende daer bene-
ven seer luxurieus en onkupsch / soekende
sijn engen vleesch en wellustheeden te be-
hagen: Hy was oock meide in de Wapen-
en seer strange / ende van vele menschen
gevrest ende ontseen.

Hertoge Nestor was seer langh van ge-
saltenis / breet en grof van ledien / als ook
van armen / soet van sprake / gebende al-
tijt goeden raet / getrouw / seer lichtelijck
vertoonit / maer dit en duerde niet lange.

Prothesesus was van tamelijcke gedaen-
te / schoon ende seer strange / moedig en ha-
stigh in de Wapen.

Neptolius was groot van Lijve /
zwert-haprig / groot van oogen met grote
zwerre Wijnbrautten / bzeei van schoude-
ren en van borste: Hy stamelde wat in het
sprekken / doch hy was wel geleert / ende in
hunne Wet wel gesondeert.

Pallamides Koning Maulus Soone was
seer schoon van gedaente / ende moedig in
den strijt / bequaem van woorden / oock seer
heus / overvloedigh ende misde in't geben.
Polbarius was gants grof dict en bet /
soo dat hy qualijck alleen konde gaen / seer
rechtbeerdigh / maer oock hovaerdig ende
opgeblasen / selden vrolijck en blijde / maer
alijt besigh en bekommert met veel saeken
ende wonderlijcke vreemde dingen.

Der Perse Koning / na de beschrijvinge
Darap / was oock seer lang / hebbende een
betachtige en sproetachtigh aensicht.

Volgen de Namen der Troyanen ende
eenige Vrouwen.

Pryamus Koning van Trojen / was
seer lang en schoon / geneuchelyck en
vrolijck / beminde de Musijcke en lieft-
lijckept des gesangs / principalijs d' amo-
reuse Liedelteng / hy was rechtheerdigh in
syne saecken / hatende de smeechingender
menschen / at en dronck des abonts geer-
ne beel / ende was stout ende onvertsaege
in den Velde.

Hector Pyramus oudsten Soone was
seer groot ende sterk van ledien / seer kloek
stout ende koen / en konde grooten en zwa-
ren arbeidt verdzaegen sonder moede te
worden / soo datter sijns gelijk binnien
Trojen in sijnen tijde niet en was / noch
nopt eenigh Prince oft Heere die van sijn
Ondersaten soe bemint wiert / want hy
was vreselijk / minnelijk en seer ge-
schickt: Hy en ontsagh hem oock niet toe
eenigen strijt te gaen / hoe periculeus den
selven oock mochte wesen.

Paris was seer schoon ende hadde 't hant
blad:

blinchende als gout / was ooch hingtigh /
lustigh ende vrolijck ende seer konstigh om
metten Woge te schieten / ende in den strijd
vzoom ende strange.

Dyephebus ende Helenus waren van
eengedaente / en geleken malkanderen so
wel dat menie qualijck konde onder schen-
den / desgelycks de Vader die alleen om sijn
ouderdom te kennen was / want sy waren
alle drie even langh en van gelijcke propor-
ties. Openhebus was kloek / dapert en
strang in de wapen / maer Helenus seer
erbaar en welgeleert in de vrye kosten.

Troylus en was niet groot van lichaem
doch niet-te-min moedigh en groots van
herten / daer dooz hy krachtigh was ende
groot gewelt kon doen / soo dat hy sijn
Broeder Hector in kloekheit van strijden
gelijk was. Hy was oock seer discreet doch
bescheden in sijne saecken / en seer bemint
van vele jonge Maeghden / ende dat om
sijn zedigheyt ende beleeftheyt.

Eneas was kloekachtig van persoon / dog
kreeft van borst / seer discreet / verstandig /
wijs en voorsigtig / wel ter sprake / subtil
ende wel geleert / hy hadde een bly gelaet /
en schoone oogen / en was de rijckste naest
den Koning in heel Asien / want hy hadde
veel Castelen en Doyzen daer hy Heer
over was / ende hem alleen toe quamen.

Anthenor was langer / doch oock wijs
ende voorsigtigh in woorden en in wer-
ken / subtil van geest / en seer bemint van
den Koningh Pyramus.

Polidamus Anthenojs Soone was seer
schoon / zedig ende bequaem van lichaem /
krachtig in't strijden / strange in de wape-
nen / ligtelijck vertoont / luttel van woorden /
maer waerachtigh.

Menon den Koningh was seer schoon
ende scaep van statuere / goet ende sterk
van lichaem / breet van schouderen / grof
van armen / hebbende gekrukt hant / op sijn
hoest / was vrolijck van aensigt / kloek in

de wapen te hanteren / en een stout Bid-
der / die in de strijden voort Trojen veel los-
lijcke ende groote septen van wapen den-
de tegen de Griecken. De twee voorsz. Au-
theuren hebben van meer andere beschre-
ven / maer alsoo ons boynemen maer is
van de strijden en andere materie te spreken,
sullen wij 't met dese voorschreven la-
ten blijven / beschrijvende alleenlyck doch
wat van sommige Drouwen.

H Ecuba de Koninginne / Pyramus
Hups-brouwe was langh van lijf /
en hadde een maalijcke forme ende
gedaente seer subtil / wijs ende geleert.

Andromeda Hectoris Wijs was seer
schoon en lanchachtig / wit van verwe en
blank als melch / hadde schoone blinchende
ogen / bloosende wang en rode lippen /
het hant haers hoofs was blinchende en
gelutte als gout / sy was boven alle vrou-
wen eerbaer / wijs / vroet / ende discreet in
al haer doen / ootmoedigh / goedertieren /
rechtbeerdigh / haren Man onderdanig /
beminnende rust en vrede / hatende alle
twist / gekijf ende eerbaerheyt.

Bresida Calcas Dochter was seer sup-
per en schoon / niet te korts noch te langh /
minnelijk van sprake / sy had veel Dypers
ende beminders / maer en hadde geen ba-
stigheyt oft gestadigheyt in't Minnen.

Cassandra was tamelijck van gedaente /
klaer ende super van verwe / maer hadde
wat sproeten in't aengesicht / sy beminde
de superheyt / en repnigheyt / was erba-
ren in Astronomij / daer dooz sy toekomen-
de dingen wist te voort seggen / ende hadde
voorsigt de onder gantick ende de destructie
van Trojen / dog sy en wiert niet gehoopte
oft geloost / maer wiert dooz bevel haers
Daders in eenen Kerche bewaert.

Pollexena haer Suster / was seer teeder
ende schoon boven maten / so dat de natuer
aan haer niet vergeten en had / maer hare
schoonheidt en heeft haer niet wel beko-
men /

men / want sy wiert noch van Achilles
Soon deerlyk om - gebracht / ende ont-
hoofd / also gy in 't cleste deser historie nog
hooren sult: haer zedigheyt ende manier-
lychheyt en waer niet om te vertellen / en-
de was soo deugdelijck / datse alle pdele-
den ende lichtveerdighen haete ende ver-
smade.

Hoe dat veele Koningen ,

Hetogen, Princen en Graven , met veel Ridders
en ander volck, Konink Pryamustehulp quamen.

Het XII. Capittel.

Hier voren hebt gy verstaen de ver-
gaderinge der Griecken / Koningen
en Heeren / om Koning Pryamus
met syn Stad en Landen te verderfueren/
't welck verschedene Koningen verstaen
hebbende / vienden van Koningh Pry-
amus / hebben van selfs hun Ridders ende
Volck by - een vergaderd in grooten getale/
en zyn met alle neer stighedt getrocken na
Tropen / om den Koningh Pryamus by
te staen/ende sijne Stadt te helpen bescher-
men / soo datse alle te samen by - een bzag-
ten meer dan 22000 Ridders / sonder de
gemeyne Ridders ende het Voet - volck/
't welck by - na ontallyck was / ende behal-
ven noch de Tropenen en de Ridders / die
upt kleyn Indien gekomen waren / soo dat
men niet kan heblinden in eenige Schrif-
ten / of Kroniken / datter opt (so lange als
de Weerele gestaan heeft) soo veel vrome
Koningen / Princen / Ridders ende Edele
Jongelingen by - een geweest zyn / soo bin-
nen als bumpten Tropen / als ten dien tijde/
want de fleur en de bestie Ridders van de
geheele Weerde daer by - een waren. De
Koningen ende Princen die de Tropenen
te hulpe quamen / zijn dese na - volgende:
In den eersten Coningh Pandarus / Co-
ningh Gabar ende Coningh Adalus / elck
met dupsent vrome ende wel - gewapende
Ridders / sonder veel ander gemeyne Sol-
daten. Daer nae vter Coningen opt de

grote ende rijke Provincie van Kolophon /
met dupsent kloecche Ridders / ende veel
Voet - volck / den eenen genaemt Taras /
den anderen Amasius / den derden Pe-
sioz / ende den vierden Amphimacus. Van
Licien / quam den machtigen Koningh
Glauchon / Pryamus Neve / met sijnen
stercken en vromen Hoone Sarpedone / en
vier dupsent kloecche Ridders. Ayt Lar-
cia / quam den tween geweldige Koningen /
den eenen den grooten Coning Hpon / ende
den anderen Coningh Eupalamus ghe-
naemt / met vyschien hondert Ridders.
Van Semborea / quam den machtigen Con-
ing Remus / met vier dupsent Ridders /
en in sijn geselschap waren vier Herto-
gen en seben Graven / gewapent met een-
derley Wapenen / om dat mense opt den
anderen in 't steyden niet en souden mogen
onder kennen / en dese waren d' Overtsten
over dit Hept. Ayt Thracia Oostwaerts
liggende / quam Koning Piller met som-
mige Hertogen / en elf hondert Ridders.
Ayt Pammonien oft Hongarypen / quam
Coningh Premetheseg met syn Swager
Hertogh Steuper / met dupsent Ridders.
Ayt Bohemen quamen de drie Hertogen /
met twaelf hondert Ridders. Van De-
rentium / oock Oostwaerts liggende / het
welck vol gewapende Mannenis / quam
Koning Boetes / ende Koning Ephesius /
met drie dupsent Ridders. Van Palmo-
nia / liggende in 't uitterste van Orienten /
quam den grooten ende rijken Koni-
ng van Gout ende Gesteenton / Phile-
menis genaemt / die soo groot was als
een Vieuse / ende brachte seer veel Ridders
met hem. Ayt Ethiopien / quam Koning
Perseus / met Koningh Menon ende Ko-
ning Pignon / met veel Hertogen en Gra-
ven / alle onder hem zijnde / met grooten
magt van Volckie. Van Agresta quamen
twee Koningen / met twaelf hondert Rid-
ders. Van Lusannia / liggende boven het

No-

Cominckheit van Amasonien / quam een
sudt / wijs en geleert Coningh inde vrye
konsten / Epistropus genoemt / welche
met hem bragt dupsent Ridders en eenen
Centaurum / die seer wonderlyk was om
aen te sien want van de Navel opwaerts
was hy als een Mensche / maer bedeckt
met een hayzachtigh ende ronto vel / heb-
bende de oogen glinsterende als vper / en-
de van daer neer waerts was hy als een
Peert ende desen Centaurum was so snel
ende beerdig in 't schieten / datter sijns ge-
lyck niet was / noch niemande die sijn ge-
schut konde weder staen / soo dat hy vele
vrome ende kloecche Ridders van Griecken
om - bragt. Alle dese machtige Heeren sijn
Coningh Pryamus te hulpe gekomen /
niet alleenlyk om den Griecken tegen te
staen / maer om deselve te verdrijven ende
in hun Lant te ballen: maer het en quam
soo verre niet / wantse mest al in dese strijt
ende beleggh ver slaghen bleven / alsoo gy hier
nae noch hooren sult / ende dat al opt so
klepnen quaet / als d' ontvoeringe van de
se twee onsalige Vrouwen Erione en Hele-
na / om dewelcke soo meenigh dupsent Rid-
ders ende grote Heeren omgebracht wer-
den / ende hun leven lieten / soo dat men wel
sien kan dat opt een klepny vonckje vvers
wel eenen grooten geweldigen brande kan
kommen / het welcke een ygelijck wel be-
hoorde te bedencken / ende hem van quaet-
doen ende sondigen te mijden / want dikk-
wils opt een klepny quaet een veel meerder
spruit. Wy sullen dan dese groote mache
by - een laten / ende heeren wederom tot de
Griecken.

Hoe Palamides met tagtigh

Schepen de Griecken te hulpe quam, en hoe
de Griecken na veel beradens na Troyen voeren.

Het XIII. Capittel.

A ls o de Griecken noch in de Haven van
Therion lagen / dagelicks raede
houdende / hoe sy de Stadt van Tropen

souden mogen beleggen / soo sy by hun ge-
komen Palamides des Koninkhs Ma-
lus Zone met tachtig Schepen / vol gela-
den met Ridders en knechten / waer over
de Grieckeche Princen seer verblijde wa-
ren / ende hem groote eere bewesen / doch
hem wiert geseyt / dat hy wel eer hadde
mogen komen / ende datse tot Athenen
lange na hem gewacht hadden / maer hy
wist hem so wel te ontschuldigen / datse
wel te vreden waren / dewijle hy eenen tyde
langh in groote krankte gelegen hadde.
Desen Palamides wiert van hun in groot-
ter eerien gehouden / want hy was van de
grootste af konste van heel Griecken / seer
rijck ende machtigh van volck / wijs van-
raet ende beschepden in alle sijn saken / om
welcke oosfaeke sy hun hosen tot een van
hunne Raets - mannen / het welke hy geer-
ne aen - nam. Ende alsoo sy alle op eenen
dag by den anderen versamelt waren / en
raet hielden om met hunne saken voort ta-
baren ende Tropen te beleggen / so besloten
sy datse op eenen nagt daer na toe zep-
len souden / ende hun Dolck aen Lant set-
ten / eer het de Tropenen gewaer wiez-
den / maer eer sy noch schepden was desen
aenslagh weder te niet / dooz dien hun de
zanden en platen dieder veel aen de Haven
voor Tropen lagen onbekent waren / en
alsoo by nacht baredende / hun selven met de
Schepen om hals soude bzengen. Ende
alsoo sy dus over - leggende waren als nu
een saki / als dan een ander / so is Olome-
des op - gestaen ende begeerende zilente
ende gehoor / heeft hy aldus tot hun allen
gespoken: gy Heeren / Coningen / Herto-
gen / Graven / so als wy dan sijn / de Tro-
penen hebben wel grote reden ende oos-
faeke om met ons te spotten / ende ons te
houden voor een deel bloertige ende ver-
teerde Jonckers / dienende meer om den
Courtisaen by de Jonckbzouten te spelen
als om Ooyloge te voeren en de wapenen

te hanteren / bewijse wpt nu herwaerts in
't Landt meer als een Jaer geweest heb-
ben sonder pet verhalens / niet eens wpt en
hebben dorven trecken / om de Stadt eens
van binnsten te besien / daer dooz wpt ons
selven groot achterdeel gedaen hebben/
dooz dien die van Tropen daer - en - tussen
tijt eerde middel gehad hebben / niet alleen
om van alle kanten Dolck ende by-stant
't onbleiden / maer oock om hunne Stadt
van alles te versien / en te versiercken met
dubbele Wallen en Gzagten / welke sp
niet en souden hebben kunnen doen/ sooo wpt
in't eerst aen-gevallen hadden / en gedaen
't gene wpt nu noch evenwel doen moeten/
soo dat wpt nu met thien Mannen niet soo
veel wpt-regten en sullen / als wpt wel met
eenen gedaen souden hebben / ende hoe wpt
hier langer bestoeven / hoe sp stercker ende
wpt onstercker worden / dooz dien hun her-
ten/daer toe kloekker ende stouter werden/
ende de herten onses Dolcks daer dooz ver-
sleinwen / en met de selve onkosten die wpt
gedaen ende gehadt hebben (hier leggen-
de) souden wpt de Stadt belegerd hebben :
daerom / sooo 't u lieuen al-te-samen goet
dunkt laet ons liever mogen e' zpl gaen/
en na Tropen baren / want wpt weten
doch alle wel dat wpt ons voornemen niet
en sullen kunnen volbzengen oft aan Lant
komen sonder te bechten / en ons upterste
best te daen / en malikanderen trouwelijsk
by te staen / stellende alle vzerse ende perij-
kel agter de rugge. De Grieksche Conin-
gen verstaen ende overlept hebbende Dio-
medes redenen / bewonden dat hp de waer-
heyt serde / daeromme sp hem (sps goe-
den raets - halben) hooghelyk bedanckt
hebben / en hebben hundien selven dagh al
beerdig gemaecht / om's ander en - daegs
's morgens vroegh na Tropen te zeulen /
also sp deden / ende dat met goeder oordon-
nantie / meynende also mitter haest te lan-
den. Alsoo gp nu voorts hooren ende ver-
staen sul.

Hoe de Grieken by Troyen

zynde, meynden aen Lant te komen, en van den
geweldigen Strydt, tuschen hun en de Troyanen.

Her X I V. Capittel.

DE Griecken komende voor Tropen
zyn ter stondt van de Wachters der
Stadt gesien gewest / de welcke
sulkis den Koning Pyramus gewaerschout
hebbende / die van stondt aen veel volckis
wpt-gesonden heeft langhs den Gever der
Zee / om de Griecken het aen-komen te be-
letten : ende die te beseten. De voort-tocht
van de Griecken waren hondert Schepen /
lustig toe-gerust met verscheyde Vlaggen/
Wimpels en Wanieren / in de welcke haer
Heeren wapenen ende devijzen stonden :
Van gelijcken volghden der noch andere
hondert Schepen / niet slechter maer koste-
lijker toe-gemaecht / ende daer na den ge-
heelen hoop. Maer als Protheselaus met
de geene die de voort-tocht hadden / den Ge-
ver so wel beset sagen / met sulcken menige-
te van Dolck so te voet als te peerde / soo
waren sp verschickt ende benauwt / doch
om eere te behalen / ende siende dattet we-
sen moet / hebbent sp de Schepen na den
Gever geweent / maer het vryncipaelste / dat
hier de meeste schade dede / was dattet
wat stormde / soo datter een groot deel van
de Schepen stranden / en al het Dolck ver-
dronck / de andere die aan Lant quamen /
werden van de Troyanen so onthaelt /
datse meest alle om - gebagt ende te rugge
gedreven werden / hoewel oock niet sonder
schade der Troyanen / want de Griecken
om 't Lant te wanen / en de Troyanen om
sulkis te beletten / beyd hem beste deden / so
dattet water van de Zee root wiert van 't
bloet der ver slaguen. De andere hondert
Schepen / siende het perijsel hunder mede-
gesellen / zijn niet merder voorzichtiger
heyt na 't Lant toe gebaren meynende oock
aen Lant te horzen / maer de Troyanen
hebbense soo kloekelijck daer van gehou-
den /

meynlijck na volgt / maer behoerde Godde
de waeracht op te geven / die alle dingen ten
rechten kan schicken. Nu alsoo dese par-
ten aldus met malikanderen vochten /
quamen oock te lande Coningh Albus en
Coningh Astalus met gewelt ende vech-
tender-hant / waer dooz de Troyanen in 't
aen-komen wat wischen moesten : maer de
grote menigtheit der Troyanen hebben
de Griecken wederom over-vallen / datse
die weder op de blucht dreyen tot aen het
uyttersten des Oversten : Maer daer-en-
tusschen quam Koningh Blissus met een
grote menigtheit van Dolck en kloekie Rid-
ders te Lande / het welcke de vermoede
Griecken groetlijks haten / want den Co-
ningh Blissus sooo haest met syn Dolck aen
Lant niet en was / of hp begaf hem onder
de Troyanen als een vriesende Leeuw /
soo dat hp met den synen seer veel Tropen
om-bracht. Dit siende Koningh Philo-
menis Konigh van Pasogonia dat Blissus
sullen schade onder syn Dolck dede / is
hp hem met een gramine moet tegen ge-
komen / ende trefte Blissus alsoo met syn
Lancie dat hp hem spren schilt en harnas
doortackt / en van den Peerde slet / maer
Blissus hier van seer onstelt zynde / is niet
een moet op - gestaen / ende grijpende syn
Lancie / also te voet als hp was / heefster den
Coningh Philomenis meeide in den hals
gesteeken / dat hp als half doot ter aerden
viel / soodat de Troyanen anders niet wi-
sten of hp was doot / daer over sp heel droe-
vig waren / en slaende onder de Griecken /
hebbent sp hem op-genomen en in de Stadt
doen voeren / het welcke grootelijck der
Griecken voordeel was / want terwijl de
Troyanen met den Coningh Philomen
doende waren / quam Coningh Thoas met
syn volck te lande aen de een zyde / en Pro-
theselaus die hem wat gerust hadde van de
vermoertheit / in 't eerst aen-komen heb-
bende sijn Persoon oock aen Lant deen set-
ten /

ten / die hy overmits den storm in't eerste
niet en hadde konnen aen lant brengen is-
ser op geseten / ende met eenen grammen
en toornigen moet aen d' andere zijde / heb-
ben oock t' samen met de over geblevene
den Tropanen (die alredre begonnen moe-
de te warden) soo toe-gebaren dat sy se op
de blucht souden gedreven hebben / so den
Koning der Mooren Persicus hun niet te
hulpe en hadde gekomen met eenen groo-
ten hoop Bidders / daer door de Tropanen
wederom couracie kregen / en de Griecken
gelijkelijck deden depnien ende de blucht
nemen / so dat er vele verdronken ende by
na daer alle souden gebleven hebben / son-
der den blystant van den vromen Palamides /
den weliken met seer veel ruyters
ende voet-volck te Lande zynde / tegen
de Tropanen so in drong / datse wat moe-
sten wijcken / ende ontmoetende Figuron /
koning Menons Broeders / Persicus He-
ve / stach hy hem dwars dooz t' lijf dat hy
doot ter aerden viel / en latende hem daer
liggen / vervolgde hy voorts de Trojanen
welke voor hem vilden als voor een du-
bel / waer door het niet veel scheelde oft de
Tropanen en hadde de blucht genomen
maer hun quam tot hulpe den vromen en
stercken Heidt Hector van Tropon met
eenen grooten hoop versche Bidders / hy
gewaepent zynde met klaare blinckende
wapenen / aen sijnen hals hobbende een
schild van gout / in den welken fraey ge-
malerte stonden twee Leeuwen / ende in
syn hant een grove sterke en scherpe Lan-
tle / met dewelcke hy en die hem volgden
hem Dolch ontset deden / ende so onder den
Griecken vielen als oftse eli noch een lijf
t' hups gelaten hadde: ende in't vechten
ontmoete Hector Koning Protheselaus /
die groote schade onder de Tropanen ge-
daen hadde / ende vele hunder verslagen
hadde / den welken hy sulken slag metten
waerde gaf / dat hy hem't hoofd kloofde /

en den edelen Protheselaus van den peer-
de ter aerden viel. En Hector hem voorts
begevende onder de Griecken / en raekten
geen mensch of de doot volgnder na / so
dat eli voor hem vlot als voor de doot /
ende vroegheden tegen malianderen wie
hy wesen mocht die soo geweldige slagen
sloeg / ende hym wiert geantwoort dattet
den vromen Hector van Tropon was /
den stercken aller Mannen doen u mijden
sy hem noch meer / ende vilden voor hem
gelijck den vase voor de Honden want
niemant sijnne slaegen en konde weder-
staen. Ende Hector vocht soo veel ende so
lange / doende soo grooten gewelt dat hy
ten lesien moede wiert ende hem wat ru-
ste / waer dooz de Griecken wederom moet
kregen ende t' Delt behielden / maer t' ele-
keng als Hector hem wederom in den
strijt begaf / weken ende verloren sy het /
welke tot acht repsen toe binnen dien dagh
gebeurde: maer also den avont begon aen
doot ter aerden viel / en latende hem daer
liggen / vervolgde hy voorts de Trojanen
welke voor hem vilden als voor een du-
bel / waer door het niet veel scheelde oft de
Tropanen en hadde de blucht genomen
maer hun quam tot hulpe den vromen en
stercken Heidt Hector van Tropon met
eenen groten hoop versche Bidders / hy
gewaepent zynde met klaare blinckende
wapenen / aen sijnen hals hobbende een
schild van gout / in den welken fraey ge-
malerte stonden twee Leeuwen / ende in
syn hant een grove sterke en scherpe Lan-
tle / met dewelcke hy en die hem volgden
hem Dolch ontset deden / ende so onder den
Griecken vielen als oftse eli noch een lijf
t' hups gelaten hadde: ende in't vechten
ontmoete Hector Koning Protheselaus /
die groote schade onder de Tropanen ge-
daen hadde / ende vele hunder verslagen
hadde / den welken hy sulken slag metten
waerde gaf / dat hy hem't hoofd kloofde /

Troyanen doodt sloeg / soo datter op dese
bluchte by-na so vele doodt bleven als 'er
den helen dagh verslagen hadde gewest:
ende daer soudender noch meer verslagen
hebben gewest had 'er Troplus en Ope-
phebus niet gedaen / welck met een deel
Bidders door een ander poort up - getrok-
ken waren / ende de Griecken op quamen /
maer alsoo den nacht aen quam / moesten
sy hun scheppen / ende t' vertrek wiert aen
beide syden geblascen. Aldus keerden
Troplus en Opephebus in de Stad / ende
Achilles met de sijnne wel - gemoeid en vro-
lijck nae sijn Logijs ende Schepen / niet
tegen staende hy wel gequest was. Al-
dus verginch hun desen eersten strijdt.

Hoe Koningh Agamemnon

de Belegeringe ordineerde voor de Stadt Troyen,
als oock syn Velck in ordinante stelde, verwag-
erde de Troyanen, ende van de ordinantie van
Hector over de Troyanen.

Het XV. Capittel.

Als nu den avont aengekomen was
so heest Koningh Agamemnon doen
ontsleken een groot deel Coortsen /
Fackelen / en andere grote Vperen en Lig-
ten / soo dattet over-al soolicht was of het
dagh gewest hadde / ende nae dat hy de
Wagten wel sterck up - gestelt ende beset
hadde / soo heest hy op een groot pleyn or-
dinante gestelt om 't Leger te staen / or-
dinante elck een plaece om humne Cen-
ten te staen / ende die gecen Centen en had-
den / beval hy hum Huttent te maken / ende
stallinge voor de Parden / t' welck meest
al up de Schepen gehaelt wiert / wan
hy van alle den nacht niet en rustede / noch
ook 's daegs te vooren niet gestreden hadde /
maer stelde hym alle te werck om een
walle op te werpen / t' welck 's morgens
vroegh al beschicht was dooz de grote me-
nighete des Volcks / soo datse voor eenen
loop bebrijt waren / en die alleg terwijlde
andere die hun daegs te vooren vermecht
hadden / rustede. Syne Schepen liet hy
dicht met stercke Rabels by-eenbinden / en
met groote vase Winkers voor en achter
besetten / up dewelcke hy liet halen al wat
hun van nooden was. Als nu Koningh
Agamemnon alle salien tot de Belegering
dienende wel bestelt had / so heeft hy
sinogrens heel vroegh by - een doen kommen
alle de Oversten / Heeren / Coningen / Her-
togen ende Princen / ende die alle by hem
zynde / heeft hy tot hun aldus gesproken: Mijn
Heeren / gy lieben hebt te weten / en
zijn versiert / dat wy heden niet onbesoegt
en sullen blijven / daerom heeft 't my goet
gedacht in tydts ordze te stellen / ende elct
sijn Volck te ordineren / met dewelke (soo
het noot is) wy onsen Vpant mogen het
hoofd bidden ende wederstaen / op dat wy
niet overballen en worden / ende door on-
acht saemheit ons selven niet versupmen /
oft om hals en brengen. De Grieckische
Vorstsen bedankten hem hooglyck van sijnne
soverblyghed / hun presenterende om te
doen alles wat hy hun gebieden / en ordi-
neren souden. Daen heeft de Koningh sijn
gantsche magt geopineert is ses-en-twintig
henden oft scharen. Over de eerste
schare stelde hy Patroclus zynde noch een
Hertoge seer elck ende rijch / ende dat over
syn egen volck / als ooch over 't Regiment
of volck van Achilles / die overmides syn
quesuerend dagh niet en street: Maer
desse Patroclus en Achilles hadde mal-
kanderen soolief als of het egen ende na-
tuerlycke Broeders gewest waren. Tot
de tweede schare stelde hy Koningh Dio-
medes met 3000 Bidders / en by hem nog
Menestus Hertoge van Athenen / met al
syn volck dat hy van Athenen / niet al
dat heest dat hy van Athenen meide ge-
brachte hadde. Tot de derde schare sette hy
Koningh Aistologus en Philomenus Soo-
ne / onder dewelcke hy ordineerde het be-
proefde volck in den strijt van Camarus.
Tot de vierde schare ordineerde hy Ko-

kingh Achelaus ende Koningh Proterius / met een van de aldersterke mannen Securidam genaemt ende vele Ridders. De vijsste schare behal h[er]p[er] Koningh Menelaus met sijn eppen Dolch. Tot de seste schare stelde h[er]p[er] Coningh Epistropus en Koningh Cheledig / ende onder hen het Dolch van Provintien ende van Sedenis : Over de sevende schare was Koningh Thelamon Apar Heve / met vier edele ende kloecke Ridders Chesus Amphimacus / Tocius ende Platsamus / ende onder hun't Dolch van Salmania. De achste schare hadde Koningh Thoas. De negende schare lepde Apar Oleus. De tiende lepde Koningh Philotus. De elste Koningh Poliphelbus en Koningh Phineus. De twaelfte de Hertoge Hector. De dertiende Koningh Neinus. De veertiende Koningh Ulisses. De vijftiende Koningh Humelius. De sextende schare was het Dolch van Protheselaus die daegs te vooren van Hector verflagen was. De seventiende lepde Koningh Polidertus en Coningh Mathaon. De achtienste Coningh Godemus. De negentienste Encipus. De twintighste Coningh Pantipus en Coningh Amphimacus. De een-en-twintighste Coningh Hamides. De three-en-twintighste lepde Koningh Memedes. De drie-en-twintigste Koningh van Cypres. De vier-en-twintighste Koningh Prothesus. De vijf-en-twintighste Koningh Crapenoz van Capadocien. De ses-en-twintighste of de laetsie schare behielde Coningh Agamemnon (Overte des gantschen Legers zynde) voor hem selven / in de welcke 't niechte Dolch was / om de andere (so't den moedt verespchte) Dolch toe te schicken ende lykant te doen. Coningh Pyramus met alle de sijne zyn in de Stadt van Tropen / en was niet wel te vreden / dat de Griecken 't Welt behouden / en hun voor de Stad gekregt hadden / dewijl het nu anders niet

wesen mocht / ende heeft h[er]p[er] sulcs niet lasten blpcken / maer heeft sijn Doon Hector voor hem doen komen / in presentie van alle de Heeren en Coningen / hem Overte Generael gemaecht over de upvuringe des Krijghs / begeerende vriendelijck aan alle Koningen / Heeren ende Capiteynen / sijnen Soone te obedieren ende sijnen raet te volgen / ende hem getrouwte wesen / 't welck sp[ecial] h[er]p[er] hem alle beloofden. Den vromen Hector dese Commisie ende Officie van sijnen Vader Pyramus aengenomen ende van deser eerst hem hooghelyk bedankt hebbende / heeft van sonden aen de wachten binnen de Stadt / als oock rontom de wallen en vesten wel beset / ende wat gerust hebbende / is h[er]p[er] s' moergens vroegh op-gestaen / alsoo de klare Sonne eerst begon te beschijnen / het opperste der bergen ende andere hoogten / ende heeft by hem onthoden alle de Overten des Dolcis / als oock de principaelste kloekes. Ridders en Edel-lieden / ende die alle by hem gekomen zynde / heeft h[er]p[er] aldus tot haer allen gesproken: Sp[ecial] Heeren / Coningen / Princen / Edel-lieden en bromme Ridders / also het u-lieden alle kennelijck is / dat onse Vrinden de Griecken (niet tegenstaende ons gewelt) 't Landt aengedaen en gewonnen hebben / hoewel niet sonder haer groote schade ende verlies van Dolch / ende ik weet datse vast beslych zijn om hun selven te beschanssen en stercke maken / soo dunckt my goet dat w[er]p[er] h[er]p[er] sulcs beletten ende niet toe-laten / want w[er]p[er] nu met tien mannen meet sulcs uprechten / al eer sp[ecial] beschansst zyn / ende noch moede / als met honderd soowanneer sp[ecial] wel gerust en bewaert zyn: Daerom is mijn voornemen dat w[er]p[er] h[er]p[er] metten eersten gaen besoeken / en sal u-lieden ordonnante stellen om uit de Stadt te trekken / elck met een schare Dolchs / om de Vrant also met oordze aen te vallen / ende malikan-deren

beren te volgen / want soden Vrant eens t' onder kan gebracht worden / soo sal h[er]p[er] hem voortaan wel wachten wederom in 't Landt te keeren. De Heeren dit hoornde / hebben gelijkelyk hem beloost getrouwte h[er]p[er] te staen / ende te doen al wat h[er]p[er] hun bevelen soude / waer over Hector hun hooglijck bedankt / doen heeft Hector alle het Dolch vergadert op een groot pleyn voord den tempel van Diana / ende die gedeypt in negen scharen. De eerste heeft h[er]p[er] geordincert van dupsent Ridders / soow van Lycien als Tropen / over de welke h[er]p[er] tot Overte gekooren heeft Glauron Soone des Koninghs van Lycien en Cintinabori sijn Bastaert-broeder / dewelcke van hem oorlos genomen heeft / zynse bupten Tropen getrocken door de poort van Dardanides / dewelcke Hector had doen openen. Tot h[er]p[er]stant van de eerste schare ordineerde h[er]p[er] noch 1000 Ridders / van dewelcke Overte was de Koningh van Tracien en sijne Soone Archilegus bepde bromme mannen / ende hen bevelende in de goede geleerde hunner Goden / hiet h[er]p[er] den anderen volgen. De tweede schare ordineerde h[er]p[er] van 3000 Ridders / onder het gebied van Coninch Samphus ende Coninch Alcanus. De derde schare zynde van 4000 mannen / behal h[er]p[er] sijn broeder Croplug / tot den welcken h[er]p[er] aldus sprack: waertse Broeder / my is genoegsaem bekent u bromigheyt / en dat gp daer beneben seer hertig ende moedig zyt / soo is mijn vrydelijck begeren aen u / dat gp u selven niet te seer en betrouwte op u stercke en kloekheyt / op dat gp daer doort in des Vrindes Zweerd niet en valt / en sp[ecial] hun over uwedoodt ende onse rouwe niet en verblijden / maer weest voorsichtigh / also een wijs en voorsichtigh Capiteyn ende Lepdes-man toe komt / want men niet voorsichtigh / ende weynigh Dolchs meer uit recht / als met veel Dolchs onbedachtelijck wade son-

der oordze. Lieftste Heer en Broeder Hector sepde Croplug / ict bedankt u hooghelyk der goeder vermanings-halven / dewelcke ich geerne volgen wil / en u gehoozaem zijn in alles dat ghp my bevelen sult. Dit geseyt hebbende / is h[er]p[er] met sijne vier dupsent Ridders ook ter poorten uit-gereden / met kostelijcke wapenen rykelijk verciert / ende sijnen Schilt was van bleeker verwelen / in den welcken twee gulde Leeuwen gemaecht waren. De vierde schare van die dupsent en tseventig Ridders / ordineerde h[er]p[er] onder den Coningh Dion / disnaest Hector den sterclisten van 't geheele Hey / was / ende by hem een seer vrooman Ardellus genaemt / synde beyd seer hertigh in 't stryden: By h[er]p[er] noch voorgende den stouten Bidder Donardus / een van Hector's Bastaaert-broeders. De vijfde schare ordineerde h[er]p[er] onder hunnen eygen Koning van Spsomo / welcker wapenen van witte blinckenden silver warden / sonder enig ander teeken daer op / ende onder den vromen Poldamus Athenors Soone / ende de schare was groot ende sterck volk / soowattet vleusen schenen te wesen. De zesde schare wesende Dolch datongewapent strijt / alleenlijck met een helm op 't hoofd / hebbende lange spitsen of wort-pylen (daer mede sp[ecial] de Vrinden seer hinderlyk zyn / ende de Heerden bluttig maecten) stelde h[er]p[er] enber de geleerde van sijnen broeder Opephebus / den Koningh van Boetia ende den Hertoge Herpedon / kloek ende dappere mannen. En daer benevens noch vele Ridders / over dewelcke h[er]p[er] Koningh Esdras stelde / Koningh Pylon ende een van sijnen Bastaaert-Broeders Pitagoris genaeme. Desen Pylon reed te velde met eenen kostelijcken wagen van Elymenen gemaecht / welcke twee stercke Ridders voort-trocken / bedekt met sijnen goude / ende overwelse mit silver ende kostelijcke Gesteenten /

ende also zynse niet groote pragt de Stadt
upt-gereden. De seuenste schare lepde den
vromen Prince ende Heldt Eneas / onder
dewelcke waren al de Ridders van Heer-
lychheit van Troylus / ende veel andere
kloeke Mannen / dewelcke ook de andere
scharen volghde. De achste schaer beval
hy den Coninch van Persen / spnde sijn egen
Dolch / en stelde hem tot eenen Leptg-
man sijn Broeder Paris / tot den welcken
hy syde lieve Broeder / ghy weet dat
onse Spanden geen oorsake en hebben om
sy pemanter meer verstoort te wesen als op
uwren Persoone / daerom is myn vjendeli-
ch begeeren aen u / uselven wel te wach-
ten / ende niet in den strijt te treden voor al
eer ist by u ben. Paris antwoorde hem dat
hy sijn raet geerne soude volgen / ende
also zynse de andere scharen gesvuld. De
negente en de lesse schare / onder dewelcke
vijf dupsent Ridders ende vele edele Cro-
panen waren / en tien van spne Baslaert-
broeders / geleide hy selve / ende was hun
Overste / sittende wel gewapent op een
groot sterck peert Ghalathan genoemt.

Als nu Hector het volck geordineert had /
soo is hy by sijn Pader gekomen / ende
heeft geseyt: Mijn Heer ende Pader / ich
laet by u alhier in de Stadt vftig dupsent
Mannen / van dewelcke gy twintigh dupsent
sult laten bewaren de Wallen ende
Sterkten contom de Stadt / als oock de
poorte daer wy langs vpt trecken / op dat
wy altijt een coebucht hebben; met d' ar-
dere tertigh dupsent Mannen sult ghy u
midden in de Stadt houden / al toe-gerust
ende heerdigh om te begten / om datse onse
Spanden de Stadt niet begradelijk over-
wallen / oock om dat ons soet van noo-
den is / een deel daer van magh by-standt
doen. Koningh Pyamus hoorende de
voorsigticheyt van sijn Soone Hector /
verblyde hem seer / ende sende hem: Mijn
Soone / naest de vysant onser Goden / heb

ist geen beter troost als uwre stercke / ende
principael uwre voorsighticheyt / ende sal
uwre ordinantie volgen: Ich bid die Goden
daer u niet uwre Broeders willen bewae-
ren ende Victorie verleenen. Dit geseyt
hebbende / is Hector met syn schare heer-
lijck ter Stadt vpt-gereden by de andere.

Van den tweeden Strydt , in

den welcken vele Koningen ende Ridders aen beyde
zyden verlagen wieren , doch de Troyanen be-
hielten de Victorie , dies alle de Griecken verdestrue-
ert souden hebben geweest , sonder de voorbede
van Hectors Neve.

Het X VI. Capittel.

Als nu de legerg in ordinantie sion-
sten / beerdig om aen malkander te
kommen / soo heeft Agamemnon de
Oversten der Griecken niet korte woorden
vermaent hun egen eere / goet en recht
voor te staen / en hun vromelijkt te dza-
gen / op datse hun nabolgers en andere
gemeyne Ridders een voorbeelt soude we-
sen / om van gelijcken haer best te doen

Hector ter andere syde bryten de Stadt
zynde / heeft alle de Oversten by hem doen
kommen / en heeft overlupt tot hun allen
gespoken: Mijn Heer / Capitepnien en
Vrienden / alsoo wy alle tegenvoordigh
voor oogen sien / die gene / die niet alleen
ons met Drouw en kinderen soekken om
te vrogen / maer oock onse Staden Na-
men soekken te verdelgen / 't geen erger is
als dupsent doden te sterven; soo verma-
ne ich u - lieden alle sulcks dooz u dapper-
heit te beletten / u Gaders / Drouwen en
kinderen voor te staen / en die te bescher-
men nevens u selven / voor 't zwaert ende
slaverije: Strijdt oock om eer en prijs te
behalen / om 't welche onse Voorzaten het
uyterste gewaeght hebben. Hierom ne-
men wy dan aen onse Spanden te bestoz-
men / en met vrymoedicheyt / twisselen
niet of de Goden sullen onse rechtbeerdig-
gesaech gunstigh zyn.

Dit

Dit geseyt hebbende / heeft hy geordi-
neert welke schare eerst aen - wallen soude /
en wat de andere souden doen na gelegen-
heyt der salien. Dit alles wel bestelt zyn-
de heeft hy een teeken gegeven zijn Span-
den aen te vallen. Daer sagh men twee
Hepz malkander ontmoeten met sulcken
furieus gewelt / datter scheen niets te sul-
len overblyven: daer was 't geklank der
Crompetten / Blapsoenen en Trommels /
het gebriesch der Pearden / en 't gekerm
der ver slaege ne gequetsten ongelooftich :
veel vrome Ridders en kloeke Mannen
versnoorden in haer bloet / eer men wist
wie de Victorie soude weg-dragen / 't wa-
ren dappere Griecken / tegens manhaftse
Crapanen / bepde partpen malkanderen
waerdig: Hector liec wel blischen dat hy
meermaels ten danc geweest was / ont-
sagh niemand / want alle die hem tegen
stonden waren lybelloos: En also hy vast
plaetg maeckte en elck hem ontwreckt / soo
ontmoete hem Patroclus den Griecken
Koningh / die Leptg-man der eerste scha-
re was / ende gaf hem sulken steek / dat hy
hem sijn schild en harnas dooz-slack tot op
't blees / doch was 'er niet van gequetst /
noch verzoerde hem daer dooz niet eens in
de zadel; maer hebbende syn zwaert in de
hand / is hy den Koningh toe-gekomen / en
gaf hem sulcken houw in 't hoofd / dat hy
doed van 't Paerd neder-sloete / en Hector
van sijn Paerd stijgende / om 's Conings
kostelijck Wapen-tuyp voor syn Triumph
mede te vaeren na de Stadt / wied hem
sulc helet dooz een ander Grieck Coning /
welcke daer quam met dze dupsent Rid-
ders / seggende tot hem: O gy onversa-
delijcken Wolf / dese prop en sult gy alsoo
niet wegh dragen / maer heel eer u leuen
daer by latein. Dit geseyt hebbende / viel
hy met de sijnen op Hector aen / meynende
hem terstont te bangen ofte kapot te mae-
ken ; maer Hector kloeck op sijn Paerd
springende / reedt na den Coningh Mem-
non / om hem 't hoofd te kloben / dooz dien
hy hem het wech - baeten van Patroclus
wapenen belette; doch Koningh Memnon
wied ontset dooz Koningh Glaucon / ende
Koningh Theseus met sijnen Soone / die
hem te hulpe quamen met 300 Ridders :
maer de eerste Grieck die Hector aen quam
ging het sijn Woer niet klagen / noch ge-
nie van hun die aen sijn hant quamen / alsoo
dat 'er wederom een groot gevecht was /
en Hector quam wederom aen 't doode li-
chaem om de Wapenen mede te voeren :
ende alsoo hy wederom van sijn Paerd ge-
treden was / om sijn voornemen te vol-
bringen / werft Pyomedes Koningh van
Creten sulchs gewaer welcke den klokken
Hector met twe duisent Ridders besprong /
soo dat hy niet te Paerd kon komen / stelt
hem in 't geveer met sijn zwaert / bedekt
hem met sijn schild / en begaf hem onder
de Griecken als een moedige Leeuw / som
dat hy den eerst 't hoofd van de schoude-
ren dede vliegen / den anderen armloop /
den derden been en lybelloos ; in somma /
had hy 'er in korten tydt / meer als vyftig
omgehangt / maer wat mocht 't hem hel-
pen / 't getal sijner Spanden was te veel /
en hy had geen tydt om te Paerd te kunnen
geraken / en dat principaelich dooz eenen
vromen Riddar Caron de Petra genoemt /
welck hem veel wt hys gaf / 't welck siende
een van Hectorz knapen / heeft dese Rid-
der met een Lance dooz-rent / en troet
sijn zwaert / sloeg hy 'er een ander Grieck
mede die sijn Meester lastigh was / dat hy
doed ter aerden viel ; ten lesten siende dat
hy 'er niet ontkomen konde / riep hy met
luyder stemme: O gy Edele Crapanen !
waer zijt gy mi / dat gy dus verlaten heb-
de bloeme der Ridders / onsen Oversten
Hector ! Dit hoorde Ciminaboz / een van
Hectorz Baslaert - broeders / die niet wije
van daer noch onder de Griecken doende
was /

was / is ter stont gekeert niet zyn Volck / van daer hy de stem gehoorde hadde / en dooz-slaende de meenigte der Griecken / heest hy ten lesten synen Broeder Hector gebonden / die van moeheydt by-na niet staen konde / hoewel hy sijn handen noch dappere voerde / en siende hem in noot / heeft hy de Griecken so gegroet / datse bly waren niet alleenlyk Hector te verlaten / maar ook de blugt te nemen / waer over Hector gants verblijt zynde / weder te peerde spronck ende die verbolgde als of hy van dien helen dagh noch niet uitgerecht hadde / so dat hun het wegh-voeren van Patroclus lichaem en Wapenen heel Volcks koste / en nog meer gedaen sou hebben / so den Hertog Menestenus met 3000 Ridders de Tropanen van ter zyden niet overvallen had / synde de schare daer Troplugs Coning Pantippus en Coning Alcanus 't bevel over hadden / want Menestenus liep so geweldig tegen Troplum / dat hy hem van den Peerde slet / en hem gebangen nemende / dede hy hem na het Grieckische leger lepden : 't welck siende een Troynaens Riddar / riep tot het Volck van Ifigien : O gp Ed. vrome Ridders ! waerom zijt gy anders hier gekomen als om eere te behalen ? ey ! siet gp niet dat Troplug / Coning Pyramus Sone daer gebangen geleyt wort ? 't welck ons een eeuwige schande sal wesen so wpt hem niet en verlossen ofst ontsetten.

Coning Alcanus dit siende / verliet zijn partye / en volgde die gene die Troplug gebangen lepden / ende niet een gram gemoet dooz-slack hy 'er een die Troplug bast hiel / ende Pantippus met sijn schare hem volgende / bestreden sp den Hertoge van Athenen so geweldig / dat hy meer te letten had om hem selben te beschermen / dan om den gebangenente behouden / die daer en tussen verlost en weder te peerde geholpen wert : Pantippus ontstak sijn

toorn en granschap nu te hebiger / siende hem sijn gebangen vrant wederom ontroven / gaf hem meer kracht als hy te vooren had ; want ontmoechte Miseris / die hy aen sijn wapen kende / wellt meeste dooszaet van sijn onvoerde gebangnen was / gaf hem sulken streeck dat hy van 't Peert rolde / daer dooz de Tropanen wat wylken moesten. Maer Coningh Upon van Larissen / en Polidamas Anthenosz Bone / siende datse daer so doende waren / vielen de Griecken aen d' eene zyde aen / en Coningh Remus met 300. Ridders aen d' ander zyde / daer dooz veel Griecken verlagen wierden : Coning Remus en Menelaus quamen so geweldig tegens een datse heyde gequest ter aerde storten. Polidamas bestred ter ander zyde den Hertog Menenus / Heef van de Coninghme Helena / soo streng dat hy hem doot van 't Paerd sloeg. Menelaus die siende wert seer ontsteken / en willende sijn doot wzeiken / gaf Coning Remus sulken knij dooz 't kloven van sijn helm / dat hy voort doot ter aerden viel ; en alsoo sijn Volck anders niet en wisten of hy was doot / so verloren sp den moet / en seuden geweken hebben / had Polidamus die daer rechgeten aerbank quam / haer geen nieuwe couragie gegeven / om hummen Coningh levend of dood van tusschen de Vanden heen te halen / 't welck nog te nauwer noot geschiede : Remus ruckte hem onder 't Peert heen / meynde hem up het Hertz te voeren / maer Coning Chelamon vervolgde hem met een Lancie / 't welck Polidamas gewaer wiert / heeft hem omgekeert / ende hem toe-barende heeft hy hem mette derde slagh doot van den Peerde gewoppen. Hier-en-tussen heeft Hector Coning Chelamon ontmoeet / die sijns Vaders suster onthield / bewelke dooz sijn kloekheyt veel Tropanen om-bragt / 't welck Hector gewaer wozdende / heeft hem sijn verfolgen also

also belet dat hy selse blachting is geworden dooz een groote quetsuere die Hector hem gaf / maer al eer het Hector gewaer wert / kreeg onversiens een steeck metter Lancie van eenen Griecken Coning / dog ging star weg up Hectorz oogen / waer over Hector den eersten Grieck die hem ontmoeite met sijn zwert tot de borst toe kloof de ; Polidamas wert daer en-eusen bestreden van Menelaus en Chelamon / (die weder ten steide gekeert was) en Chelamon slack hem van den Paerde / en dooz dien Polidamas zwart gebroken was / soo sloegh hem Menelaus den Helm van 't hoofd / en namen hem gebangen : Maer Hector die niet wijd van daer was / hoorende 't gerucht dat Polidamas gebangen was / is hy ter stont derwaerts gegaen / ende maecte voort hem een weg onder de Griecken / gelijk den Maeter met de Zepsen in 't Coom doet / is hy gestormt by de gene die Polidamas gebangen lepden / welck hy met sulker granschap aen-biel dat hy 'er dertig versloeg / also d' ander gingan lopen / en Polidamas los en bry litten.

Maer doen quamen sp weder met vers volk / Coning Epistropus / Coning Menelaus / ende Coning Chelamon / welck de Tropanen so tegen quamen datse dese macht niet weder-slaen en konden / niet tegenstaende Hectorz gewelt / onder wiens het Paert doot-gestekken was / so dat hy in groote noot te voet vechten moest / en nopt nader sijn doot en was / want de Griecken soeken hem om te hengen / dat sonder twijfle geschiet soude hebben / had het den Edelen Theseus niet gedaen / die daer tegens was / en had Hector dat hy wat vertrekken en rusjen wilde / op dat hy van de Griecken niet verlagen wiert / 't welck hammer soude zijn van so een dapperen Riddar.

Hector bedankte hem hooglijch van

syner beleeftheyt / belovende hem dat ic derom te vergelden. De basterd-broeders / siende de Tropanen wijsen / niet wetende waer Hector hun Broeder was / zynseza men niet eenen hoop versche Tropanen aen-gevallen / dooz-slaende de scharen der Griecken / tot datse Hectorz bonden te hoo te hem kloeckelijck verwende.

In 't aenkommen wert Coningh Cela mon gequest / en Dinadzon een van Hectorz bastaert-broeders bestreit eenen magtigen Grieck die op een kloeck Paerd zat / die hy af-slet / ende vattende 't Paerd by den toom / bragt het sijnen Broeder Hector / dieder opsprongh / doende met sijnen Broeder groote schade onder de Griecken / daer-en-boven quam Dyphebus met de schare van Doetie / welck veele Griecken questen en om-bragten / so dat de Griecken veel te lijden hadden.

Dyphebus queste eenen Coningh in 't aengesigt / en Coning Theseus wert van Coningh Moderus en Quintherus Hectorz Bastaert-broeder gebangen / die hem na Troyen geboert souden hebben / had 't Hector niet gedaen / welcke begeerde dat men hem bys soude laten / om de heughete die hy hem te vooren gedaen hadde / waer van Theseus hem ster bedankte. Doen quamer van de Grieckische zyde Coningh Choas en Coningh Philotes / met 3000 Ridders / en Hertogh Nestor met 6000 Mannen / met noch andere twee scharen. En van den Tropanen zyde quamen Coning Esdgas en Coningh Philon met hun Volck / en van gelijke den vyntre Enas met sijn bende / welker Legionen elck van sijnder zyde hun Volck versterkte en moet gaf / also dat van aldien dagh so niet gehoochten had geweest / so dat alle 't Land met heele en halve stukken van Menschen bedekt lagh / en het bloedt liep in de vooren of het water geveest waer. Den Coningh Choas sloegh in 't aen-komen Hectorz Bastaert

Bastiaert-boeder Catiblamis genoemt / so op sijn hoofd dat hy dooit ter aerden viel. Coningh Philon die groote bzoomigheden beweeg / wert van den Griecken omcungle / maer Koning Tercanias en Esdras deden hem ontset. Hector ende zijn Broeder Drephebus / met Eneas hadden hun so kloekelijck datse de Griecken verdriven tot by hun tenten / waer over Apar seer bedzoest was / en siende van achter komen een grooten hoop Volcks tot onsettinge / heeft hy den Griecken moet gegeven / soo datse wederom aengeballen hebben / versterkt zynne met de schare van Homerus / Dlisses en Hemelius met 10000 mannen / welck vrs volck de Tropamen niet wederstaen en konden / want 'er in 't aenkommen vele doot bleven / dooz dien sp moede waren / en souden geblugt hebben / hadde het Paris niet gedaen / die niet 'et volck van Perzen de Tropamen ontsettene. In het aenkommen sloegh hy den Koning van Frigien dat hy doot van 't Peert viel / 't welck Dlisses siende / is hy na Paris getreden / meenende hem met sijn Lancie te dooz-lopen / ende alsood des Konings doot te bzeeken / maer miste sijnen steek / en dooz-stak het Peert / so dat Paris te voet vechten moest. Als Troplus sijnen Broeder dit sag / is hy Dlisses toe-gereden / en gaf hem sufften slag dat hy sijn helm kloofde / ende hem in 't voor-hoofd quets / 't welck Dlisses hem niet lange schuldigh bleef / want hem toe-schietende / heeft Troplus in 't aengesicht gequest. Daer - en - tussen is Paris weder te paerd geraecht / en couende met sijn Broeders grote bzoomigheden / maer overmidts de nacht der Griecken meerder was / soo moesten de Tropamen wijschen / niet tegenstaende al het gewelt dat Hector met sijn Broeders deden / het welck hy gewaer wiert / is myt de batalie geshepden / en by sijn schare gehorren / en heeft niet kipder siernae tot hum allen

gesproochen: Gy Edele Tropamen / en andere Heeren en Ridders die tot onse bystand en om ere te behalen hier gekomen zyt / laet nu blijken dat gy gene Leer-jongers en zyt / en datter soo machtige Ridders in andere landen zyn als in Griecken. Gy - lieden die Ouders / Wijs of Kinders hebt / doet nu u beste om deselve te bevrijden van den doot / of inners ten minsten van een eeuwige slaverne.

Hector dese harangue gedaen hebbende / hebben sp geroepen / dat sp berept waren het upterste liever t' aenbearden / dan haer selven met Drouw en kinders in slaverny te bzengen / 't welck Hector hoorende / geboord hun te volgen / en elck sijnen Man gewis te nemen / en leydese dooz de valep / alsood datse de Griecken van ter zyden ende onverhoeds overvielen / daer dooz ontaalijcke Griecken verslagen werden / en alle souden gaen lopen hebben / soo Koningh Thelamon hem niet by - gestaen hadt met 5000 verste Ridders / en oock den Hertogh van Athenen met veel volks / alsood dat dit gevecht lange duerde / en veel Koningen en kloekhe Ridders sneubelden: want Koningh Thoas / die Pyramus bastaeerden welkende / dede zijn best om deselve om te bzengen / en also hy eenen van deselve Caspianum genoemt om - gebragt hadde / sijn hem de Broeders aengeballen / ende sloegen hem van 't peert / meynende hem doot te slaen of gebangen te nemen / maer den Hertogh van Athenen dat gewaer wordende / quam hem te hulp met een deel volcs / en quetsende eenen van de Broeders / verlost hy Coningh Thoas myt hun handen. Hector en Paris deden hem beste om de Griecken op de vlucht te bzengen / so dat Hector van Coningh Homerus in 't aengesicht gequest wert / en boelende het bloet in zynen Helm / wiert hy daer dooz noch meer verhit / en de Coning in - lopen - de / heeft hy hem het hoofd tot de borste toe gekloost /

soo breefsljcken ondel de Griecken stormen / datse dooz dit groot gewelt / en dooz Hectorz daeden nevens sijne Broeders / gedwongen waren te wijcken tot aen hantenten / by welcke Hectorz hun verbolgde met alle gewelt / en dzevense daer myt / so dat zyse verlieten / ende te Landewaert in liepen / maer in 't by - komen des tenten ontmoete Hectorz den Coningh Menon / tot den welken hy seyde: Gy Booswigt / nu is de ure gekomen dat ik u betaelen sal de ontvoeringe van Patroclus Uiehaem / en de berovinge sijner Wapen / dat ge sept hebbende / sloegh hy hem tussem hals en hoofd dattet selve van 't Lichaem vloogh / en volgende voorts de Griecken met de andere Tropamen / hebbende in 't bluchten so veel om - gebragt alser den helen dagh gesneubelt waren / en sonder de beleefshept van Hectorz / soudene geruineert zijn geworden.

Hector vervolgende de Griecken / heeft ontmoet eenen Griecksen jonge Riddere / Thelamonis Apar genoemt / zynne de Sone van Coning Thelamon / ende van Erone sijne Moede / dewelcke verstaen hebbende de grote bzoomigheyt van Hectorz sijne Neve / wilde hy hem versoenen / ende hem selven tegen hem proeven / en also hy hem gewesen was / heeft hy hem omgekeert en aen Hector begeert ter eeran van hum Goden alleenlyk een Lance met hem te breeken / dooz dien hy hem van alle dien dage niet en had ontmoet. Hector konde dit qualijk wegeren / reedt niet hem ter zyden af / latende d'andere 't verbolg doen. Alsse nu aen een zyde waren / gingse so geweldigh op maskanderen los / dat Hectorz dooz de steekken sijner Neve van 't peert gevallen soude hebben / soo hy hem niet vast gehouden hadt aen de mane sijns paerts / maer hy raechte den anderen soo gewisselijck dat hy hem myt den Sadel hief en ter aerdien wierp / soo dat hy hem qualijk

gēdegh geboede / doch opstaende 't beste
dat hy kost / heeft hy Hector hooglijken be-
dankt / hem sijn begeerte volzagt te heb-
ben / en op dat gy weet (sendt hy) wie ick
ben / die uwe kloekhept heb willen versoe-
ken / so weet dat ick u gerechte Koningh
Chelamon / u Vaders susters soon-
ben. Hector dit hoorende / begeerde vijen-
delijken dat hy binnen Troyen sou komen/
om sijn Edele af komste te sien / 't welk hy
wepgerde / maer hy sepde: Ich bid u my
eene bede te consenteren? Hector antwooz-
de hem: Soo uwe begeerte sonder vermin-
deringh van onse is / sp is u geconsenteert.
Chelamonis Apax sepde ja / alieen dat gy
u Volk doet op-houden van den Griecken
verder te vervolgen. 't Welck hem Hector
consenteerde / en van stonden aen heese hy
eenen Hoorn geblasen / daer door de Tro-
panen na lieten de Griecken verder om te
bzengen; dog in 't weder-keren beroofden
hy al de Griecke tenten / mede nemende al-
le hostelpelichept wat'er in was. Onder-
tusschen dat Hector met sijn by-hebbende
macht de Griecken vervolge / warender
sommige Tropanen doende om de Sche-
pen der Griecken in bzant te steken / welke
hy alle te schande souden gemaekt hebben/
maer hoorende het geblaes des Hoorens /
hebben sy niet sonder groot leetwesen op-
gehouden / want so sy hunne Victorie had-
den mogen vervolgen / sy souden al hun
Spannen verdelgt hebben / ende Hector
met alle de Tropanen hadde nopt in 't
verderf geraecht / daerse naderhant in ge-
komen sijn. Daerom sullen alle Helden
hier door vermaent wesen / nopt hunne
Victorie den rug toe te keeren / maer altijts
achtervolgen / want die het geluck klepi-
acht / is waert dat hem het ongeluck aen-
treffe. Hector dan al sijn Volk by-een
vergaert hebbeide / is met groote triumfe
Victorieuslyk met alle de overblevene
Koningen / Princen en Heeren na de Stadt

gekeert / waer sy van Koningh Pyramus
en andere met grote blijdschap ontfangen
wierden / en al 't Volk in de Stadt spinde/
hebben de Poosten gesloten / en de Wach-
ten wel beset zynde / sijnse te rust gegaen.

Hoe de Grieken twee maen-
den bestant begeerden aen den Koningh Pyramus,
't welck sy verkregen.

Het XVII. Capittel.

Als nu de Tropanen de Griecken
verlaten hadden / en in de Stadt ge-
keert waren / hebben hun de Griecken
hy-een vergadert / en d' Oberste hy Agamemnon synde / hebben sy 't verlies be-
klageit / maer Agamemnon heeft haer ge-
troost / seggende: So de Parijn hede met
de Tropanen is geweest / moegen of over-
morgen (als het den Goden belieft) sal't
geluck ons dienen: Daerom mijn Heeren
en coont u niet 't ontzeden in presentie van
't gemeyne Volk. Maer dewijl al ons
Volk meest vermoeft is / ende qualich
enige bestozminge soude kommen weder-
staen / so den Piant ons moegen quame
besoecken / soo is mijn advijs dat wy van
stonden aen peinat oordneeren / die met
consent moegen vroegh tot Koningh Pyra-
mus ga / om Bestant booz twee maenden
te versoeken / en soo sulcks geaccoerdeert
wert / gelijk iek verhope / so om hunne do-
den te begraven / als de gequetsten te ge-
nesen / en so sullen wy noch gelegenheitdt
hebben om ons te rusten en weder te ver-
stercken: De Koningen / Hertogen en an-
dere Heeren desen raet hoorende / hebben
gelijckelijck daer toe gestemt / en geordneert
de voorige Personen / namelijken
Ollises en Diomedes / wederom in Ambas-
saetschap te senden / welwelke smorgens
vroeg met 'er zwijt na Troyen repgden:
ende booz de Poorste zynde / deden de trom-
pet blasen / begerende Koningh Pyramus
te spreken / 't welck haer toegestaen wiert.

318

Als sy booz den Koningh waren / hebben
hy aldus gesprocken: Heer Koning / also
't gemeynelyck in den Oorlogh gebeurt /
daer in 't strijden van weer-zijden eenige
dooyt Swaertballen / welcker Gedachte-
nis meer waerdigh is / als deselve hy het
gemeyne Volk op den veld te laten ver-
gaen: Soo heest 't onse Heeren goet ge-
doch / daer in te voorseen / en aen u Ma-
jesteit te begeren twee Maenden bestant /
om daer en tusschen de Princen en Heeren
die in den strijt gebleven zyn / behooglyche
eer van begraafinge aen te doen. De Con-
ingh Pyramus hun begeerten verstaen
hebbende / heeft hyse doen aen d' een zyde
vertrekken / ende hun gesepde antwoorde
daer op te geven.

Doen heest Koningh Pyramus met sijn
Heeren hem daer op beraden / waer over
verschepde opinionen waren: Enige doch
beter de Victorie te vervolgen / om dat de
Piant sijn middelerwijs niet weer en ver-
stercke / andere daer-en-tegen sepde 't be-
ter waer hem 't bestant te consenteren / om
daer-en-tussen de gequetsten gemack aen
te doen / de dooden te begraven / en hun te
verberghen / dat de Piant in twee maen-
den geen groote by-stant kon krijgen. De-
se leste mynninge wiert meest toegestemt /
dogh tegen 't geboelen van Hector en eenige
andere. Doe heest Koningh Pyramus
de twee Gesanten booz hem laten komen /
en heest het bestant van twee maendt met
hun besloten: Waer over de Ambassa-
deur gelydelijcken na hun Leger gekeert
zijn / en Koning Agamemnon en d' andere
Koningen en Princen hun antwoordt ver-
klaerden / welche van stonden aen odyse
sielden om de dooden elck na waerde te be-
graven. Achilles dede 't Lyck van Pa-
troclus leggen in een Gaf van myt-ge-
houwen Marmoz-steen / en elck na con-
ditie: Ondertussen versagen sy hun noch
van alle behoeflyckhept.

De Tropanen begroeven hun dooden
mede / inact de Princen en Heeren brach-
ten sy blinen de Stadt / welke Pyramus
met grote Magnificentie dede begraven /
sos tot eere der overledene / als om de her-
ten der vreemder Koninghen tot hem te
trecken. Cassandra / Koningh Pyramus
Dochter / siende dese solatie / en hoorende
datter so veel volch en grote Heeren ge-
bleven waren / heest in presentie van haer
Vader en meer andere Heeren aldus ge-
sproken: Sp Edelmannen van Troyen /
is u lieiden de doodt uwer beste Vrienden soo
behaglyck / dat gy liever te vechten hebt /
en uwe Drouwen en Kinderen Weesen la-
ten wilt / als met onse Spannen peps te
maken? Zijt hyz versekert / soo gy lieiden
geen vrede maecht / dat gy u selven met
Drouwen en Kinderen om hals of in eeuwige
slaberpe sult bzengen: Daerom soa
gy dese plague ontgaen wilt / maekt vrede
met de Griecken. Ende also Cassandra
sommige hier vandaelijks sprack / boven
't verbod haerg Vaders / so deed hyse era-
tijc lang in een kamer sluyten. Maer wy
sullen nu wat van d' Oorloghe zywijgen / en
sprecken in 't tussen komen eeng van de
Iles de van Troylus en Bresida.

Hoe Troylus sprack met
Bresida, ende hy selve haer syne liefde verklareide,
en wat voort-ganck hunne liefde hadde.

Het XVIII. Capittel.

Door het toe-doen van Pandzo/also
gy booz heen verstaen hebt/heest de
schone Bresida geconsenteert in de
liefde tussen haer en den vroomen Jonge-
ling Troylus / op conditie dat hy voorsigtig
en discreet in 't belept zyner liefde soude
begraven. Achilles dede 't Lyck van Pa-
troclus leggen in een Gaf van myt-ge-
houwen Marmoz-steen / en elck na con-
ditie: Ondertussen versagen sy hun noch
van alle behoeflyckhept.

E 3.

En:

En gaende met Pandzo in haren Boomgaert ende Hof / heeft sy hem een deure en uyt-ganch gewesen die in een zijd-straat uit quam / alwaer een luttel Volk passeerde / begeerende dat Troplus langs daer soude dien avont omrent negen uuren in komen / ende dat sy hem daer verwachten soude. Troplus van Pandzo dit verstaen hebbende / docht hem elke ure een jaer lant te wesen / ende de beschenven upre gekomen zynne / en heeft die niet laten passeren / maer is alleene met Pandzo derwaerts gegaen / en komende aan de poorte heeft hyse op 't Slot gevonden / en Pandzo wederom keerende / heeft hem daer gelaten de welke in gaende heeft de lieftste aldaer gebonden / en de deur gesloten hebbende / heeft sy hem minnelijk ontfangen / daer door Troplus (die sulcken gunst ongewoon was) niet en kost spreken van blijfeschap maer ten lesten tot hem selven komende / seyde hy aldus: Mijn vrouweu sieden en sal my niet qualijk af-nemen de klepne reverente van my t' uwaert gedaen so metter daet als metten monde / want sulcke niet dooz ontwetschap geschiet en is oft klepnachtinge / maer alleen dooz machte loos heft mijnder herten / verliesende door het aensien uwer uptnemender schoonheyt alle magt en kracht als oock van gelijcken mijn tong: dog ik ben berept dese faute te betereu / en alsulke penitentie daer voort t' ontfangen alst u belieuen sal my t' ordinen ende op te leggen: Heer Tropleant woerde Bresida / my vertrouwende op uw eerbare liefde en belofte in u schryven gedaen / so twijfel ik ook niet aan dese uwe woordien / en kan oock selve by experientie gevoelen wat daer van is / maer op dat wyl van niemand gehoocht wordien / so laet ons in mijn hamer gaen / alwaer niemand en is. Troplus en heeft hem hier toe niet lange laten bidden / maer haer uemende in zynn gem / is met haer na de hamer ge-

gaen daer sy malkanderen vriendelijck om helsden / en neder sittende by den anderten / heeft Troplus haer verklaert den oorspronck zynner liefde / ende de groote toymen ten die hy om harent wille geleden hadde Bresida seyde hem dat zynne sinerten so groot niet konde wesen dewijl hy maer d'ene helst verdzagten en hadde en sy d'ander helst. En koutende aldus t' samen van hunne liefde / heeft hun de gelegenheit der plaeten en des tijds oorsake gegeven om voeder te komen alst wel behoorde / want in 't houten gaf Troplus haer somtijdes een kusken / t' welck hunder bepde vrandende hert so onstak datse den byant sochten te blussen / dewelcke sy na vele vriendelijkheden volzagten ende besloten onderlinge dat Troplus haer alle dagen soude komen besoeken. O grote ongestadigheit der vrouwen / die op een ure schijnen de stantvastigste der werelt te zijn / ende ner gens min van geern souden willen horen sprekien / als van onsigtelijke propoosten / en een ure of weynigh tijds daer na behagen en smaek in 't quade hebben / maer soo ongestadig als dese Bresida is gewest / in dit beginsel / soo ligtbeerdig is sy volk geweest om dese liefde van Troplus te verworpen ende een ander aen te nemen / also ghy hier na noch verstaen sult: Maer wij sullen hun t' samen in bzeugden laten leven en keeren tot de Griecken en de Troyanen.

Hoe de Griecken voor de derde reyse met den Troyanen streden, en den slagh verlooren.

Het XIX. Capittel.

Als nu't bestant van twee maenden om was / en elk van syn'er zyde wel toe-gerust was / so hebbende Troyanen niet lange getoest oft sy zyn uytgevallen met alsulker ordinantie als Hector hun geordineert hadde / want Troplus zyn vrouder hadde hy d'eerste schare be-

volen: de tweede Paris / ende soo vervolgens na dat hem goet ende best docht.

Den Coningh Agamemnon liet den tijt noch niet al om 3pm / oft hy en ordineerde oock syu volk om by scharen den wapant tegen te trekken: soo waerneer sy die uytter Stadt sagen komen / ende tot elcke schare zyns Lepts-man.

Achilles wert d' eerste bebolen / de tweede Diomedes / de derde Menelaus / ende soo vervolgens. Als nu de Griecken de Troyanen uytter Stadt sagen komen / en in ordinantie staen / hebben sy hun metter spoet ook ten strijde berept / ende Achilles booz aen rydende / is tegen Hector (die nimmermeer van den lesten wilde wesen) gekomen / ende raeliken malkanderen soo geweldighelyk / datse bepde ter aerden vielen / maer Hector sprong haestelijck weder op sy peert / en liet Achilles onder de peerden / en hy reet voort onder den Griecken / doende sulcken foerse en gewelt / dat hy hunne ordinantie brach. Daer-en-tusschen is Achilles weder te paerde geholpen / en dooz haet en niet heel vergrant zynne / van zynnen val / heeft hy veel Troyanen om-gebracht ende gequest / en sag soo lange om dese liefde van Troplus te verworpen tot dat hy hem ontmoete:

En Hector hem oock gewaer wozende / nam een Lancie van enen anderen / en liepen wederom tot malkanderen met sulcke furie dat d' aerde onder hun dreynde / ende braekien bepde hun Lancie / maer Achilles viel van den paerde / dewelcke Hector wilde doen wech voeren / maer de Griecken hebben hem dien ontweldigt / en Achilles weder te peert grholpen zynne / is hy Hector onversiens toegeshooten / en gaf hem sulcken slag metten zwarde op zyn helm / dat hy 'er van bucken moest en by-na van den paerde viel / waer over Hector so verstoort was / dat hy Achilles in toornighheit de bewengie gaf / en hem so wel trefte dat hy Achilles helm donz-sloeg / ende groote-lijkh in 't hoofd quetsche / so dat hem 't bloet over 't aensicht henen liep / en zo sy niet belet en hadden geworden / een van bepde oft alle bepde soudender gebleven hebben / want sy op malkanderen verhit waren / het welk jammer ende groote schade soude geweest hebben / want het de bepde beste vidders waren die men mocht binden: Maer sy werden belet dooz andere Heeren / diese bepde lienden / ende niet groter moepten scheiden.

Doen quam Diomedes met sijn schare ter bane / tegen den welken hem Troplus stelde met een deel van zyn Volk / en dese twee Heeren staen malkanderen met gewelt van 't paert / maer Diomedes was eerst weder te paerde / en sloeg Troplus / die noch te voet was / soo op sijn hoofd dat hy hem 't ciekel van 't Helm af sloeg en Troplus sloeg Diomedes peert doot / also dat Diomedes met hem te voet moest begten / en sloegen so vreeselijken op malkanderen / dattet wonder was dat sijn so lange over eynde konden gehouden: Maer de Griecken brogten Diomedes een paard / op 't welk hy metter haest sprong / als oock van gelijcken Troplus / maer Diomedes met de sijnen souden hem gebangen hebben sonder het ontset van sijn volk / die de Griecken so veel werck gaben datse genoeg te doen hadden hem te beschermen / en verlost also hun Heer uyt de Griecken handen / en also de Griecken begonden te flouwen / quam Coningh Menelaus met sijn schare / en Paris met de zyne van de Troyanen zyde / soo dat den strijt dapper aenging / want d' eene party scheen het alleen niet te doen om te conquesieren / maer oock d' ander om te beschermen / ja ofse malkanderen doot gezworen en om d' hoogste eer gestreden hadden: Dit gebecht duerde langh / eer men wist wie de Victorie soude behouden / want al brochtet Hector al om dat hem ghemoeete aen der Griecken zyde / Achilles

Achilles en Diomedes en deden niet min onder den Tropanen / so datter veele aen bepde zijden verslaegen bleven : Hector ontmoete eenen Rooder Voëtes genoemt / dewelcke hem sterigelijck bevocht / en lange tegen hem hiel staende / soo dat hy hem schaemde / en sloeg hem so geweldiglijk / dat hy hem tot den navel toe kloofde / het welk Voëtes Neve / Achsllogus siende / wou sig op Hector wreken / maer hem gebeurde min of meer als sijnen Oom. Koningh Prothenoz merkende de kloekhepde van Hector / reedt hem vanter zijden met ter Lancien so bromelijck op 't liff / dat hy hem van den Peerde wierp / ende sonder twijfsel sou hy hem dwerg dooz-lopen hebben / hadt sulcks syn harnas niet gestupt. Hector van 't peert zijnde / spronger met een gram gemoet weder op / en siende den Koningh Prothenoz / sepde tot hem : uw streek en sal u't leven niet doen behouden / castie Koningh Prothenoz niet gewelt aen / niet tegenstaende hy hem wel weerde / soo heeft Hector hem nochtans niet de derde slagh ontwee gehouwen. Achilles en Archelaus sulcks verstaende / waren seer dzoevig / en quamen daer by om 't lichaem up der Tropanen handen te kriygen / dog 't was te vergeefs / want Hector / Troplug / Paris / en d' andere Tropanen merkende den avont aen-homen / willende onder of boven liggen / hebben hun dicht by een gevoegt / en sijn so met alle macht den Griecken aen-gevallen / die hun in 't eerst dapper wearden / maer de Tropanen bieien de Griecken te kloekst / ende dzebense op de vlugt / soo datter seer veel Griecken bleven / want de Tropanen vervolgdense tot dattet doncker begon te wozden / maer Hector besende voor enig ongeluck / blieg sijnen Hozen / daer dooz alle de Tropanen op-hielden van te verfolgen / ende sijn met groote couragie (hoewel niet sonder wel moede te wesen) wederom na de stadt ge-

keert / alwaer sp welende vriendelijck ontfangen werden.

Van den vierden Strydt , in den welken vele vrome Mannen bleven, ende Koningh Thoas gevangen wert.

Het XX. Capittel.

Auso nu de Griecken van den Tropanen verlaeten waren / en wisten datse wederom in de Stad waren / so hebben sp hun weder by een vergadert / ende zijn in hun Centen gekomen / en hebben hum selven wat gemachs aengedaen / heeft Koningh Agamemnon wederom by een doen komen / al de Koningen en Princen / om mit han raet te houden / hoe en in wat manieren sy den Tropanen meest hinderlijck mochten wesen / ende hun Meester mochten worden te velde / want aen de stad sagen sp wel datse niet en hadden / so dooz de geote stercke / als dooz de meenigte van 't volk datter in was.

Doen sepde Olliess : mijn Heren / d' enige oorsake hunder victorie is alleenlyck den vromen ende machtlyn Hector / ende zijt verseekert so wyl hem gevangen ofte om-gebracht hadden / dat de Victorie aen onse zijde soude wesen / want in 't vechten en schijnt hy geen mens / maer een onverwinnelijke Godt te wesen. d' Andere Herren waren van deselfde opinie / en besloten Hector levend of doot te kriygen. Dic so gearresteert zijnde / gingense ter ruste. De Son bescheen noch den Werde-bodem niet of Hector was (soo Darius schijft) met 15000 in-geboren Tropanen al te velde / om de Griecken niet lange te laten rusten / welke ook al in slag-ordze stonden / eer Hector met de sijne hun aen - quamen. 't Was een lust om te sien hoe dese twe Geginmenten met blinckende Wapenen malckander tegen trocken ; het geslank der trommen en trompetten moedighde dese Hept-legers tegens een : daer ginch het

aen een hucken en houwen / eben of men hyspot kapte / daar hoochte men't gekarm van arm en been-lose menschen dat een de haren te bergh resen. Hector in 't eerste aen-homen ontmoete Agamemnon / die voort up quam gereden / en stack hym wel gewont van den peerde. Doen quam Achilles met een hoop Griecken op hem / meynende hem 't overballen maer Troplug en Eneas dat siende / hadden hem by gestaan / soodat de Griecken op hem niets upreghteden. Den stercken Diomedes siende Eneas / heeft tot hem aldus gesproken : O gp taelman ! die 't woord so wellede aen Koningh Pyramus / begeerende dat hy my scha en schande soude aen-doent ic sal u mi daer voort recompenseren : Dit gesepht hebbende / is hy Eneas tegen gelopen / die hem niet raekte / maer trefte Eneas soo soetelick dat hy up het Zaalviel / seggende in 't voort by rennen : Zijt verseekert Eneas / soo gp my weer ontmoet dat gp van myn handen sterben sult : Eneas paste weynig op dit dzegement / maar is weder te peert gaen sitten / en moesten vele Griecken syn schande met de doot bekopen / die hy in synen toorn ombragt.

Hector was noch doende met Achilles en had hem den Helm van 't hoofd geslagen / soodat Achilles daer soude gebleven hebben / sonder Diomedes die hem ontset dede / en Hector in 't aengesicht quetsie / maer Hector onverstaeght synde / heeft Diomedes de maet weer vol genieten / en sloeg hem van den peerde / het welk Troplug siende / is oock van 't peert getreden / en met het Zweert in de handt / heeft hy Diomedes met kloeken moede bevochten die hem oock niet veel schuldig bleef / so dat sp in perikel waren van bepde te blyven / soo hy van de Griecke Koningh Menelaus / Olliess / Polimedes / Palamedes / Ec. ter eender zijde / en den Tropaensen Paris met de Persianer en andere Koningen

ter andere zijde / niet gesluit waren. Koningh Agamemnon reedt tegen Koningh Pandalus en stieten malckander gelijk van 't peert / Menelaus reed so dapper op Paris / dat hy hem oock van den peerde stak / waer van Paris hem seer schaemde / om dat hem sulcks gebeurde in presientie van Hector sijnen broeder / dog hy sprong wederom lichtelijck te Paerde / Koningh Olliess stack Koningh Arestus des gelijcks van den peerde / ende liet hem gevankelyke na sijne Cente brengen. Palamedes versloeg den ouden Capon. Neptunis liep tegen Archelaus en wierpen malckander van den peerde / Poldamus stack Palamedes seer gewont van den paerde / en Koningh Mareas wert oock van Koningh Neptunis van den Paerde gestooten. Koningh Philomedes stack den Hertoge van Achene van den Paerde en somt 't Paert na Tropen. De Bastaert-sonen van Koningh Pyramus gaben de Griecken oock veel te doen / ende droegen hun kloekelijck. Koningh Thoas en Achilles t' samen / bestreden den vromen Hector hun best doende om hem (volgende hunne Conspiratie) om te brengen oft immers gebanghen nemmen / en quetsen hem hier en daer / maer Hector siende datse begde hem tegen waeften / gaf Koningh Thoas sulcken slag in 't aengesicht dat hy hem de neuse half af sloeg en sijn Bastaert-broders hebben hem gevangen genomen en na Tropen gevoert : 't welke Achilles siende / heeft Hector verlaeten / vresende syn zware ende dootlijcke slagen / dewelcke hem niet en verbolschte / maer ontmoette Koningh Chelanion / heeft hy hem van den peerde geslaegen dat hy over half doot viel / sag dat sijn volk genoeg te doen hadden om hem levende in sijne Cente te brengen / ende Hector reedt voorts van gelit tot gelit / niemand aen siende / en sloeg dootlijke en blinde slagen so datse hem alle plaatse macktendie hem

hem sagen komien: O wonderlyke sterkte en kracht eens mensche die selue moede wert / niemant en ontsag / ende geenderlyk vrye en beving / want of hy tien / of honderd / of duisen byanden by een gesien hadde / 't was hem alleens en viel daer onder. Menelaus quam na Paris toe / 't weleke hy gewaer wordende / spande zynnen Boze en schoot Menelaus so kragtelijk dat hy voort doot in zijn Tent gebaght wert / maer so haest hy gesalst ende verbonden was / is hy wederom na den slaghe gereden soekende Paris over al dewelcken hy ten laesten vont / ende soude hem dooz-loopen hebben / 't welke Hector siende / is Menelaus toe-gekomen / en heeft hem so verre gebaght / dat hy hem gebangen soude hebben / maer de Griecken deden hem sulcken bystant / dat hy hem verlaten moest ende sloeg voorts onder de Griecken / die dat bekopen moesten. Hier-en-tussen heeft Eneas Paris verselschap (die ongewapent was) tot binnen der stad / en wederom gekeert zynne in de battallie / heeft hy by den Tropanen moet en couragie gegeben seggende datse hunnen Obersten namentlyck Hector / nabolgen souden / het welcke hun sook verholte / datse niet gewelt de Griecken op de blugt dreeven / maer also de Sonne onder ginch / en hebben zynse niet verre verholgt / maer zyn met groter triumphhe wederom na de Stadt gekeert / ende hebhends dien nacht gerust / was Hector wederom veerdigh om upp te trekkien / maer Koning Pyramus heeft begeert dat men dien dagh soude laten passieren / op dat elke een hem te beter rusten soude / als ook om raedt te houden / wat men niet Koningh Choas doen soude : Want alsoo Koningh Pyramus sijn Heeren by een verghadert hadde / heeft hy tot hun gesepst: gn Heeren / u-lieden is bekent dat wy in onse maght en gebankenis hebben Koningh Choas / dewelcke wel de moepte heeft wullen nemen

van upp zyn Lant met heel Volkis te houden / om ons ende den onsen te verderven daerom is myn advys / soo't u lieden goet dunkt / hem quader doot te doen steruen / te meer om een vrye den Griecken aente jaegen ende hem te doen heeren / segt my nu u lieden goet - duncken. Eneas heeft voort geantwoort / en gesepst Peer Koning aengesien gp ons gebiedt onse mepninge hier van te seggen: soo en sal't uw Majesteit my niet qualijk af nemende dat ist contrari uw opinie heb / de reden is dese / dat Koning Choas is een van den machtigsten ende beste Koningen van heel Griecken / en soo hy dooz ons omgebracht wort / dus gebangen zynne / soo en sullen wij niet alleen meer verbitteren die mi voort onsestad sijn / maer ook alle Vorsten en Princen in Grieckerlant: Dat uwe Ed. meyn datse daer dooz / te kleynhertiger souden zyn / ende te eet wederom keeren / moet uw Majesteit anders verstaen / want als die van bryten sulcis verstaen / sullen hem liever doot brechten / dan hem gebangen te laten nemen en ons alsoo te haeder vallen / nesseng datse met d' onse oock niet beter sullen handelen so sy er enige gebangen krijgen / maer veel erger: daerom is myn besyupt / dat wy hem gebangen houden / op dat soo enigen van den onsen gebangen wort / tegen hem gerantsoent mag worden / ende magh u - lieden noch uwen sin volgen alist dattet my best dunkt / of meynt d' andere ook hun advys daer van vragen: maer d' andere hebben gelijchelyk Eneas raet voort goet gehouden / ende aen den Koningh Pyramus begeert dat men Koningh Choas niet om-bringen soude / maer ter contrarie goede Certe aen soude doen: het welki den Koning t' hunder belieft alsoo liet doen. Hier over zynse gescheden / ende Troplus / Eneas en Antenor zyn gegaen in een ander lustighe kamer / alwaer sa bonden de Koninginne Pecu-

Pecuba / Helena / ende vele andere groote Driuwelen ende Jouck - Driuwelen / niet wel te vreden zynnde / dat de Drianden in't Lant waren / ende de Stadt belegeret was / maer Troplus ende Eneas hebbense vertroost met minnelijke woorden. Ende de Koninginne Pecuba vermaendt dese Bidders / so seer niet op hunne sterktheit te staen / maer met wijsheit ende voortvigtigheit te werck te gaen / ende de Goden tot hulpe te nemen / hetwelcke sp haer beloofden / ende zyn also van haer gescheden.

Van de vyfde Doodelycken

Strydt / in den welcken drie ofte vier Koningen dood bleven / als oock den Centaurum / en andere grote Heeren / ende hoc Anthenor van den Griecken gevangen wordt.

Het XXII. Capittel.

D E Griecken wederom in hun tenten zynnde / meyniden te rusten / is 'er in de nagt alsultken onweer opgestaen als 'er in vele Taren te vooren desgelycken niet geweest was / 't welke groote schade onder hunne Scherpen dede / ende nog meer te Lande / want 'er seer veel Centen omwaerdien ende vele lieden doot bleven / soo dattet scheen dat de Weerelt vergaen soude hebben / soo dattet vele der Grieckische Princen berouden aldaer gekomen te zyn / en beklaegden het groot verlies des volks / 't welck sy met eerst wel hadden kunnen na-laten / doch dewylk sy der nu in waren / ende de Osloghe begonnen hadden / soo en wildens niet schande niet scheiden. Als nu het tempeest over was / ende den dagh begon acn te komen / hebbense hun weder ten strijt berept / meynende dat de Tropanen wederom upp - gevallen souden hebben / maer geen apparentie daer van gewaer wordende / zynse upp de Wapenen gegaen / ende hebben hun ter rust begeven / want sy de Tropanen niet veel oste langh met vreden oft in ruste en lieten: Maer 's anderen - daegs sinorgens hebben sy hun

te Peerte te sitten / en souden de Tropanen
de Griecken niet eenen op de vlugt gedre-
ven hebben / want Genas hadt oock den
Koningh Amphimacus verslagen : Maer
den Griecken quamen tot hulpe van Ko-
ningh Menelaus / den Hertogh Meneste-
nus / Koningh Telamon en Koningh Oli-
ses / so datter in't aenkomien van dese Hee-
ren met hum Dolch veele Tropanen versla-
gen werden / en wijcken moesten / hoewel
Koning Upon en Hector haer kloekhelyk
hielden: maer den hoop der Griecken biel-
de Tropanen te hart / soo datse de vluete
souden hebben moeten nemen / want A-
chilles hadt Koningh Ollyses verslagen /
en dede wonderlycke Moort onder de Tro-
panen : doch hun quam te hulpe Koningh
Epistrophus met den Centaurum en drie
dupsent Ridders / dewelcke de Griecken sooy
vresselijken toe-gingen / datse retireeren
moesten / en veel volks verloren / principael
door desen Centaurum / half man en half
peert zynde / also op vooren verhaelt heb-
ben / die so geweldelijck schoot / datter niet
een van haer op en stont die hy raeckte / en
dooy zyn geelijck waren de Paarden sooy
verschrikkt datse alle van hem bloden / dus
wierden de Griecken dooy desen Schutter
als door de groote dapperheit van Hector
en den Koningh Epistrophus met de zyne
op de vlugt gedreven tot op hunne tenten /
alwaer een wonderlycke saecke gebeurde :
want also de Griecken op de vlugt waren /
en verboighde den Centaurum niemant
anders als Diomedes / dewelcke (siende
dat hy niet ontslagen honde worden / hoe-
wel hy gewont was) hem omkeerde / ende
kloeckelyk verweerde / so dat hy den Cen-
taurus (die ongewapent was) ten lesten
om-gezagt heeft / daer dooy de Griecken
wederom moedt nanem / en de Tropanen
strengelyck bevochten. En na dat Hector
den Hertogh van Salmania verlaegen
had / hebbende een perse Lance in de hant /

genoete hy Achilles / dien hy van't Peert
stact / ende Achilles hem van gelijken / die
eerst weder te Peert was / en nam Hector
Peert / 't welik hy meynde weg te doen lep-
pen / maer Hector heeft daer so biderlyck
tegen geweest met de sijne / dat de Griecken
blyde waren dat te verlaten. Hier en tus-
sen was Anthenoz met zyn Soone Pol-
damas doende onder de Griecken / welche
hem so omcigelden / datse hem gebanlie-
lyk mede namen / daer 't Poldamas aen-
sagh / die 't niet syn Volk niet en konde be-
letten. Ende alsoo den abondt aen quam /
zyn de Griecken na hun Leger / en de Tro-
panen (bedzoest om de gebanckisse van
Koningh Anthenoz) na de Stadt geleert.

De seste Strydt tusschen de

Griecken en de Troyanen / en hoe de Griecken
bestant verschooten van drie Maenden / en hoe
Hector en Achilles malkanderen ten strydt berie-
pen / en hoe dat het selve beleert.

Her XXII. Capittel.

DEs anderen-daghs smorgens heb-
ben de twe Heppen malkander niet
lang in ruste gelaten / maer so haest
den nagt voorby en de zon aen't rijse was /
hebbense met volle kraet malkander aen-
getast / so datter wederzijg veel volk bleef /
en bogten soo lange tot de abont hun schep-
de. 's Anderendaegs hebben de Griecken
hun gewoonlyke Ambassaten / Ollyses en
Diomedes gesonden aen den Koningh
Pyramus om bestant voor drie Maenden
te versoecken / en also sp den Koning wer-
den gebzagt daer hy ter tafel sat / en hun
begeerte verklaraert hadden / heeft den Ko-
ning haer geantwoort / hem daer op te be-
raden met syn Heeren / en lietse daerom in
een ander Kamet bzengen / en wel tracte-
ren. De Koningh syn Maeltijdt gehouden
hebbende / heeft hy al d' Oversten / Konin-
gen en Princen by - een ontboden / en hun
te kennen gegeben 't versoeck der Griecke-
sche Heeren en Doctien / begerende datse
hem

hem daer in ten besten wilden raden / de-
welke meest alle nevens den Coning be-
stemden dat men hun begeren consenteren
soude / behalven Hector die'er tegen was
en septe / dattet de Griecken niet te doen en
was om de doden weerzijts te begraven ;
maer meest om hunnen adem te scheppen /
hun te versterken / en verseehe Dictualie te
ontbieden / ende dat men also doende het
zweert den vrant in de hand gaf om hun
epgen Dolch om te bzengen. Ende Hector
dit geseyt hebbende / is van daer gegaen /
ende heeft de andere hunnen sia laten vol-
gen / want hy wilde sijns Vaders noch al
der Heeren raet niet tot schande maken /
doch en heeft daer oock in niet willen con-
senteren. En also behooren alle wijse lie-
den te doen die in de Baet geroepen wo-
den / geen personen aen te sien / maer de
gerechtigheyt voort te staen / en spreden de
meyninge sijns herten recht upp : indien
dan anders besloten wert / ende de saeke
qualijk gelukt / so sal hy onschuldig daer
in wesen / doende als Hector voorschre-
ven. Dus isset Bestant van drie Maen-
den de Griecken toe-gestaen / en weder-
zijts bevestigt / en daer-en-tussen gesyzen
van Coning Anthenoz te lossen voort
Coningh Choas / 't welcke Calcas ver-
staende / is hy by d' Overste der Griecken
gegaen / vrydelijck aen hun begerende
datse sijn Dochter Bresida met enen sou-
den begeren / op datse daer niet mede in de
destructie omgezaeght en soude worden /
want Coning Pyramus heeft desen An-
thenoz so lief en weert / dat hy niet alleene
Coning Choas ende myn Dochter voort
hem soude laten volgen / maer wel meer
als 't so gelegen waer / 't welck de Griecke
Doctien hem conseenteerden. Tot bevo-
dering deser saeke / hebbense Diomedes
gekoren / dewelcke dese bootschap geerne
aen-nam / en is strackis na Tropon gere-
den / waer hy de salien so wel beleyde dat

Coning Pyramus hem zijn begeren ac-
cordeerde / en wederom keerende heeft hy
Anthenoz gehaelt / en dien den Koningh
Pyramus gelevert / die hem oock dede le-
veren den Koning Choas / ende te vreden
was dat Bresida sonder hinder neede sou-
trecken. Maer alsoo Bresida ter stont niet
greet en was / heeft Diomedes haet ge-
sept / datse haer beerdig soude maken tegen
's anderendaegs / en is alsoo met Koning
Choas na de Griecken geheert. Gedue-
rende desen handel en Bestant / was Hector
met sonnige Edelen in't Leger der
Griecken gegaen / ende quam aen Achilles
tent / de welken hy wel had willen sien :
en alsoo Achilles verman dat Hector voort
zijn tente was / ende begeerte hadde hem
te sien / liet hy hem binnien komen / en na
eenige propoosten seyde Hector tot Achil-
les dat hy hem geern ongewapent sagh /
de wiyl hy hem in de wapenen gnoeg ge-
sien en versocht had. Achilles antwoorde
hem : Indien gy behagen hebt om my on-
gewapent te sien / wiens lidtekens sli nog
drage / so dat sli geen oorsaet heb om veit
goets u te sinnen / so om myn gestortec
bloet dooy uwre quetsinge my aengedaen /
als om de doot van myn Drient Patro-
clus / die gy verslagen hebt / so dat gy ver-
scherkt meugt zijn / dat sli sijn doot en myn
simerte niet epgen handen wzeiken sal / aen
u selven os de uwe.

Heer Achilles antwoorde Hector / soo
gy my quaet gunt om eenen Driend die
hem selven in lieden gebzagt heest / ko-
mende upp zijn Land om ons verdriet aen
te doen / so heb ick veel meer reden u geen
goet te gunnen / die alhier niet d' andere
gekommen zijt / niet alleen tot herder onser
Stad en Landt / maer oock tot bernsleting
onser gantscher gemeynte / gelijck het al-
rede wel gebleken heeft / ende blijkt aen
veele onser verslaegene Drienden / soo
dat gy wel meugt verscherkt zijn dat ick
niet

niet alleen u / maer oock alle de princijsaelste by u - lieden zijnde / sal doen gevoelen de kracht mijner armen / oock de scherpte mijns Swerteis / ende also verhoeden hun weder keeren na Griecken / so my de Goden noch twee Jaer sparen / ende daerom hebt gy en alle de Griecken dwaeslyck gedaen / van upt u lant hier gekomen te sijn / om slagen t' ontfangen / ongemack te lijden / ende om hier (wijt van alle Dylenden) begraven te worden / doch so ghy u soo vjoom ende kloeck kent als gy u beroemt / ende met myn meynit uwen wil te doen / soo verkiijgt van de Griecken datse u toe-laten met my te begten / op conditie / so ick u overwinne / datse hun Legers op-hzien / ende weder na hun Lant keeren sullen / en indien gy my overwint / so sal mijn Vader ielt en alle ons Bestachte upt die Koninghrijck schepden / en u daer in stellen booz al-tpt en eeuwigh: Achilles dese wooden hoorende / heeft de conditie aenbeert / ende tot versckeringe gaf hy Hector een zwaert in de handt / het welsa hy niet lust ende puer aenbeerde. Dit beroep van dese twee Campioenen wert terstont wijt ende breeft ver-sprekt / so dat Koningh Agamemnon met andere Koningen in Achilles Tenten qua-men / en in Hectors presentie weder - riepen en niet consenteren en wilde / 't gene sp met maskanderen besloten hadden / dooz dien sulcke sonder hun raet ende advijs geschiet was / ende sp-lieden de sake also niet terstonden / dat men sulcken gewichtigen sake / ende daer so veel aen-kleefde / soude hangen ende wagen aen de kraigt van al-ien eenen mensche / die lichtelijck dooz eenig ongeluck t' onder soude mogen gebragt warden. Die van Tropen ook / verstaende Hectorz voornemen / wilden 't oock niet consenteren dan zijn Vader hadde 't geene gesien / kennende Hectorz vromigheyt; en aldus werden dese twee Campioenen ontfangen en belet / en Hectorz is weder na

Tropen gekeert / ende groot verdriet heb-bende / dat hy zynen sin niet en mogte vol-bringen.

Hoe Troylus en Bresida seer bedroeft waren / verstaen hebbende datse moesten scheiden / en van de jammerlycke klagten die sy e samen hadden.

Het XXIII. Capittel.

Troplus verstaen hebbende dat zyn Vader met alle den raet besloten en geconsenteert hadden / dat in den Griecken soude leverden den Koning Thoas / met syn lieftse Bresida voorz Anthenoz / en konde hem van dzaef hept niet onthouden / mael viel in onmacht in tegentwoordighepe zyne vjenden / die hier over seer vertoon-dert en oock seer bedroeft waren / meynende dat hy terstont synen Geest soude gege-ven hebbende / want de Ogen dzaepden hem in 't hoofd / syn kouler wert dootveerdigh / en alle syn leden slap en machtelooch / ende hem sachelpck op-hessende / bzogten zy hem in syn Kammer op 't Bedt / alwaer hy ten laetsien na vele besprengelingen met wijn en vers water / tot hem selven quam / ende bleef liggen rusten / gebledende datse alle upt soudien gaen. Paadlo wetende de oorsaecke syns verdriet / is hy hem all'en in zyn Kammer gegaen / bzagende hoe het met hem was. Troplus sepde hem met flaeuwer stemme: o Pandzo dat kont gy weldencken / want my is te moede als den genen die men 't herte lebent upt den Lig-haem trekt: Daer is 'er een ongeluchiger als ick? Die na lange hzandende smerte wat troost ontfangen hadde / daer dooz my 't selve te weerdiger was / en moet nu gedogen dat mijne fiercke / mijn leven / mijns hertenzeugt ende solaez my ontf-boert wort / en dat noch van mijn meeste byanden: wat mogt my zwaerderg over-hkommen? het af - sterben aller mijner Dijen- den en soude my so seer ter herten niet gaen als 't derben en t'verslies deser mijner lieftse

Bresida.

Bresida. O doot komt ende maect mijnen lijden hort / snijt af den dzaet mijns lebens op dat mijnen oogen niet aenschonwen de verovinge en 't weg voeren van 't binneste mijns herten. Och lieftse Princesse Bresida / hoe meugt gy oock gestelt zyn? Want ick weet wel dat gy dese tydinge al verstaen hebt / sult gy uwen Troplus wel kommen verlaten / en u begeven in 't gewelt onser Dylanden? O gy Goddinne der lief-den / waerom hebty onser bepder herten also t' samen verbonden en onse liefde soob bevestigt / daer gy wel hebt geweten dat onse vreugt niet langer dueren en soude: o gy Foztupne / ten t' gten mag men u blint noemen / aengesien ghy niet aen en siet / wien gy verheft of bernedert / of hoe liefsen weert de personen maskanderen hebben maer volgt uwen keer en natuere / gy had my so 't scheen ter hoogster geluksalighept gebzacht / ende gestelt op 't opperste uwsraets / maer gy ongestadige / niet lange hebt gy my de victorie laten behouden / maer wort my in 't nederste der Hellen: och Bresida / Bresida. Dat geseyt hebbende begaf hem wederom de spraechie ende 't herte / so dat hy lag als oft hy doot hadde geweest / maer Pandzo siende noch een weynig verzoerens in hem / heeft hem sij laten liggen / en na dat hy niet eerden zwaren sucht wederom tot hem selven geloiken was / heeft Pandzo hem mette han genomen / ende aldus gespooken: Lieftse ende beste vjent Troplus / waerom quelt gy u dus seer om een vrouwe persoon ende brengt u selven om 't leven? Zijt gy niet een lidder ende een man? is 't sake dan dat gy aldus ontstekt zijt om 't vertrech uwer lieftse / hoe veel te zwaerder sal't mijn nigt ballen / zijnde een teere Dochter / ende die noch van natuuren kleynhertig sijn / daerom lieve Troplus / aengesien het also wesen moet / toont dat gy niet gebondien zijt noch aen de Liefde noch aen de Foztupne maer dat ghy u selfs Meester ende Heere zijt: En so gy u sonder vrouw niet en kont onthouden / kies een ander / want daer is geen so schoone / rijke / noch edele Dogter binne Tropen niet (dier nochtans vcel in getal sijn) die u liefs de wepgieren noch verachten sal / en also meugt gy de voogaende dooz de nieuwte liefde vergeten. Och! Pandzo mijn goede Drient / sepde Troplus / hoe ligten sake ist den gesonden den krancke te troosten / en wel gesont heuen te gaen sekterlijck waert saecke dat gy alsooo bemint wert als ick doe / gy en sout myn verlies so kleyn niet achten / en my raden so ligtelijk een ander te kiesen: soud' ick mijn lieftse Bresida soo ongetrouw wesen / dat ik haer ter stont uppert herten souden stessen en een ander verliesen / daer spijnt met haren dank van my wijcht / ende wel weet dattet 'er so zwaert valt als my. So hadde zy wel grote redenen over myne lichtbeerdighert en ongestadighept te klagen / en my vooz een vals ende ontrou Minnaer te houden: Och neen liever dysentraal de doot te sterben / dan haer te verlaten oft een ander te verkiesen. Aengesien sepde Pandzo / dat hy haer niet verlaten / of een ander verkiezen en wilt / waerom verlaet ghy u met haer niet / en gaet niet haer in een ander Lant? dit sal u immers lichter om doen wesen / als d' onschakinge van Helena die u Broeders Paris in Griecken haelde.

O lieve Pandzo / antwoorde Troplus / ick bemerck wel dat mijnen quellinge / ende verdriet u ter herten gaet / en dat gy daerom my desen raet geest / maer bedenklt gy niet / dat daer upt twee groote Daden volgen souden? eerst dat ick mijnen Vaders bevel over-treden soude / ende hem meyn-erdig soude makien: Ten anderen / dat mijnen lieftse goede naem ende fame daer dooz vermindren soude / ende haer daer dooz eeuwige schande soude doen behalen: dat doe ick

ich oock niet / want haer enige soorghu-
digheyt staet nergens mer toe / als ooch
de selue geheel enbe ongeschent te behou-
den / daerom ik veel liever in eeuwige Mi-
serie en ellende wil leben / dan haer tegen
haren dank wegh te voeren / ende een quaet
geruchte over haer te brengen. Soo sal ick
dan / sende Pandzo / by myn Nigte Bresi-
da gaen / ende vragen hoedanigh haer booz-
nemen is / daer-en-tusschen hebt mocht en
couragle / op dat u vrienden niet en speu-
rend oozsake uitver quelling / t'welt Cro-
plugs hem beloof de. Also is Pandzo gegaen
ten huyse van syn Nigte Bresida / dewelcke
hy in haer kamer alleen bont / malkende
alschulken misbaer / datse half sinne loog
scheen te wesen : ende seyde tegen haer sel-
ven wel lugde : Och ongeluckige Bresida/
waer is nu al u vreught ende solaes ? Wat
helpt my nu dat ik bemint woorde van den
vroomsten en beleefsten Riddar van Cro-
pen / dewijl het ongeluck (nijdigh over dese
Cersaemheyt ende Cendzachighheit) wil
ende verepicht dat w schepden : Och liefs-
te Croplugs / mijns herten troost en toe-
vlucht / waer zyt gy / dat gy niet en ziet
sterben om uwent wille / die u boven haer
selven bemint ? mijn hert kan't bedenken
des schepdens niet langer verdragen / dies
bid ick u Atropus spant ulven booge / ende
overleider der jonge Jeugt / ick wensch u booz
u loon / dat d'aert splijt en u laet sinken in
den afgront by Lucifer / 't welch u beter
passen sal / als den Maem van een Godt
der Liefden te dragen. Ende alsoo hy op
Bresida sagh / en geen verzoeringe in haer
gewaer wert / heest hy sijn zweert ont-ge-
trocken om hem selven 't leven daer mede
te benemen / en stellende 't gevrest tegen de
aerde en de punt om hoogh / om daer in te
vallen / sprach hy aldus : Als 't dat Cupido
my meynt in 't leven te houden / om my
dupsent doden aen te doen / so en sal hy
echter over my niet triumphheeren / maer
dit zweert (en onse bepder tegenwoordig-
heyt) sal getuigenisse geben van onse op-
rechte liefde. Daerom ghy Goden on-
fangt dit myn Lichaem tot een sacrificie /
en gunt myn Lichaem dattet met het hare
in een graf magh liggen / en myn Ziele by
de hare magh rusten / want ick ontweerdig
ben langer te leven / dewijl zp my voor ge-
gegaen is. Och liefsste ! waerom ben ik niet
voor u geschorzen ? Of en heb niet gedocht
om te gelijk ons leven te epniden ? So en
soude ick dit vordriet alleen niet dzagen /
en souden niet vzeugde 't samien een Logys
in-genomen hebben. Adieu doorluchthigh
Copen : Adieu Vader en Moeder / adieu
Hector en alle myn Broeders / Ec. Ende
alsoo hy meynde nog pcts te seggen / quam
Bresida weder tot haer selven / ende seyde :
Och Croplugs myn liefsste Dyclent ! als ick
overlegge onse bepder liefde / ende so van
malkander te moeten scheiden / so dunct
my het herte te scheuren. En alsoo sy ver-
der wylde sprakken / wert sy het zweert ge-
waer / ende vzaegde Croplum wacrom hy
't selve also bloot voor hem had. Croplus
antwoorde haer / liefsste Dyclendinne / so gy
een half quartier uerg vertoest haddeit niet
sprakken / so soude dit zweert myn Lichaem
dooy-booz hebben / want ick wist niet anders
of gy waert doot / en sou u ter plaets
daer gy waert straks gebolgt hebben / het
welch de Goden niet hebben wullen gedo-
gen : maer wat sal my 't leven baten / de-
wijl gy van my schepden moet ? Want al
mijn leven (sonder uwe presente) sal my
en geduyrigh sterben zijn.

in den sin / waer dooy ick weder hier sal
mogen kren / de saek is dese : myn Vader
meypnt dat ik hier verage en verstoert ben /
om dies wille dat hy hem by de Gyecken
onthout / maer als hy van my verstaen sal
dat ick meer in estime ben als oot van myn
leef-dage / soo sal ick hem voortg veraden
my wederom te laten heeren in onse woo-
ning / om die niet alle onse goeden te be-
hoeden voor configcatie : ende alsoo hy van
naturen goetgierigh is / soo sal hy my son-
der twijfle wederom laten heeren / en sul-
len als dan in vrede en ruste 't samien leben.
Mijn Dyclewe / seyde Croplugs / hoewel
my uwo woorden wat vertrousten / so vreng
ick nochtans / dat ghy niet wederom sul-
teer / want u Vader u by hem hebbende /
sal u Persoon meer agten / als het geen hy
hier in de Stad heeft / ofte hy sal u ten hou-
welijc geven aen een van de Gyeckse Vor-
stens oft Heeren / alsoo dat ghy niet en sul-
kennen wederom heeren / maer moeten
blippen tegen uwent dankt : daerom indien 't
u goet dunct sool volgt mynen raet / soos
bliven wop beyde in vzeugden / ende upt
perlykel van geschepden te worden. Bresi-
da vzaegde hem / hoedanigh syn advys
was. Croplus antwoorde haer / laet ong
bepde uit de Stad trecken ter plaatzen daer
wy als ong leven lank in vreughde 't samien
mogen leven / en verborgen blippen tot dat
dese Oogloge een epnde heeft. Och liefsste
Croplugs / ik en hebbe niet te twijfelen aen
uwe groote liefsde 't mynwaerts / want ick
de selue genoegh bespeurt ende gemerkt
hebbe / ende weet oock wel dat dese begeer-
te upt oprechte liefde komt : maer sulcks
doende / soude wop groot quaet doen / want
ten eersten sout ghy uwent Vader met alle
u Dyclenden ende Maets-Heeren tot schande
maeken / niet konnende hun belosten vol-
brengen / en soude hun nu verlaten in den
meesten noot / daer sy nochtans him meest
betrouwben naest Hector op u gestelt heb-
ben /

ven / soo dat gy eeuwige schande en oneere daer dooz behalen sou / als ik ook van geijken (gelijk gy wel kont bedenken) eeuwige diamantie en schande : dacrom myn Alderlicste / en laet ons geen oozsahe wesen van ons bepde oneere en eeuwigh berder / maer met voorsichtichept te werck gaen / want ik belobe u binnen tien dagen hier weder te wesen / ende dan en sal onse bzeugt maer te meerder wesen / want overvloedichept bzeugt walging / en spaersaemhept lust en behagen. Troplus hoorende de wijsen redenen sijner lieftre Bresida / was eenigstens daer dooz vertroost en sepde: Mebzouwe / tien dagen is een klynen tyd voor de gene die sonder verlangen leven / maer my die elck ure een maent / en elcken dag een jaer dunkt te wesen / als ick in u tegenwoordichept niet en ben / sullen dese tien dagen tien jaren dunkten te wesen / en waer ik noch van u wederkomste versekert : maer ik duchte / ik duchte. Hoe Troplus myn upverkooren 't schijnt dat gy mijn seggen niet en betrout / daer ghy nogtans wel meugt versekert zijn / dat de liefde of onderdanichept mijns Vaders / my van u niet houden en sullen / want indien een ure mijns derbens u verdrzelijck is / denkt niet of het is my noch pijnlijker maer wie sou denken dat salcken vroomen Bidder in de wapenen / niet en soude niet patientie kunnen verdragen / de absentie sijns liefs den tijt van tien dagen / die wel kan verdraegen de slaeghen der vroomste vidders / hierom myn lieftre / en hebt geen mis - vertrouwen en doet my niet sterben dooz 't verdriet 't welcht ick u sie lijdien / want ick verseker u dat den ienden dagh niet voor by sal wesen ofte gy sulc my niet alsulke blijdschap ende bzeugde wellekom heten / als ik nu met bedzoef der herten aen u adieu en af-schept neme. Dit gesepht heb bende / hebber se malkanderen vriendelijck hoewel / met veel traenen gehuist / soo dat se

malkanders traenen (die overvloedichept over hum wangen liepen) in't Lyf dronken / verwagtende alijdt de komste van Diomedes / om de schone Bresida te halen.

Hoe Diomedes Bresida quam halen, en op haer verlief was, en Oorlof die Troylus en Bresida aen malkanderen namen.

Het XXIV. Capittel.

Deg anderendaegs en heest Diomedes niet lang vertoest maer so haest de Son op was / is hy na Tropen getrocken / om de schone Bresida te halen / en by haer Vader Calcas te brenzen / en binnen Tropen gekomen synde, is strack na Coningh Pyramus gegaen / begerende dat men hem Bresida leveren soude. Pyramus syn begeerte verstaende / heeft Bresida voorz hem ontboden en gebraegt / of sy berept was om met desen Griecksen Heert te gaen. Waer op Bresida antwoorde: genadige Heer Konink / dewijl mijn Vader my by hem begeert / en uw Majesteit de Grieckse Geanten my belooft heeft te leveren / dewelcke ik van naturen de meeste gehoozaemhept (naest de Goden) schuldigen / soo ben ik gewillig om u gebod te volbrengen. De Koningh verstaen hebvende de wijsen antwoort van Bresida / was er van verwondert / en heeft Troplus syn Sonne met eerige andere Edelen bevolen haer tot bupten de Stadt te gelepeden; dus nam Bresida met grote eerbiedichept haer afschept van Coningh en Coningiane / nevens de Dochters en Jonck-vrouwen: En Diomedes / Troplus nedens den zwier die haer verseldien bupten de Stadt poschten gekromende synde is Troplus en Bresida wat ter zyden getreden, doende wederzijdts versekertgh van trouwe / waer op Troplus een hencksel aen Bresida vererde tot een dierbaer onderpant. Bresida 't hencksel aenbeerdende niet een vriendelijck gelact / heeft hem beloofst so 't slechts moge-

mogelyk waer / eer tien dagen gepasseert waren weer by haer levens schat te zijn. Ondertussen haer liefde hoop recomandende vrolyk van geest te zijn / so sou syn mede bzeugdigh van herten wesen. Die gesepht hebbende / gaben syn wederzijds met veklenide herten een liefde-kus tot adieu. Also is Bresida met Diomedes gerepst na het Griecken Leger / en Troplus weder nae syn Vaders Hof / gaende in syn Kammer / heeft hy sijnen trouwen Pandro by hem doen komen / en hem hum beperd besluyst te kennen gegeven / maer thuyse dat syn haer beloofst niet sal kommen volbrengen. Pandro sepde: mijn Heer de Vrouwen ziju uitsig om eenige saeken diese voor hebben upt te voeren / daer en twijfelt niet aen haer beloofste: en om u de tien dagen te bekorten / soo laet ons gaen op u Vaders Hof bupten de Stadt / alwaer het jonck geselschap u de tyd te beter sal doen passeren / 't welch hy dede / nemende alleen syn Maetsman met hem: dog de geneugte van andere Heeren en Jonck-vrouwen en kon hem niet vermaecken / miser syn meeste bzeugt was met Pandro van syn Bresida te kouten / en aldus passerde hy den tyd. Bresida heeft dijkwils na hem ende de Stadt omgesien / en bedzukt gesepht: adieu Tropen / adieu Pylel van wellust / adieu Lusthof der schoone Mang en Vrouwen / adieu wel bemeurde en bewoonde plaatse / in welk selu nu verlate mijn lieftre Troplus / peerle der Bidders en oprechte Minnaers / de Goden sullen u bewaren en u bpanden tot schande maken: daerom syn tot Diomedes (die nevens haerree) gy en al de Grieckse Vorsten zijt qualijck beraden / dat gy alleenlyk om eene Vrouw upt so breze Landen komt / om dese Stadt en Intwoonders te verderven / 't welcht de Goden niet gehengen sullen / maer sullen die beschermen / ende haer bpanden verwoesten en verdestruieren / en myn Vader

is niet wel bedacht hem te houden by de bpanden sijner in-geboorne kinderen / so dat ick hoope hem te bepraeten dat hy wederom sal keeren in sijne Posse Sie en Erfgoederen. Diomedes (die alreede door haere schoonheypd in 't herte geraecht was) hoorende haer redenen en lieftiche stemme / wiert noch meer in haer liefde ontsteken / en sepde tot haer: Mebzouwe weest niet ontselt over 't verlaten der Stadt / in de welcke hun onthouden de vervloekte Woerberg der Vrouwen ende heylige Tempelg der Goden / (welche ons tot hunne straffe hier gesonden hebben) maer verblyft u / dat gy dooz de voorsichtichept uw Vader verlost en behydt zyt van de acistaende plagen / die hun boven 't hoofd hangen / en al is 't dat gy daer wat goets verlaet van Hupsen / Lant ende Erven / laet u dat ook niet verdrreten / want u Vader en uw sal van de Grieckische Heeren wederom meer gegunt worden ende meer eere geschieden en bewesen worden / als u lieeden binnen Tropen opt geschiet: want dooz den wijsen raet uw Vader / als ook dooz de groote schoonichept die ick in u speure en bemeurde / sal u geluck en voorspoet toe-komen / soo dat de Edelste hun gelucktigh sullen houden u eenige aengename dienst te mogen doen daer dooz gy uw Troplus (soo gy hem noemt) wel sulc vergeten want er meer beleefdichept en vromichept by de Griecken als by de Tropanen is: ende op dat gy niet endencht dat het seggen goet koop is / en dijkwils groot onderschept tussen 't seggen en 't doen is / so bid ick u / my van nu aen voor uw Bidder ende ootmoedigen Olchaer aen te nemen ende so gy my suiksgunt / sal ick bewisen wat onderschept in alles noogh istusschen de Griecken en de Tropanen.

Bresida over dese redenen van Diomedes half gestoort en beschaeamt wessende / heeft begeert dat hy haer geen quaet meer

seggen soude / noch van de Stad/ nog van
de Inwoonders / want sepe sp : so gp de
Troyanen wile beschuldigen als Drou-
wen-Slovers / so moest gp eerst bedencken
wat de uwe zijn / ende of alle dit quaet niet
door de uwe gekomen is : Ende aldus te
saem houtende / zynse in't Leger gekomen/
alwaer sp minnelijk en vriendelijck van
al de Griecke Coningen en Drostien ont-
haest en ontfangen wiert / principallych
van Calcas haren Vader / dewelcke wel
bij was sijn Dochter by hem te hebben.
Ende alsoo sp in hunder aller tegenwoor-
digheyt was / so hebben sp haer gebzaegt
na den stant en gelegenheit der Stad / op
't welke sp so ordentelijck wist te antwoor-
den / datse al verwondert waren van haer
verstant en kloeksmingheit / en principa-
lijck haren leeftman Diomedes / de welke
hem voort liet staen / dat hy een Engels
stem hooerde / en konde sijn oogen van haer
niet afwenden / daer door hy te meer hem
selven quiesce / meynende dooz haer gesigt
laeffenis te krijgen / also dat na sijn Cenee
gegaen is / meynende wat te rusten / maer
also hy hem alleen vont / wert hy denken-
de op de schone Bresida / en sepe tot hem
selven : o Diomedes / Diomedes / ist wel
te gelooven dat gp so onsterck geworden
zijt / van niet te kunnen wederstaen het
gesichte van eene schoone jonge Drouwe :
maer u daer van laet verwinnen / als of
gp geen kracht in u had / waer sijn dan
mijn vromigheden gebleven / dooz de wel-
ke ikc soo veel vrome Bidders t' onderge-
bracht hebbe / ende myn fierchte heb doen
gevoelen / ik wll dan in thdes dese Drou-
wen gedachten van my werpen / want 't
nu geen tijt is hem met de liefde te behou-
menen : maer wat seg ik ! sou ik ook wel
so slecht wesen / van te berwerpen die my
de Goden schijnen toe-geschikt te hebben/
en weerdigh is bemin te worden van de
meeste Potentaet der werelt / dat sy verze :

ich sal haet beklumen al mijn leven / daer
kome van dat wil. Ick ben dog de eerste
niet die dooz de liefde der Drouwen ver-
wommen is. Aldus lagh Diomedes Santa-
serende / doch syn leste besluyt was / syn
verksoren lief Bresida sijn leven langh te
beminnen. Bresida by haer Vader alleen
zijnde / heeft aldus gesproken: lieftie Va-
der / ick heb my niet genoegh konnen ver-
wonderen over uwaet, dat gp die so be-
minnt waert binjen Troyen van den Koo-
ning en 't gantje Hof / 't selve hebt verlaten
en als een overloper u onthoudt by de Dpa-
anden uwre beste Drienden ende Magen /
die sp so soeken om te bzengen en te verde-
stueren: al 't water der zee sal de schant-
bleech van ons geslachte niet konnen af-
wasen: meynpt gp oock dat de Griecken
u eenig gelobe sullen gheben en op u ver-
trouwen: Och neen ! want sp sullen den-
ken aengesien gp u egen Coning / Stad
en Matie niet getrou geweest hebt / dat gy
hun veel min getrou sult wesen: daerom
bemindt Vader / laet ons weer in de Stad
keren / al waer wyp geboren zijn / en met de
Inwoonders en Droggers verwachten
het gene de Goden over ons verordineert
hebben / en also mogen wyp dese begonnen
schande ontkomen / die ons andersintg en
ons geslachte tot eeuwig verwijs sal zijn.
Calcas verstaen hebbende de redenen van
sijn Dochter / heeft haer geantwoordt:
Bresida myn Dochter / gp spraeckt als die
na eere en goede naem traht / daer in ijk
u grotelijks prijse: doch als gp d' oorsaek
verstaen sult hebben / waerom ijk niet we-
der binnen Troyen gekeert ben / so sult gp
also niet spraken noch myn daedt mispri-
sen: en ijk vertrouw dat 'er niemand bin-
nen Troyen is / of hp sou my hier in vol-
gen / verstaen hebbende 't gene my geopen-
baert is: Sp moet weten dat ik repende
van Troyen dooz t' bevel des Koninkhs
Pramus na den Tempel van Apollo in

Dal-

Telphos / om t' verneinen de upkomyle
deser Dozlog / aldaer verstant van Apollo
dat de Stadt (na lange belegering) soude
vallen in handen van de Griecken / en datse
die verbzanden / en alle Inwoonders met
den zweerde om-bzengen souden: ende dit
is d' enige oorsaek dat ik daer niet wedet
en heb willen kerren / en u van daer ontbo-
den heb / op dat u sullen ongeluck niet en
sou over - kommen. Ende ijk en ben alhier
onder de Griecken / niet in minder / maer
in meerde estime als by de Koningh Pra-
mus en de syne: daerom myn Dochter /
blijft en leeft by my in rusten ende vreugh-
den; want het is ons beter by goe vreem-
de te woonen ende begeert te wesen / dan
met onse Drienden ver slagien en vermoort
te worden. Bresida d' antwoorde haers
Vaders verstaen hebbende: is sp wat be-
ter te vreden gewest / maer niet wel ghe-
moet om 't ongeluck dat Troyen en alle 't
Volck over-komen soude / en principallych
om datse by haer Troylus niet mogt ke-
ren en haer beloste volsbzengen / verfliert
zijnde dat hy haer grotelijcks blaemeten
soude / of dooz ongenugte sterben daerom
sp van alle den nacht niet wel en konde
slapen / maer brachte dien meest over niet
klaegen en niet wenen / waer van haere
schoone wangen 's anderendaegs wel ge-
tuigenisse gaben / overloopen zijnde niet
traenen: maer had zu dien nacht niet wel
gerust dooz t' bedenken voortz. so had Dia-
medes ter ander zijden oock om haerten wil-
le niet gerust / want smogens vreugh op-
gestaen zijnde / is hy gaen wandelen om-
trecent de Tent van Calcas / tot dat hy ge-
merkt heeft dat Bresida geslept was / en
by haer komende heeft hyse vriendelijcken
gegroot en gebzaegt de oorsaek haers we-
nens. Bresida heeft hem gesep: Heer
Diomedes d' oorsaek mijns verdriet is / is
het aenstaende ongeluck over d' edele Stad
van Troyen / en de vrome Inwoonders /
vooy-sept by den Godt Apollo aen myn
Vader en andere: Het welke my so seer ter
herten gaet / dat ijk wel wilde dat my de
Goden verstant van deser werelt haelden
op dat ijk niet aensagh den onder-gangh
en 't verderf van de plaece mijner geboorte
en Drienden. O Troyen / hoe hebt ghy
sulkas aan de Goden verdient ? en ghy
Griecken hoe kont ghy in u herte gebinde
al sulken heerlijcken Stadt te willen ver-
destructeren / met so veel onnosel Volk / die
hun de saken der Overhept niet verstaen ?
Diomedes horende zyne lieftie alsoo klae-
gen over de Stadt van Troyen ende bur-
gers / heeft haer getroost met de beste en
soefste woorden die hy geleerd hadt seggen-
de: Metzoutwe waer om wilt ghy u dus-
quellen in een saeke die geschieden moet / en
van de Goden veroordent is ? kan van hun
petg quaets koomen oft geordineert wor-
den / meynpt gp niet dat 't miszuyph van Pa-
ris een groote oorsaek sp van dese geordi-
neerde straffe en lastijdinge ? Daarom
schone Jonck - vzuutre en quelt u met dese
sake niet / en stelt die wyt u hert en gemoet /
en laet de Goden ghewerden / want de
Troyanen sijn doch so veel als osse in onse
handen waeren / en sullen niet ontkommen
want ons vooy-nemen is van hier niet te
trekken voorde Stadt in rode holen staet /
en de boosdabers al om - gebragt sijn / die
dog on-edel van naturen en by de Griecken
niet te achten sijn / 't welk meest traep en
wijs Volk is / onder dewelcke vele sijn die
hun gelukkig souden houden / so sp hun
mochten noemen u ootmoedige Dienaar :
ja / sollt uwe gracie mogt verwerpen / sou-
leit my geluckiger achten als of ik een Koo-
ning van heel Griecken waer. Bresida
antwoorde: Mijn Heer / na dat gp alrede
de Troyanen ter doot veroordeelt hebt / so
is dat nog niet genoeg / maer gp missprisse
hun in haer absente / en prijst u egen Matie /
't welk my dunkt niet wel-boegende

G 3

te

te wesen: Ich behien dat de Giecken wel geconditioneerde Maumen zijn/ maer de Troyaen zijn niet min. Dat gp my van liefde sprekt/ dat ich dus bedrukt ben/ dunkt my oock dat gp ongelijk hebt/ want myn vooy nemen is de liefde niet te volbhengen/ maer in myn eenigheft te blijven; want nog Gieck of Troyaen myn in fullas verheugen mag. Jonkbrouw/ seyde Diomedes: 't ware myn upgront myns herten leet/ dat ick u dooz mijne redenen veel verdriet aendoen soude/ dan so enig medelijden in u is/ blode ick u my met uw vriendelijke ooghen in barmhertigheyt aen te sien/ en my niet te verwerpen door onkennis/ want nessens dat mijn Hert u up - verloren heeft in oprechte liefde/ so ben ick oock van de beste af - komste van heel Giecken/ en Edelder als pemant in Troyen: Want mijn af - komste is van de Koninklyke stam van Calcidonia/ van den Goden herkomsten: Hierom bid ick u/ my niet te verachten/ noch mijn liefde te verwerpen/ want soo gp geen medelijden met my hebt/ sal ick het treurende besteven. Bresida antwoorde hem: Hece Diomedes/ 't en is van heden of gister niet dat ick verstaen hebbe u af-komst en Edel geslachte/ maer van over enige Taren/ en daerom ben ick verwondert dat gp u selfs so klepm-eert/ om u hert te stellen op een vreemde Dochter van veel lager af - komste/ en up haer Possegst zindt: u soude beter gelijken een Koninklig Dochter van hoger af-komst/ hoewel ick uw goetherigheyt te myn - waets niet en verachte/ als gp in eerst meynt 't gene gp segt: doch 't en is nu geen tijc van minnen/ maer van weenen en klagen. Diomedes seyde/ gp hebt geen reden om te klagen/ maer om u grootelijks te verblijden/ dat gp de straffe ontkomen zijt/ en de Goden u hebben gespaert: Hierom mijn alder liefsste gunt my u liefde/ want het nu den bequamen tijdt

is/ op dat onse liefde in dese lente-tijd myt onse beider herten mag voort - komen/ en ons t' samen mogen verheugen/ gelijk het krupt der aerde/ 't gedierte des belts/ en het soet quelend plump - gedierte/ over de aenstaende liefslyke tijt. Bresida antwoorde: Heer Diomedes/ verbeupt eerst die Victoria/ en siet wat de Fortynne geven sal/ want also sy ongestadig is/ soo is op haer schoon Heimblant niet te bouwen/ en als dan sullen misschien uw woorden en gelaet my beter behagen/ want die wat nieuwsg will aenbanghen/ moet op geleghethet van tijde en plaets acht geven. Doch dit begeert ik wel dat gp weet/ dat ick mijn hert op niemant anders stellen sal en deugt gunnen die my lief heest/ hier mede zijt te vreden. Diomedes over deese woorden verblyt zindt/ heeft een vriendelijk af-schept van haer genomen/ en is na zijn temte gekeert/ laetende Bresida in diverse gepeynsen/ soo om de liefde van Troplus/ bp dwelcke sp niet komen kon/ als om dese nieuwe liefde van Diomedes van dwelcke sp sterck bevolgt wierdt/ want also 't bestant noch duerde/ so quam hy twee of drie-mael's daegs by Bresida/ om haer alle geneugte aen te doen/ Troplus te doen vergeten/ ende haer hert en liefde tot hem te trekken/ het welkt hy soo wel wiist te doen met schone woorden/ dat sp Troplus geheel up haer hert en desen daer in-stelde/ en schoon hem het kostelyk hengsel/ het welkt Troplus haer geschonden hadde/ om sijnder te gedencken. Be merkt hier gp Jongelingen de groote ongestadigheyt der Vrouwen/ sp die dooy - scheeden van Troplus scheen van liefde in sijn armen te willen sterben/ is hem nu so ongetrouw/ datse niet alleen haer beloofte niet en hout/ maer oock in de tijdt van tien dagen verlept/ vergeet en een ander lieft/ sijn meeste vyant sijnde: O groote lichtverdigheyt en ontrouw der Vrouwen/ Hoe

Hoe veel zijnder het enda ghs noch haers gelijk/ daer dooz veete Jongelingen haer leven miserabelck tynden: wop sullen dese ontrouwe Bresida met haer nieuwe minnaer laten in vryeughde leven/ en kerken ons tot den bedroef den Troplus/ die sijn ontrouwe Bresida te vergeefs op wacht.

Hoe Troylus droomde van

syn Bresida verlaten te wesen, en hem selven wilde om - brengen, en hoe hy van Pandro en syn Vrienden getrouwost wert

Her XXV. Capittel.

Alsomu Troplus met Pandro in syn Daders hof staende/ een myl bumpten de stad (gedurende 't bestant) gereist was/ om de thien dagen van syn Lief gespuleert - ver te brengen/ so is hy op den lesten dagh wederom na de Stad gerepst/ verhopende dat sijn Lief dien dagh tot aenden abondt niet sou lateu passeeeren/ of sp sou wel bp hem wesen/ maer den abonde quam/ en Bresida bleef achter dies ginch Troplus met dreyf heydt in zijn Kamet/ alwaer hy jammerlych begon te klagen/ bresende vooy besledt in haer weder - kerken: En overleggende bp hem selven nu d' een dan d' ander gedach betrekking/ is hy ten lesten in slaep ghevallen/ en dzoomde een zwaere hert - pranghende dzoom. Ende 's mogens so haest het dagh was heest hy Pandro bp hem ontboden/ den welken hy (met hem alleen zindt) sijn dzoom met grooter mismoedigheyt verhaert heeft/ zeggende: Och lieve Drient Pandro/ wat sal myns geworden/ wat sal ick maeken? want ick ben nu versekert/ dat Bresida niet wederom keeren en sal/ en een ander verloren heest in mijn plaets/ want 't is myn desen voozleden nacht in een viesioen geopenbaert/ en my docht dat myn liefsste Bresida onder een Eber lagh/ en haer sulcks niet en verdoot/ maer aengenaem en behaeglyk was/ indat den Eber haer

alle vriendelijckheydten lieft dc beweeg/ her welkt niemand anders is als Diomedes/ de welkt een Eber in sijn wapenen draegt als oock alle sijn Ouders gedaen hebben/ desen ende geenen anderen heeft myn lief ontvoert/ ende met sijn smeeckende woorden haer verlept/ ende van my af getrocken en daerom en begeere ick niet langer te leben/ en bidde de Goden datse myt verstant van hier weghe nemien op dat mijnu verdriet met mijnu doodt een eynde neme: want hoe souich kunnen in't leven blijven en sien en hooren dat uw nicht myn liefsste Bresida met een ander soude gaen/ en dat tot mijnen spijt? Och Bresida! Bresida! hoe kont gp in u herte vooy goet vinden/ de groote ontrouwe die gp my nu bewijst? Is dit uwel beloste? Hebt gp u soo haest lateu bekouen en uppter herten gestelt/ die gp seydet meer als u selve te beminnen? Waer is nu u vriendelijck omhelsen u liefslyk gelaet/ u minnelijke sprake? Heb ick u ergens in misdaen/ dat gp my so subijtelijk verlaet/ ende een ander verloren hebt? Ende alsoo hy noch meer meende te klagen/ heeft Pandro hem sijn propoost gebroken ende tot hem ghescept: Mijn Heere en uppterste vrient/ waerom quelt gp u also om eenen dzoom/ den welken niet meer te achten is als eenen wind die daer heenen vliegt/ meynt gp dat Bresida so ongestadig is/ dassc in so weepingh tijts haer sinnen also verandert soude hebben/ dat se u up haer herte/ en een ander daer in soude gheslest hebben? Och neen/ denchte sulcks niet/ maer al ist datse ten geestelden dage niet weder gekeert en is? dat en is misschien haer schult niet/ en sal u (by u zindt) daer van contentement geven/ daerom en ontfestelt u alsoo niet vooy gp en hebt scherder beschept/ als van een dzoom. Och lieve Pandro seyde Troplus/ ick weet dat u herte selve anders tijgt/ als gp tegen my sprecket/ maer gp segt sulcks alsoen

lezen om my te vertrousten ende my 't leven te verlengen / hei welcke my mishaelijck is / maer had ich uwen raed gewolgt / ende haet ontsaecht / soo en soude sy soo vals en ontrouw niet gebonden hebben geweest / ende ick alsoo deerlijcken niet verlaten en bezaden zyn / daer dooz mijn hert in sulcken verdriet leyt / dat de doot dysentrael aengenamer is als 't leven : Daerom sal ik selve mijn verdriet en leven ten epnde maecken. Dit seggende troch hy een Mes upp / en meende hem selven daer mede te steken / maer Pandro dit siende is hem toege schooten / en sijne hant vast houdende daer hy 't mes in had / septe hy hem : Och Troplugs / mijn Heer / wat sout gy maken ? Wilt gy u selven nemen dat u de Goden gommen ? dat sy weze / en sout u selven en uw Edelheyt veel te kost doen.

Troplugs septe : laet my geworden / want 't leven verdriet my / Neen lieve vrient sende Pandro / soude ick daer by staen en sulckig niet beletten en u laten om-bzengen dooz u eugen handen / dat en doe ik niet. Laet my geworden septe Troplugs / of ik sal u selber eerst dooz-steken / en daer na my : En soo wikt ras van my. Och Heere septe Pandro / hebt een weynigh patientie / en hoorzt een woort vier of vijf van my uwen bestien vrient / en dan ben ick berept met u te leven en te sterben. Segt voort dan septe Troplugs / laet horen / en also half desperact ende krankenmigh zynde / heeft Pandro met minlijkhert 't mes upp syn hant gekregen / en dat hebbende / heeft hy hem geseyt : Och Prince / stelt doch een weynigh uwen ongerusten moet en veroert herte / want ick u beter raden sal om ten epnde uwes Levens te komen / als dus katrieglyck sonder eere u te laten sterben : maer ik en hadde u nopt toe-betrochtot 't geene ik nu aen u bemercelt hebbe / dan wel eer ter contrarien : want ik meynide / soo gy my in eenigen noot gesien had / dat gy my daer upp verlost en u leven

vooz 't mijne gewaegt sout hebben / ende niet gesocht en sout hebben my leet te doen / en om te bzengen / als ick nu gewaer been geworden. Waer upp segt gy dit / vzaegde Troplugs : Om dat ghy nu strackt my ende u selven wildet om-bzengen met die Mes / soo ik sulckig niet belettet 't selve niet vziendeschap van u genomen hadde. Och Pandro lieve vrient / sende Troplugs / gy moet my dat ten besten houden ende vergeben / want dooz d' absente mijns Liefs / en het Visioen dat my verschenen is / ben ick vphangs bumpt verstant en memorie / ende en weet niet wat ick gedaen hebbe. Wel septe Pandro aengesien 't leven u verdriet / ende pyjnlyck is om d' absente van Bresida / en my dooz 't verdriet 't welch ick u sie lijen / 't welch my oock een hertig in mijn herte is / soo en is 't niet nodig dat wy ons selven om-bzengen / maer laet ons 't samen trecken op onse Dypanden / die er soo veel hier bumpt de Stadt liggen / en om dese doot wel overigh zyn / en aldaer sullen westerben als vroomme lidderg / onse doode oock dier genoegh verkoopen / en alsoo prijs ende eer behalen / daer wop dus doende niet dan eeuwigen smaet ende schande verkiegen souden / want ick berept ben niet u te leven en te sterben.

Troplugs de redenen synes getrouwien vrients verstaende / heeft daer mede te vreden geweest / ende hem beloost sijnen raed te volgen : En aldus is Troplugs met grote benauwheyt des herten en vol melancollen te bedde gaen liggen. Dyphebus verstaende dat syn Broeder sieck te bedde lag / is hy terstont na syn hamer gegaen / maer als hy aen de deure quam hoorde hy een gehlag / dies hy stille bleef staen luysteren / en hoorde dat Troplugs tegen hem selven sprack : Och Bresida / Bresida nopt Joceliman en is 't gebeurt 't geene gy my doet / hoe moogt gy u hebben / die daer nu bumpt ligt in een Tent / onder 't volk van wape-

wapenen / horende 't aller ure 't geroep des alarms / 't gebriesch der peerdien / het ruisen der Lee / niet siende dan wollien / water en 't platte lant / och lieftse / hoe moogt gy blijde van herterzijn / als gy bedencket den angst en bezoechte des herten / den welcken gy wel versekert zyt (dooz uw absentie) my te verschappert hoe moogt gy u daer in 't leger onser dypanden by een deel doode stinkende lichaamen onthouden / die so delitieuslyk en vjolijc alhier binnen dese schoone Stadt plag te triumpheren / en als een Godinne te verschijnen by andere Jonck-vrouwen / en my alsoongevrouwelijck verlaten in dese ellende ende gronmiserie / so dat my de doodt dysentrael aengenamer is als 't leven / dies roep ick waerke over uwe Daat en ontrouwe Dyphebus alle deese woorden gehoorzd / hebende / is binne gegaen / hem gelaten / de als of hy niet verstaen oft gehoorzt en had / na dat hy hem vriendelijc en gegroet had / septe hy hem : Broeder Troplugs / hoe zyt gy so zwartmoedig / wat dozaecht oft reden hebt gy u te quellen oft te bedroeven / ick weet wel dat u onse dypanden noch de belegeringe also niet ter herten en gaet / dat gy u selven daer in so sout ontfstellen / wat isset dan dat u quelt / hanckt 't of permanet van u broeders remedieren / en hout het niet verbozen / of isset / een geringe sake / laet lopen ende en quelter u niet mede / op dat dese siekte u niet belette in desen soeten Lenten-tijt (die alle bomen / landen hoven en Kruiden verciert) onsen vyant te besoeken / sijnde 't verstant na om / maer laet ons naer onse gewoonte die aenbalen / en te kennen geven dat onse herten niet en verhouwen / maer sterker ende lustiger worden. Och Dyphebus myn lieftse Broeder / 't hert is goet / maer ik duchte dese siekte my dat beletten sal. Hoe septe Dyphebus / wist gy niet wiele te belde ? gy die de eerste plag te zijn / ende u van iwe

sijne klag-redenen volepit hadde / gink binnien als of ik nergens van en wiste / en vraegde hem of hy mochten niet mede te welt wilde / waer op hy antwoorde ja / en dat hem de sieckte dat niet beletten soude / maer dat hy de vanden soude doen geboelen liefde die hy hen toe-doege / waer uit dat verstant / dat sijn voorzinen was hem so hevre onder de vanden te begeven / ende die soo te tracteren dat hy 'er niet levende van heeren en soude : hierom lieftste Dader stelt enige ordre dat hy geholpen wort / en datmen hem desen fantasie upiter hoest verdrijve.

Coninch Pyramus was bedzoest over de sieckte sijns Dooms Tropli / ende beval dat men van stonden aen hem alle de geneuchte aen doen sonde die men konde bedenken / ende dat men een deel edele Jonckvrouwen by hem soude laten komen / om hem dese liefde te doen vergeten / 't welck verstant volvacht wert / soo dat by hem quamen Helena / Cassandra en Palerena met andere schone Jonckvrouwen bedrijvende alderhande geneugthe / om hem te verquischen en te verheugen / d'ene niet sijnen / d'ander niet springen / de derde niet spelen / en elli een so als sij hem best meyneden te vermaaken / ende terwijl sy dus vrolijken waren is Cassandra op hem aen 't bed gekomen / tot hem seggende: Och lieftste Broeder Troplus / moeten wij u dus sien quellen om de liefde van een vrouw-Persoon / daer der so vele schoone binnien Troopen zijn / die u liefde niet verachten en souden / maer hen geluckig souden agten van u bevrucht te wesen ? daerom Troplus myn lieftste Broeder / dewijl my belijnt is dat dese uwe sieckte ende quellinge van Minnen komt / ende sy u veragt die gy verkooren hebt / ende om dewelke gy aldus treurt / so bid ik u een ander (uw weerdiger als sy) te verkiesen / of ten minsten haer upt u hert te stellen / en die soo luttel en mihi te achten

als sy u doet / en also sult gy u selbe een grote gesusthept en u Vader en Moeder (die groetlyks over uw ziele bedzoest zijn) alsoch al u Broeders / en ons grote bzeugt aen doen. Troplus hoorende spa Suster Cassandra dus sprecken / wildet haer ontgeven en loochenen / dat de liefde geen oozsake sijner kraechtent en was / maer natuerlyke sieckte / ende begeerde aen haer ; dat sy daerom van sulcks zwijgen soude. Och Broeder segde Cassandra / waerom wilt gy 't voor mij verbergen ? Niemand anders als Bresida Calcas Dochter / is 't die u dit lijden en verzoet aen-doet / waer over ist te meer bedzoest ben / waer sy noch van Koninklijken stam als gy zijt / maar sy die niet weert is om te dienen / dat kan ich niet vergeten. Troplus antwoorde : Cassandra / negegen wijsheit heeft u dichtwils doen falen / gelijk 't nu hier oock doet / want waer 't alsoo als gy segt / meynt gy dat mij Bresida ontvoert sou zijn ? geenisng / al soulder gants Troopen van gewaegt hebben / wat soude mij meer gelet hebben als Paris myn Broeder / doen hy Helena ontschachte.

En of 't schoon so waer als gy segt / dat dese Bresida (die gy dus veracht) dooz haer schoonheit mij tot haer Liefde getrocken had / dunkt u dattet soe een Engel niet en meriteert ? Ik segh ja / een meerder Personagie als ik / en gy moet weten dat de Kroon haer beter passen sou als u of uw gelijk. Dat mogt wel wesen seg Cassandra / maer sy is 't niet van gekomen. So gaet dan van hier (segde Troplus) met u blameren / want al u heuse leere heeft niet te bedupden. Alsoch is Cassandra met een deel Jonck-vrouwen upt syn Kammer gegaen. En Troplus is metter tijdt weder op de been geraecht / en heeft syn verdriet so op de Griecken gewrooken / dat het derven van sijn Liefhebber duer gestaan heeft / als gy hier na noch horen sult.

Hoe

Hoe de Troyanen , 't Bestaat uyt zynde, de Griecken bestreden hebben, welsende den levenden Strydt, in welke vele grote Heeren zyn gebleven, en Dyephebus doen ter tyd Diomedes Wapenen verkeegh.

Het XXVI. Capittel.

Alg 't bestant van die maenden om was / se hebben die van de Stad hun vland niet lang laten rusten / maer Hector heeft syn Volk toe-gerust / en dat in scharen gedrept / ende over yder een Leprymian gestelt / om ordentlyk maliander te volgen. Hector nam d'eerste / Opephebus de tweede / Paris de derde / en so voortz alle vervolgeng.

Van de Griecke zyde had Koning Menelaus d' eerste schare / onder hem Diomedes / de tweede Achilles / de derde Konink Pantippus / de vierde en boozg d' andere na d' ordynante van Agamemnon.

De scharen danzen bepde zyden in ordynante staende / is Hector voortz gereden met de syne / die hem kloechelpels volgden / en den eersten die hy ontmoete / was Koninch Phalix / den welchen hy in 't aen-halen soos slach dat hy van den Paerde doode tec aerden viel / het welck Konink Pantippus verstaende / die zijn Neve was / is hy Hector niet gewelt aen-g'allen / meyndende syns Ooms dood te wreken / maer Achilles had so goeden bystant / dat hy hem niet misdoen konde / dog Opephebus sloeg so geweldelijck onder de Griecken / dat hy 'er soulder ophouden meer dan vyftig omzag / en die niet syn volk op de vlugt vragt : maer hun quamen te hulpe Coninch Menelaus en Diomedes / met een deel erg volk / en van der Troyanen zyde Coninch Menon en Polithamas / met een deel gewapende Bidders / en daer gink den strijt wederom alsoo aen als of hy eerst begonnen hadde / so datter veel aen beyde zyden bleven / en Diomedes dede so veel reyten van wapenen / ter liefdien van zyne upverborene Bresida / dat hy veel Troyanen omzag / en hem selven heel vermoeide / so dat hy wat myt den sryde gink om

h

hem

Hem wat te rusten / en lepde zyn wapenen
neffens hem / 't welke Opephebus gewaer
wordende / is hem geboigt / en heeft hem
zijn Wapenen af handigh gemaect / niet
tegenstaende / dat Oomedes hem kloech
te weer stelde / maer te vergeefs / want so
hy niet geweken hadt / Opephebus soude
hem mede gebangen hebben. Opephebus
sont dese Wapenen in bewarenden handt
na Troopen / en weder ten strijd rijdende /
heeft nevens Hector so veel vroomgheden
gedaen / dat de Grieken blugten moesten /
alwaer Achilles van Hector soude geban-
gen zyn geworden / hadde Coninch The-
lamon niet gedaen / en den Hertog van Al-
thenen. Ende alsoo den abort aen quam /
zyn de Heppen van malkanderen geschen-
den / ende de Tropanen zyn niet eerst na
Troopen gekeert / principalyk Opephebus/
voor de welcke men Diomedes wapenen
vloegh / die hy verkregen hadde.

Hoe Troylus gesien hebben-
de de Wapenen van Diomedes / die Dyephebus
synen Broeder mede brocht / daer door geheel
ontstelt wert.

Her XXVII. Capitel.

Als nu de Tropanen met grote tri-
umphē binnen der Stadt quamen /
en voor Opephebus de Wapenen
van Diomedes gehagen wert met groot
gelupt van Trompetten en Claroenen / in
teeken van Victorie / so heeft Troylus in
zyn Kammer zynde / dit geruchte gehooft /
en Pandzo gebraegt wat'er te doen was /
Pandzo vernomen hebende d' oorsaecke
deser triumphe / sepde hem dattet Opephe-
bus was / voor den welcken Diomedes
hostelpke wapenen gedraghen werden / die
hy in den strijd verkregen hadde. Troylus
dit verstaende / is voort gekomen / ende
vraegde waerse waren. Pandzo seyde : sy
kommen herwaerts aen. Troylus siende sp-
ren Broeder / is hem te gemoet gegaen / en
het hem vriendelijck wellekom / maeg als

hy 't Wapen-kleet besagh / soo wert hy ge-
waer 't hengsel / 't welch hy Bresida gaf /
als zp van hem unt Troopen ging / dies hi-
sede / wat wort ik nu gewaer / nu be vindt
ich dat mijn Disioen my niet gelogen / noch
gesafjeert heeft / maer datter maer al te
waer en is / Opephebus vzaeghde hem:
Broeder wat let u? Troylus antwoorde
hem : Ich sie aen dese Wapenen / 't geene
mijn hert ende gemoet geheel ontstelt / so
dat ik moet gaen rusten: Adieu Broeder /
de Goden vermeerde u Eere en Dic-
torie. Ende u (sepde Opephebus) moetense
gesonthept eude sterlthpt geben. Alsoa
is Troylus weder na syn Kammer gekeert /
en hem op 't Bed werpende / heeft hy sijn
klagten weder op een nieuw begonnen / seg-
gende : o Bresida / Bresida / waer heb ik't
aen u verdient de quellagie ende den hert-
zwer die gy my aen-de? Mijne oregte
en trouwe liefde t' u waerts moet die be-
joont worden met sulcken ongetrouwige-
heit? Is dit de trouwe liefde die gy my
sepdet toe te dragen / so dat niet als de doodt
ons soude schepden? Sijn dit de belofte en
reden die ghy my dedet in 't scheppen myne
der Stede? Ich sie nu wel dat een ander al
mijn geluck besit ende in-genomen heeft.
Og Pandzo / nu heb ik bewonden dat mijn
Disioen niet ydel ofte vergeefs is geweest /
maer heb aen de Wapenen die mijn Broe-
der Opephebus verkregen heeft / van Dio-
medes sien hangen 't hengsel / 't welch ich
haer gaf in 't asscheden aen de poorte / om
datse my daer by gedencken soude: Wat
kan men daer upp verstaen / anders dan
datse haer selven geheel Diomedem over-
gegeben heeft? Wie sal hem dan op eenige
vrouwe betrouwien / dewyl sp my so vals
heeft bedrogen / die ter goeder naem en
faem stont? Pandzo antwoorde hem : O
Troylus! dese vleesphept van mijn Rige
gaet my so ter herten / dat ik nu wel wilde
dat my de doot van hier haedde / ende ten
ware

ware icu sochte u by te staen en gedienstigh
te wesen / ich soude dooz de schande die sp
ong aen-doet / so bezre upp den Lande tre-
cken / dat ich van haer niet meer haoren en
soude / en ict bid de Goden datse haer straf-
fen over haer ontrouwighedt. Troylus
seyde : Och Pandzo / gy zyt my te meer
getrouw / als zp my mitrou is / hadde an-
ders geen suwel om Diomedes te geben /
als dit hengsel? Maer sy heeft 't tot mijner
spijt gedaen / so sal ik nu u raet doen en ten
strijde gaen / en soo ik Diomedes kan ont-
moeten / sal ich hem mijn gunst doen ge-
voelen / en soch hem kan ombrenzen / so
scheelt my niet / wie my van kant helpt.
Aldus was het boognemen van Troylus
om Diomedes t' onder te brengen; doch
ten heest de Goden niet behaegt / gelijck
gy hier na noch hooren sult.

Van de achtste Strydt , in
welcke Hector verradelycks van Achilles doorsee-
ken wert.

Her XXVIII. Capitel.

Deleste strijt gepasseert zynde / in de
welcke veel Koningen en Princen
aen bepde zyden gebleven waren /
hadden de Grieken ver sogt dertigh dagen
bestant / 't welch hun gegunt was. Onder-
tussen werden weder zpts de doden begra-
ven / en de gequettste genezen. Als nu de der-
tig dagen om waren / en Hector's anderen
daegs met zyn volck meynde upp te rijden /
soo zoomde Andromeda Hector's Vups-
brouw / dat haren Man na de strijt reet / en
dat hy daer omgezagt wert / waer van sp
wacker wiert / en weende / biddende Hector
ootmoedigh dat hy die dagh wilde laten
passeren sonder upp te trekken / waer over
Hector haer bestrafte / en sepde : datter den
wijsen niet en betaende op zoomen of vi-
sioenen te agten. Deses niet tegenstaende /
sal Hector's Wijf vloegh op-gestaen / en

hem niet schrypende oogen by de kraft
hamer Goden / dat hy niet uptrijden sou.

Hector siende sijn Vaders tranen is'er
dooy wat beweigt geweest / en is niet hem
wederom gekeert / hoe wel swicks tegen
sijn dankt was / en lepde zijn wapenen af.
Hier-en-tussen wicter dapper van bepde
zijden gevachten / en Troylus en Diomedes
ontmoeten malkander / aen welkiers
slagen men wederzijts haer genegentheft
konde bemeerken / want een van bepde sou
gesneubelt hebben / hadder Coning Menelaus
niet tussen gekomen / die hem ter
stout tegen Coning Miserus van Phryg
ien begaf en hem van 't Peert wierp / en
sonder 't onset van Polidames sond hem
gevangen hebben. Toen quam Celamon
Apax / en stak Polidames van de peerde :
maer Troylus maakte dat hy weder te
peerde ractte. Toen quam Paris ten
sryde met sijn Volk / er daer tegen Achilles
met de sijne / die de Tropanen so over
vielen / dat sy die deden wijken : ende alsoo
Margariton / een van de Conings Pyramus
Basterden / Achilles meynde te van
gen / so verweerde hy hem so kloek / dat hy
Margariton dood van 't peert sloeg / doe
verloren de Tropanen nog meer de moet
soo datse niet tegenstaende 't gewelt van
Troylus / Paris ende Basterd-broeders
te rug gedreven werden tot by de Stad / in
welke hy 't doode lichaem van Margariton
deden voeren. Als Hector vernam dat
Margariton doot was / en wist wie het
hem gedaen had / so heest hy hem niet haest
gewapent en is ter Stad uptgereden / al
eer 't sijn Vader of pemant van sijn vrien
den gewaert wiert / en in 't aen - kommen
versloeg hy in sijn hittige gramschap twe
Hertogen en vele Gidders / daer dooz de
Tropanen wederom moet schepten en de
Grieken wijken moesten / want se al vooy
Hector bloden / en Polidames wiert van
de Grieken gebangen / maer door Hectorz

bromigheft weder versloft / die een mach
tigen Prince Illeides genemat versloeg
met veel andere. Als Achilles sagh dat
Hector veel edele mannen versloeg / nam
hy vooy Hector om te bezingen / siende dat
de Grieken geen victorie bevechten of be
haelen sonden / soos lange als hy in 't leven
waer : en alsoo Achilles den Tropanen sijn
sterchte oock dede gevoelen / so ontmoete
Hector den Hertoge Polimedes die van
veze landen in Grieken gekomen was /
ter lief den van Achilles / verhopende een
van sijne susters te krijgen / maer Hector
heest hem de moepte afgenoem / want hy
hem aldaer versloeg. Achilles die gewaer
werdende / is wederom op Hector geval
len met grammien moede / maer Hector
hem siende konnen / bergramit zynde om
dat Achilles hem alijt ontrent was en
sijn doot softe / heest hy hem so dapper an
geballen dat hy hem seer gequetst van den
paerde sloeg / en liet hem daer als verwo
nen liggen / maer had hy hem voort doot
geslagen / so en soude Achilles hem korts
daer na niet gedaen hebben : want alsoo A
chilles in sijn Tenten seer gewont gebragt
was / sijn wonden verbonden waren / ende
weder gewapent was / so is hy weder na
de Battale gereden / soekende over-al Vect
or om hem om te bezingen / 't waer niet ere
oft oneere. Ten lesten heest hy gesien / dat
hy eenen Griekschen Koninck ver slagon
hadde / met welke Hector doende was / om
die te hebben ende na Tropon te senden / 't
welck hem qualijc bequaem / want alsoo hy
buckte en hem uppen zadelligte / om beter
by de wapenen te kunnen geraechen / soo
heest Achilles hem van achteren (daer hy
hem bleat sag) de Lance in 't llyf gestekken /
datse vooy up quam / en hy dsot ter aerden
wiel. Het welcke Koninck Menon gewaer
wordende / was hy so onpatientig / dat hy
Achilles wel soude verscheurt hebben / en
tot hem rydende / seide hy hem ; gy Derra
der /

der / dat sepi dat gy daer soo schelmischen
volvach / hebt / en sult gy geuen anderen
vertellen / maer sult loon na werk onfaen /
die geseyt hebbende / heeft hy hem soo won
derlykaen-getast / dat hy hem van 't peert
sloeg / soodat hem sijn Dolch vooy doot in
sijn Tenten droegen. Desen niet tegenstaende
de Tropanen hummen Obersten verloo
ren hebbende / hebben hem op - genomen
en mit grote droefheit in de Stad gebragt
alwaer sy genoeghsaem van den Grieken
toe gedreven werden / die doen wederom
na hun Tenten keerten / verblijt zynde dat
hun principalsten Spyndt overleden was.
Aldus wier dien vrouwen ende kloechen
Hector verradelijk vermoort / ende onge
bragt / dien het noyt verdrooten en had van
's moergens totten abont te bechten / geen
verbaoer heft in 't Lijf en hadde noch geen
mensch en ontsag / daerom behoocht hem
niemant op syn macht of sterchte te verla
ten / noch den goeden raed sijner Vrienden
te verachten : want had Hector sijn Oud
ers en Vrienden raed geholgt / dat onge
luk soude hem doen niet over - gekomen
hebben : maer wy sullen nu van 't Oorloge
wat zwijgen / en spreken van de begraving
van desen vrouwen Campioen / en banden
rouw die over hem gemaect wiert.

Van de groote Rouw , die

om Hector gemaect wert, en hoe Koning Pyramus ter Eeren van zynen Soone een gouden Beel

dede op - regen : Ende van 't Bestant dat tusschen

hem en de Grieken beflooten wert.

Her XXIX. Capitel.

Als Hector aldus dooz-steken in syn
Vaders hof gebragt was / is daer so
deerlyk gehulpt dattet erbarmelik
was om te hooren / want den ouden Pyramus
siende syn lieffste Soon ver slagon / was
so onpatientig dat hy hem selven het huy
upt 't hoofd en den baert trock / en viel op 't
doode Lichaem sijns Soons in onmagt /
soodat hy oock mede sijnen geest aldaer ge

Hector

geven soude hebben / so sijne Vrienden hem
niet daer van getrocken en hadden / ten
waer oock niet te beschrijven den overma
tigen rou zynier Moeder / de Broeders en
Susters die sonder ophouden hermden / be
klaegden en beweenden / d' een haten So
ne / en d' ander hummen Broeder : maer be
vn al Andzomada zyn Hups-vrouwte / die
ontrostelych was / soodat men haer in de
Tranen soude gewassen hebben / ende
welckhen mael in onmagt viel : Somma
't geklaghen gelert was so groot / als olt
de hele Stadt verderstuert ware gewest :
Want Hector was hunder aller troost / en
van elck een wel bemint : Het beklag / ge
kerm ende getween zynier Ouders / Wyf /
broders / ende susters en hiel niet op / dagh
ende nacht / ende duerde sool lange / dat het
Lichaem slinkende sou g'woeden hebben /
maer den Koningh Pyramus die het Li
chaem sijnen weert was / dede 't selve balse
men / ende liet maken in den Tempel van
Apollo / een schone sepelituere / verheven op
vier mit mere Calomm in lustig gedraept /
en op elcken hoek van de Sepelituere eenen
gouden Engel / de Combe was van wit
ten sijnen blinckende Cristale / in de welche
Hectors Lichaem gelept wert / tierlijchen
tor-gerust / en de Doctoren hadden in sijn
Hoofd gesteeken een kleyn Daetken met
Balsem / het welke soo kostelyk gemaect
was / dattet al de ledien doaz trock / 't welck
sy dichtwile verbersten. Boven aen 't hoofd
epinde der Comben stont een Conincklike
Kroone verheven / ende neffens hem syn
zeert en wapenen : Boven dese Combe
liet den Koninck stellen een Conter septsel
van sijnen goude / na Hectora gelijckenisse
en statuere / hebbende een bloot zeert in de
hant staende na den Grieken / mette wel
ke hy die scheen te dragen. En boven de
Combe ordineerden de Konstenaers een
brandende Lampe van sijnen goude / die
groot licht van haer gaf / alsoo dat men

Hectorz lichaem perfectelyk doozt er cristal
in de Combe sagh liggen. Dat alles alsoo
gedaen synde / oordineerde den Koning noch
eenige Pfeesters (die hy niet diensten en In-
komens genoegh besorgde) om dagelijcks
voor spnē Soone te bidden en sacrificie te
doen. Dewijle die van de Stad aldus doen-
de en behommerd waren met de Begra-
fenis van den vromen Hectorz / so heeft Aga-
memnon by hem onthoden de Kroningen en Ov-
ersten van Griecken / en als die
by hem waren / sprach hy tot hem aldus :
Mijn Heeren en getrouwde Vrienden / al
is't dat wy redenen en oorsaeke hebben on-
se Goden dagelyck te loben en te danken
over onse Victorie / dewijle den pynckpaels
onser Vrinden doot is / soo is nogtans
mijn goet-duncken / dewijle bele van onse
pynckpaels ook doot en geuerst zyn / dat
wy aen onse Vrinden wedderom wat tijds
van bestant versoecken / soo mach Achilles
daer-en-tussen met de andere geuerste
kloeket en gesont warden. Den raedt van
Konink Agamemnon docht hun allen
goet / en sone tot dien epnē aen Konink
Pramus om twee Maenden bestant / hee
welck hun geconseerteert ende 't samien be-
sloten wert. Gedurende dit bestant / quam
daer meer jalouzie tussen Palamides ende
Konink Agamemnon / want Agamem-
non verstaen hebbende dat Palamides o-
ver syne Begeerlinge gemurmureert hadde /
heest hy alle d' Oversten by een onthoden /
ende gesopt : Gy Dogsten / Koningen / Her-
togen en Heren / daer is nemand onder
u-lieden of hy weet dat ik nu den tijt van
hy - na ses Taren desen zwaeren last der
Ooylog / of immers de heleydinge deseg
Leger & gehadt hebbe, 't welck ik tot noch
toe geern gedaen hebbe / en hebbe my net-
gens in 't soeken gemacht / ende hebbe den
Goden te danken dat hy niet qualijc ges-
succeerde is / so dat selt verhoope dat my
niemant schande over mijne Begeerlinge

sal welen nietter waethydē na te seggēt.
Nu also dese Ooylog u-lieden slyt in 't par-
ticuller so wel aen gaet als my / ende selt
lange genoegh in dese sozge ende last gestee-
ken hebbe / sois mijn vriendelijc begereen /
dat gy-lieden alle my hier han ontsaet / en
desen last een ander op - legt / den welcken
Palamides (na myn duncken) niet qualijc
gelijken en soude / ende slyt gebe hem mijne
stemme / gy-lieden meugt nu onder mal-
kanderen spreken / oft gy eenen bequamer
daer toe weet. De Grieckische Heeren ver-
staende de redenen van Agamemnon /
hebbende hun 't samien beraden / waer van de
semimige gewilt hadden dat Agamemnon
in syn Officie geconcinueert hadde / dien de
complexen van syn Volk bekent waren /
maer andere seyde / dat hy sulke niet soude
wissen doen / ende dattet oock te lastig was
voorgezen / soo lange sulcken Leger te esgee-
ren / en daerom Palamides (dien hy be-
stende) soude aen-nemen / want so men een
ander daer tot verkiest / soo mogt Palam-
ides hem ontsellen / denckende dat wy hem
verwerpen ende niet genoegh daer toe en
kenden. Also hebbende sij met Konink Aga-
memnon gelijckelijc bestemt / dat Palamides
voortgaende Begeerlinge en 't gebiedt
ober huu alleen soude hebbēn. En hebbēn
Agamemnon hooglijcs zynes goeden
ende getrouwē dienst-halven bedanckt /
den welcken Palamides by der handt ne-
mende / heeft hem in zynen stoel geset / en
het bevel gtransporreert ; maer wie in de-
sen handel wel te vreden was / soo was 't
Achilles niet / die siet te bed lag / seggende
dat Konink Agamemnon bequamer daer
toe was als Palamides dogh om dat sy 't
al bestemt hadde / liet hy hem genoegen.

Van den negenden Strydt ,
in den welken den Konink van Persen met vele
andere grote Heeren verslagen werden / ende hoe
Achilles geduyrende 't bestant van drie Maenden
op Polleena verlieft wiert.

Het

Het XXX. Capittel.
Het bestant van de twe Maenden om
wesende / hebbēn de Griecken niet
ver sogt als oock noit van te voeten /
om de Stad van Troyen te bestormen ofte
bespringen wetende / datse niet gewelt daer
aen niet en hadden / maer die niet lankhept
van tijde ofte listighedē mochten krygen

Sy hebbēn oock niet behoest de Troyanen
upte te locken / dewijl sy hen alijt van
selfs genoeg toe quamen : maer so haest
't bestant uyt was / hebbēn hem alijt op
hem hoede gehouden / verwachtende den
Troyanen / die nimmermeer den eersten
dag na 't bestant / lieten dooz by gaen son-
der uit te vallen / want Konink Pyramus
verpverig sijnde om te wachten den doot van
Hectorz synen Soone / is selfe uyt getrochen
met 2000. Ridders / na dat hy syn Volk
by scharen gedelt had / waer van hy d' cer-
ste Opephelius bevolen heeft / Troilus de
tweede / Paris met den Konink van Per-
sen de derde / de vierde Neptolaus / ende so
verboghes / Eneas en Polidamus / so dat
(na 't beschijven van Darius) als doen uyt
Trojen trocken honderd en vijftig duysent
Ridders. Pyramus met sijnen Soone Ope-
phelius sijne Griecken (die hem verwag-
te en in oordinante stonden) aengewallen
met geweldt / die de handen op de rugge
oock niet gebonden hadden / sodat er vele
aen bepde zijden met dese ootmoetigh doet
en verlagen bleven / want Konink Pyra-
mus als half rasende dede de Griecken ge-
voelen dat hy Hectorz Vader was / eens-
deels dooz 't gewelt ende sijne sterlike / als
oock door wzaeglicherijheit / want hy onder
de Griecken een straat maechte / als of het
Hectorz synen Soone selfs had geweest / ende
brogter seer vele met sijn Bastert Sonen
om / die hem altijdt ontrent waren / maer
doen hy aldus onder sijn Vrinden doende
was / is Dionedes niet een deel Griecken
om-gegogen / om de Troyanen van agter
te obek-vallen / ende van de Stad te keren
't welcke de de Troyanen gewaer woydende /
hebbēn hem wijffelijc een deel na hun om-
gekeert / en Dionedes bromelijc weder-
stant gedaen / die ter lief den van zijn We-
sida hem oock seer bzonlijc dzoegh / ende
heel veel Troyanen versloegh. Koningh
Herpedon versloegh aldaer den Koningh
Neptolamus / die te voet zijnde vele Grie-
cken om-brocht. Den Konink van Persen
onmoetende Menelaus en den Hertogh
van Athenen / is hun beyd met kloekhept
aengevallen / maer sy twee hebbēn hem ten
lestēn van 't Paert doot geslagen / en na
hun tenten gesonden / daer dooz de Troya-
nen wijcken moesten : maer Paris ver-
staende dat den Koning van Persen doot
was / is met sijn volk de Griecken so aen-
gevallen / datse gedwongen waren na hun
tenten te vluchten. Endooz dien de Son
onder ging wierdense niet ver volgt / maer
reden victorieuselyk na de Stad / alwaer
verhaelt wieerde de bzonlighept des Kio-
ningh Pyrami / die dien dagh de meeste eer
behaelt had. 's Anderendaegs heeft Kio-
ningh Pyramus begeert dat men aen de
Griecken bestant sou versoecken / en de twee
Coningen haer Lichamen / dat de Grie-
cken bepde toe-stonden. Ende Koningh
Pyramus bedese bepde niet heerlijchhept
begraeven / en in een magnifijccke tombe
leggen / tot dankbaerhept van haer ge-
trouwe diensten.

Onder dit bestant wiert de versartingh
van Hectorz doot geviert in den Tempel
van Apollo / 't welck 14. dagen duerde.
Daer-en-tussen is Achilles ongewapent
binnen Troyen gekomen / om Hectorz
Jaer-gelyc als ook de Stad te bessen / want
de Griecken mogten er uyt in komen / ende
Troyanen (onder 't bestant) uyt in het
Grieckise Leger. En also Achilles in Ap-
ollo's Tempel by Hectorz graf was /
siende de rouw die sijn Moeder / vrouw /

I

II

Susters en Vrienden over hem bedzeven
in't verscheuren haer klederen / en't hantz
upter hoofden trechende / nam hy merci
op de sneeu - witte handen van Pollexena /
met welke sy haer gout - geel hantz upt den
hoofde trok / daer dooz hy medelyden had /
en op haer verliest wert : te meer / als hy
haer witte zwanen hals en Edele conte-
nantie aenslag / en ten laetsten haer schoone
Wengeslagt / so dat hy hem selven vergat /
en op haer bleef sier-oogen tot de Ceremo-
nien gedaen waren / en de vrouwen ver-
trocken / welcke hy volgde so lang hy kon-
de / houdende Pollexena altijt in't oogh.
En also met de lief de bevangen zynde / is
hy ter Stadt upt na syn tente gegaen / al-
waer hy by hem selven begon te dencken
op de holmaecte schoonheyt van de Py-
necesse Pollexena ; hoe hy 'er niec om dacht
hoe hy meer ontroert wiert / ginch sonder
eeten na bedde / in ier hy konde niet rusten
hoe hy hem keerde of wende / dus sprach
hy na dese ongewone alteratie : O onge-
luckige Achilles ! en veel ongeluckiger de-
uyre doe ik binnen Tropen gegaen ben.
Och Cupida / hoe luttel acht neemt gy op
de Personen / die gy op maskaer verliest !
moet gy u t'rampe over my gebuzpcken ?
my doende beminnen die geene die met re-
den meer om mijn ongeluck dan om mijnen
voorspoet magh wenschen : Wat hoope
van troost kan ik hebben / dewijs ik haer
Broeder so oneerlijck om - gebragt hebbet
daerom ben ick gedwongen de liefde niet
gewelt tegen te staen / of ellendiglijcken te
vergaen. Aldus beklaeghde Achilles syn
ongeluck / bedenkende nu 't een / dan 't an-
der ; ten lesten nam hy voor de Portynre te
versoeken / en aan de Coninginne Hecuba
te senden / om 'er Dochter ten Houwelijck
te versoecken : en so hem dit mislukte / soo
verwachte hy een ander middel / dooz de-
welcke hy haer tot syn lieftste verhoopte
te bekrachten.

Hoe Achilles een Brief sont
aen de Coninginne Hecuba, om haer Dochteren
Houwelyck te hebben, en van 't Antwoordt dat hy
verkreegh.

Het XXXI. Capittel.

Achilles de nagt met liermen en kla-
gen aldus over - gebragt hebbende /
is smogens vroeg op - gestaen / en
volgende zyn lesse beslypt / heeft hy een
Brief aen de Coninginne Hecuba geschre-
ven / in deser manieren :

Me - vrouwe, hoewel ik genoegsaem
versekert ben dat myn tegenwoor-
digh schryven U L. grote verwon-
deringe by - brengens sal, als komende van de
gene die gy met regt mogt houden voor uwe
meeste Vyandt, nochtans vertrouwende
op u voorsigtige Wysheit en Deugt, en
heb ick my niet ontsien U L. myn elende
te verklaren, die my door Hectors-doodt
toe - gekomen is, daer door hy meer wreack
over my genomen heeft, dan of ick door
handen van een syn Broeders vermoordt
waer. Want daer Hector met eens te ster-
ven is verlost, lyd ik wel tien doden in een
uyre, 't welck ick verhoop door gunst der
Goden haest een eynde hebben sal, ten zy-
gh door uwe Deugt medelyden met my
hebt: d' oorsaek van myne katyvigheyt,
heeft niet langer als van gisteren geduerdt,
't welck my wel een Jaer gedocht heeft,
als ick in Apollos Tempel wan om de heer-
lycke Sepulture van Hector aen te schou-
wen, ende onverhoets de onvolpresene
schoonheyt van U Dochter Pollexena ge-
waer wiert, die my so schichtig ingenomen
heeft dat ik niet een uyr in rust ben: Daerom ik ootmoedig aen U L. versoekte
myne misdaet (door d' Oorlogh u aengaen) te vergeven, en my te gunnen U
Dochter Pollexena tot een wettige Huys-
Vrouwe: Daer toe ick beloof te weegh te
brengen dat de Griecken met haer Leger
van voor de Stadt sullen op - breeken. Ver-
wacht

wacht een gunstigh Antwoordt, bidde den
Goden (Me - vrouwe) datse U met u Hof-
gesin voor alle Ongeluck beschermen.

Den benauden Achilles.

Dese Brief gesloten zynde / heeft hy dien
syn Wapen - drager gegeven / en belast de
selve de Coninginne Hecuba in handen te
langen / en haer antwoort weder mede te
bzengen. Den Schilt - knegts is 'er nae toe
gegaen / en aen 't Hof komende / heeft hy
met groote reverentie de Brief aen de Co-
ninginne selver gegeven.

De Coninginne Hecuba de Brief by 'er
selven over - lesen hebbende / septe tot den
Schilt - knegts 's anderendaegs syn Ant-
woort af te halen / wilde ondertussen met
haer Man over de saek spreken / maer seg
u Heer dat ick hem niet tegen sal zyn. Hier
mede is den Schilt - knegts wederom nae
Achilles gelieert / die een goet Antwoort
verwachte : Hecuba heeft haer Man de
saek geopenbaert / nevens Paris en Oe-
phebus / ende den Brief laten lesen / ende
als Coningh Pyramus hem daer op wat
bedagt hadt / antwoorde hy aldus : Hoe
sou 't myn herte kunnen verdragen tot een
Schoon - Soone aen te nemen den genen die
my ende de mijnen een soo dootlpcken Op-
ant geweest is / ende my beroost heeft van
den stock myns Ouderdoms / ende 't licht
mijner Oogen / mijnen waertsien Soone
Hector; om toeng doot de Griecken mey-
nendat sp geheel ons Meester zyn: Doch
om meerder verlies ende schade te verhoe-
den / ende myn Kinderen voort in 't leven
te behouden / en om in myn oude dagen in
ruste te mogen leven / so ben ick te bidden /
dat hy Pollexena hebbe / op conditie dat hy
eerst volbzengen sal / 't gene hy hier in 't lesse
han zijn schijben vermaent / ende maect
dat de Griecken vertreken / ende hunnen
Leger op - breeken / op dat wy dooz dus-
danigen middel niet bedzogen en werden.
Paris verstaen hebbende de reden zyneg

Vaders Pyramus / was 'er oock mede te bze-
den / op conditie dat hy Helena altijt mogt
behouden. Oephebus hoorende hunder
beper beslypt / en dat 'er syn Moeder de
Coninginne ook toe stierde / en heeft 'er oock
niet veel tegen geseyt / maar mede daer in
bewilliget. En also Achilles bode om ant-
woorde quam / heeft de Coninginne He-
cuba hem wel onthaelt / en de bewillinge
haers Mang ende kinderen te kennen ge-
geven / doch op sulcken conditie als hy voor
gewent hadde / ende dat hy die hoe eer / hoe
leve soude hol - bzengen. Den Schilt-
knecht heeft Achilles sulcks alles getrouw-
elijck geboodeschap / die hier over seer
verblydt was / hoewel hem nochtans dese
saechie niet wel en berginch / ende zyn leben
daerom liet / also gp noch horen sult.

Hoe Achilles versocht aen
den Griecken, datse wederom wilden keeren en
de Stadt verlaten souden, het welcke hem on-
seyt wert. Ende hoe Agamemnon gesonden wert
na Griecken om Vitalie, Munitie ende verster-
kinge van Volcke.

Het XXXII. Capittel.

Achilles dan heel verblyft synde over
de antwoorde van de Coninginne He-
cuba / heeft aen de Griecke Heeren
een vergadering versoge / om hun te verbla-
ren saken daer hun allen aen - gelegen was /
vertrouwen hebbende datse syn raet geern
aennemen ende volgen souden. Alſſe nu al
by - een vergadert waren / is Achilles op-
gestaen / en synde midden onder hun / septe
hy aldus : Gp Heeren / Coningen / Herto-
gen en Vorsten / daer en is niemant onder
u - lieden / of hem is genoegh bekent de fey-
ten in wapenen die ick ter eer en onseg Va-
derlandts alhier vooy Tropen bedreven
hebbe / van de welcke ik genen roem en dza-
ge / of en verhaele die niet om daer dooz
verheven of gepresen te worden / dan al-
leenlyck op dat gy - lieden niet en sout dene-
ken / dat het volgende propoost anders van

Op niet verstaent en wort als ten besten/
en niet up te kleynheitghent of vreese. Dit
is dan myn seggen / dat 't my ducht een
grote slechtigheyt te wesen van ons allen/
dat wy hier dus lange blypben liggen ver-
sijtende onsen tpt / volch en goederen / in
groot ongemak / so wijt en verre van ons
Lant / het welke daer-en-tussen van enige
onser Dyanden soude mogen over-bal-
len wodden / zynde hier met meest onser
macht / en dit alleen om wederom te heb-
ben een Drouwe die wel te vzeeden is te
blypben daer sy is / en daer-en-tegen heb-
ben wy by ons Epxone / daerom indien ge-
leden alle mijnen raet volgen wilt / so sul-
len wy weder na hys keeren / en ons ge-
noegen laten met d'eere ons van den Go-
den gegunt / en hebben so vele upt-geregt/
en ons so wel gewroken / dat de Trojanen
hun niet veel sullen kunnen veroemen van
haar Victorie / want den meesten deel hum-
der vromer Capiteynen in den strijt gele-
ven syn / hoewel oock niet sonder onse gro-
te schade en verlies van vele onse Wede-
broeders / en tot heel hooger eere en sullen
wy niet geraekken / want de Stad is voor
ons onwinnelyk niet gewelt / so dooz hare
stercke / als dooz de heelheyt des Volcks
daer in zynde / so dat langer alhier te blij-
ven liggen ons groote sehande sal wesen/
te meer / om dat wy den Dyandt nimmer
meer gaen besoecken hem tot ons laten ko-
men / als oft wy ende niet sy - ledien bele-
gert en waren.

Achilles spne reden voleyn hebbende /
heeft daer mede gezweghen / en verwacht
d' antwoord van de andere Grieckse Vor-
sten / dewelke hun daer op beraden; som-
mige waren wel van sintz als Achilles
om op te breeken en te vertrekken / maer de
meesten deel van d' andere niet / die het ernt
van dese Ooyloge wilden sien / of daer selve
blijven; waer over Achilles verstoort syn-
te / sende daer blypben souden so lange als se

wilde / maer dat hy vertrekken soude / en
geboort daerom syn volc de Myzidonoi-
sen dat niemand van hun allen voortgaen
meer tegen de Tropanen upt-trekken sou-
den / meynende daer dooz d' ander Grieckse
Vorsten te bewegen / ende tot syn voorn=
men te brengen / maer te vergeefs / want
contrarie van dien verordineerde Palamides /
dat Koningh Agamemnon soude
repren om vietalie / amunitie / en alderli p
Ooylog - getreetschap in't Koninghrijet
van Messina / 't welch Koning Agamem-
non ter stonde volbzocht / is met goeden
voorzpoedighen wint gearvveert by den
Koningh Chelaphus / die hem heerlykt
ontsingh en wel onthaerde. En na dat den
Koning Agamemnon van alles hem ver-
sien / en syre Schepen geladen had / so is
hy met noch een groote meenighete van
volck wederom t' zepl gegaen / ende spoed-
iglyck over - gekomen tot in den Leger/
waer van Palamides verblyft was / ende
hem vriendelijck wellekom heten.

En terwijl Koningh Agamemnon upt
geweest was / had Palamides al de Schepen
die des noot hadden / doen repareren.

Van de thiende Strydt, in
welcke Dyphebus en Troylus van de Trojanen
zyde en Palamides en vele andere Vorsten van de
Grieckse zyde verflagen werden, en hoe Achilles
in Apolles Tempel om - gebragt wiert.

Het XXXIII. Capittel.

Het bestant upt synde/syn de Troja-
nen weder uptgeballen/ en de Grie-
cken daer tegen / so dat 'er weder sptg
veel kappes/arm en bene in de loop bleven.
Dyphebus treft den Coning Cresus sodanig /
dat hy 't den synen niet klagen soude /
daer dooz de Griecken verlaeuen / maer
Palamides en Diomedes quamen hun te
hulp met 3000. Griecken / so dat de Trojanen
hoe werch genoegh hadden om 'er te-
gen te houden. Chelamon Apx dooz-
slak Coningh Pyrami Basstaert soon Es-
tronius /

Yser uptreeckende / sterf hy si sijn presen-
tie. En om den avont zyn de twe Heypz
van een gescheden tot 's anderen daegs /
want de Tropanen gaben de Griecken
geen respijt om te refrisscheren / maer vle-
len drie dagen achter een op haer upt / en
wierc behement gevochten. Troplus en
Paris bonden Dyphebus noch in 't le-
ven / en sepden hem dat hy moet en coura-
gie sou hebben / en dat hy al kapot was
die hem gequetst hadde. Dyphebus be-
dankte hem / en liet het Yser uptreken/
maer so haest 't selve upt was / sterf hy in
hun handen / waer van sy grotehels be-
droest waren en groten roubedzeven / en
lieten hem heerlyken begraven / als oock
de Griecken Palamides deden / dewelche
weder Agamemnon tot een Overste ko-
sen. 's Anderendaegs was den dagh noch
niet geheel klaer schynend / of Troplus en
Paris waren weerom op de been met vele
kloeckie Tropanen / en vielen de Griecken
soo pverigh aen als offe die verniet souden
hebben / princypalick Troplus / die het ont-
houden synen lieffte Bresida den Griecken
die 'er dede verkoopen / so dat se wel hadden
mogen willen Bresida noopt gesien te heb-
ben / want als desperact sloegh hy onder
hun sonder ophouden / so dat de Griecken
syne slaeugen niet verdraghen en konden /
maer wijcken moesten / en op de blugt ge-
dzeven werden / maer Diomedes hun te
hulp komende / dese weerom keeren / en viel
op de Tropanen aen als offe die dagh niet
gevochten en hadden: Ende terwijlen dat
gevecht duerde / is Agamemnon niet som-
mige van d' Obersten in Achilles tente ge-
komen / begerende dat hy met syn Dolch
hun bystant dede / of datse oozacke souden
hebben quaet van hem te vermoeden / dog
Achilles achte dit alles niet / en sepde hun
datse qualick beraden waren so vele vrome
kloeckie Mannen en groote Heeren te laten
om-bringen / alleensyk om d' onsalige He-
ren /

lena / dat Paris die behoude / Menelaus
sal wel een ander Wijf krijgen / wyp heb-
ben in haer plaatse de wijse Crone / daer-
om soo gp - lieden noch myn raedt volgen
wilt / gp sult wel doen / en vele onser in't
leven behouden ; want al is Hector en
Ophebus doodt / Troplus en Paris sijn
niet min kloekter / daerom maect peps niet
de Tropanen / en laet ons voortgaen in eu-
ste leven / wyp hebben nu hier haest leuen
jaren gelegen / wat hebben wyp getovert /
samma Achilles seyde so veel / dat Hector /
Olyxes / en noch enige met hem waren :
maer Conink Agamemnon / Menelaus /
ende andere waren van contrarie opinie /
te meer als Calcas hun versterke / en zep-
de datse genen peps niet de Tropanen ma-
ken souden / en datse gediencken souden de
antwoorde van Apollo / die niet liegen
mogt / en datse de stad voor schier een langen
rijdt krijgen souden : hier dooz waren de
Grekse Vorsten wederom gemoet / latende
Achilles in syn tente / en quelden hem
niet meer om spne bystant / maer namen
voor totten lesten man toe te wagen. Oio-
medes dan onder den Tropanen staende /
als hunnen doodt - byant / heeft ten lesten
Troplus gesien / doende groote moort on-
der zijn volk / en nemende een stercke lancie
is na hem toegereden / maer Troplus hem
siende komen (hebbende oock een lancie in
de hant) en is hem niet ontweken / maer
staet syn peert niet sporen / hebben sp mal-
kanderen soo ontmoet / dattet niet veel en
scheerde of Troplus viel van den Peerde /
maer hy treft Oomedes sooo geweldespelt
dat hy hem van den paerde stiet / dat hy de
beenen in de lugt stak / en sou hem als doen
voorts om - gebragt hebben / maer wert
belet dooz de groote menigte der Griecken /
die hem voor doodt weg droegen / daer dooz
Troplus so verwoet was / dat hy Coningh
Menelaus ook van den peerde valde / doch
wiert van syn volck niet gewest weder te

peerde geholpen : In somma de Tropanen
in't gemeen / hielden haer so vroom datter
meer als 5000. Griecken op de plaece ble-
ven en de vlugt namen / 't welch Achilles
gewaer wordende / heeft hy syn volck belast
de Tropanen te verwinnen / maer selfs
wilde hy 'er niet by wesen. Doe begon de
strijt wederom op het hewigste / soo dat de
Tropanen wedet souden hebben moeten
wijschen / sonder de dapperheit van Tro-
plus / Paris en haer Vastaert - bzoeders
die de Griecke scharen scheurden en door-
sloegen / soo dat Coning Thoas wederom
gevangen wiert / maer is door Achilles
volk weder ontset / die Troplus peert on-
der hem doot sloegen / en souden hem over-
vallen hebben / maer Pandos (die hem sel-
ven verliet) heeft Paris te hulp geroepen /
en heeft hem niet een deel volks ontset.

En aldus heeft haer den Wondt weder
doen schepden : Maer 's morgens vroegh
zynse weder acn malkander gekomen / en
hebben so vreeselijken gesochten / dat het
Velt bezaupt was niet stukken van Menschen.
En Troplus dede dien dagh so veel
vzoomghheit dat hy vele Griecken versloeg
en wel honderd Heeren en Edelen gevan-
gen nam. 't Welch Achilles verkondigt
zynde / heeft hy de Liefde acn een zyde ge-
stelt / hem metter haest wapenende / in hy
vlugtig te peert gesprongen / en na de Ba-
tache gereden / en met groote surie op den
Tropanen gevallen / soo dat hy 'er veel in
zynen toozom - bzagt : Maer Troplus
is hem te gemoet gereden / en beide hem
seer gequest van 't peert / soo dat hy van
syn volck wegh gelept wiert / die hy belaste
Troplus te besetten / en 't hem dan te la-
ten weten. De Myrmidonissen hebben
op dit bevel Troplus waer - genomen /
welk een wepinigh ter zyde geweken was /
om adem te scheppen / 't welch Achilles
volk siende / hebbense hem van alle kanten
omringelt / 't wells Troplus sag / en mer-
kende

kende dat zy syn doodt sochten / heeft hem
selven niet gejaert / maar denckende noch
op syn lieftse Hecuba / sloeg hy sodanigh
onder de Griecken / dat hy 'er in't kort wel
200. kapot macte / en een Volwerck van
doden om hem heen had : Maer wat kond
het hem batte ? Den hoop was te groot /
en geen ontset voor handen / soo dat hy ten
lesten heel moede zynde zware quetsuren
ontslingh en heel magtelos wiert. Doe
riepen sp Achilles / die hem voorts doodt-
sloegh / en deed Troplus doodt Lichaem
binden aen zyn Poerts steert / sleepie dat
langs het Par. 't Welche Paris / Poli-
damas en Eneas verstaende waren daer
over seer ontstelt / als oock Conink Menon
die Achilles na reet / en tot hem sende.
o Achilles gp valse Derrader / schaeme gp
u niet / so Edelen Conink soo oneerlijcken
langs den Velde te slepen : Dit en sal niet
ongewzooken bliphen. Dit geseyt hebbende
heeft hy Achilles met een toornigen
moede van den peerde gesloten / so dat hem
syn volck qualich konde bevrijden / en upt
der Tropanen handen lossen / welken hem
met alle gewelt op quamen / en Troplus
lichaem hem ontnamen en weg - droegen.
Als Achilles wat verberst was / is hy
weder na den strijt gekomen / met een deel
vers volk / en soekende Conink Menon /
die hem van den paerde gesloten had / heeft
hy hem ten lesten gesien / en aeler Conink
Menon hem gewaer wert / was hy hem
op het llyf / en stak hem so geweldelijc dat
hy doot ter aerden viel / daer dooz de Tro-
panen / als oock dooz den doodt van Tro-
plus kleinhertigh wierden / ende blucht na-
men tot binnin Tropon / waer grote droef-
heit gemaecht wiert over Troplus / dooz
dien sp nu alle de vroomste Dooz - vechters
quijt war en op Paris na. Boven al was
de Coninginne Hecuba bedroeft / en ver-
woezt op Achilles / die sy meynde haren
daer na raet hielden / of se niet de Tro-
panen vissden accorderen oft niet. Maer ten
lesten

lesten besloten sp te continuieren / ende den Pyrus Achilles sone te senden / die by synen ouden vader in't Koningryke van Licaonia woonde. En desen last wert Menelaus op - gelept / die derwaerts niet goeden voorspoede voer / en met Pyrus wederom keerde in den Leger / daer hy welkom geheten en wel onthaelt wert.

Van den lesten Strydt, in den

welken Paris verslagen wert met Panthasilea, Coninginne van Amazonen, die den Troyanen te hulpe gekomen was ter lieften van Hector.

Het XXXIV. Capittel.

Gedurende dat leste Bestant so was blycken Troyen gekomen de Coninginne van Amazonen Panthasilea genoemt / met dypst kloekte Jonck - vrouwen / en dat ter liefde van Hector van Trojaen / die sy beminden / en nog in't leven meinde te blinden / maer als sy verstaen had dat hy van Achilles so vertradelijk om - gebragt was / soo zwoer sy dat sy 't op de Griecken wrekken soude. En na datse haer met hare Jonck - vrouwen wat gerust hadden van de verre reysen en het bestant uyt was / so is sy met haer volck en Paris met meest alle de Troyanen en bzeemde Bidders uyt - gevallen op de Griecken / die hun oock verwagteden / onder dewelcke Apar ongewapent was / die uyt verwaentheyt alleenlyck metten zweerde wille begten / 't weli hem niet wel en bequam / want na dat hy vele Troyanen metten zweerde om - gebracht hadde / en Paris dat siende / schoot hy hem eenen Pijl tussen de ribbe en de milte / soo dat hy wel gevoelde datter de dooit na volgen soude / en ryjdende na den geenen die hem geschoten had / seyde hy hem: og Paets / gp hebt my niet u schieten ter doodi toe gequest / maer nochtans al eer iek sterbe / sulc' gp 't mede belioopen / en van uw lieftie Helena geschepden worden / om welcke sovele Coningen ende groote Heeren / soo van uwer als van onser zpden 't leven gelaten

hebbest / dit geseyt hebbende / heefc' hy alle syn kragt gebrypcht / slaende op Paris met sulken kragt / dat hy synne slagen qualyck konde weder staen of affschudden / en geenen tyt hadde om hem weder te sien / dan alleen om hem te beschermen. Apar voelende dat hy door synne Wonden flauerhertig soude geworden hebben / sloegh Paris met al zijn magt op 't hoofd / dat hy hem dat in tweeën kloofde / en doot van den peerde viel: en Apar dit gedaen hebende / is na syn Tente gelieert / ende aldaer oock gestorzen. De Coninginne Panthasilea hier - en - tusschen ontmoet eerst den Herco ge van Tenen / die sy van den Peerde wierp / en gaf zijn Paert een harer Jonck - vrouwen / om dat na Troyen te brennen / en hebbende noch haer lancie heel / liep sy tegen Diomedes (die den Hertoge wreeken wilde) en stakk hem den schilt van zynen hals / en gaf die ook hare Jonck - vrouwen / en al eer de lancie nog brak / ontmoet sy Conink Thelamon die sy oock van den Peerde wierp / en met hulpe van Konink Phylomenus gevangen nam / maer hy wert dooz Diomedes kloekheydt ende de groote meenigte der Griecken wederom verlost waer over sy so gestoort was / datse met 't gewelt harer Maegden en Troyanen / de Griecken op de vlught dreef tot aen den oever der zee / alsoer den meesten deel der Griecken gebleven souden hebben / sonder de aenkomste van Pyrus met de Myzmidonopsen die syn Daders harnas aen had / en in't aenkomien Polidamias van den Peerde stiet / als ook Phylomenus / en ballende voorts met zyn bolck onder de gespleten Bidders van Amazonen / verfloe gen sy 'er veele / maer Panthasilea dat gewaer wordende / heeft hare Maegden moet en couragie gegeven / dewelcke de Myzmidonopsen so veel te doen gaben datse wopken moesten / en de vlugt genomen souden hebben / soo Pyrus hunnen Peer daer niet

hy

hy had geweest / die Konink Phylomenus los liet dien hy gebangen hadde / en sijn Volk bestrafte / en vzaegde offe hem niet en schaenden van de vrouwen hem te laten staen / en vooz die te vlieden? maer Panthasilea dat hoorende sepde hem: gp en behoeft dese vrouwen so klein niet te agten / want sp sullen u ende u volk lonen bandeschelme verraderpe die Achillig u vader aen Hector gedaen heeft / doorstotende hem van achter / dien hy van vooren niet verwachten doest: En om sulcks te wreken zyn wierp hier gekomen. Pyrus dese smadige woorden hoorende / wert daer dooz heel ontfest / en stekende sijn paert met sporen liep hy met alle macht tegen de Coninginne dat hy zijn Lancie brak / en sy van gelycken tegen hen / so datse hem van den peerde stiet / maer hy als een kloek bidder sprong weder te peerde / en met het zweert in de hant / sloeg hy geweldelik op de Coninginne / die hem oock niet spaerde / ende hare kragt hem oock dede gevoelen / so datse op malkander niet v'el voordeels hadde: maer Konink Agememon siende datse op malkanderen so verhit waren / schendene van malkanderen / ballende voorts onder de Troyanen en de Amazonen / dewelcke hy vele verfloe en nogh meer gedaen sou hebben / en hadde gedaen Polidamias / Antenor en Eneas dewelke met eenen groeten hoop volk die sy liedden by een vergadert hadde / de Troyanen ende jonck - vrouwen sulken bestant deden / datse de Griecken te rugge dreeven en met gewelt deden wischen / soo datter vele doot bleven / maer also de Sonne vertrok ende ondergink / sijnse van malkanderen gescheden / en de Coninginne Panthasilea wert seer gepresen over hare grote kloekheyt / ende van Konink Pyramus heerlijken begaest met vele swelen en kostelijkheden: maer hy was wederom seer behoeft over de doot van Paris sijnen Zone

5

Hoe

Hoe Anchises, Eneas, An-

thenor en Polidamus by den Koningh Pyramus quamen, en begeerden dat men peys met de Grieken maken soude, ende hoe daer hier van met den Grieken spraken.

Het XXXV. Capittel.

Als nu de Tropanen hun also binnen de mueren hielden/ en niet meer up t' trocken/ soo sijn de Giecken nader de stad gekomen/ en hebben hun Leger tot by de stad geslagen/ 't welk de Trojanen gewaer wozende/ hebben veele Inwoonders beginnen te murmureren/ als ook eenige Bidders en groote Heeren/ ook Anchises/ Eneas/ Antenor en Polidamus sien de ondergang der stad voor oogen/ hebben sp r' samen besloten den Koningh Pyramus te beraden om met de Gieken peys te maken/ en volgens dit voorzinnen/ sijnse te Hove gegaen by den Conink Pyramus/ den welche sy verselschapt vonden alleenlyk met Amphimacus zynen Bastaert-
sone en sommige Edelen. Ende synde in syn tegenwoordighedt heest Antenor voor d' ander gesproken. Mijn Heere aengissen wou u Onderdanen bemercken/ dat onse saecken so goeden voorspoet niet en hebben/ als het wel te wenschen waer/ dooz dien wop dooz dese langdurige Oorlogen niet alleen verlooren en hebben myn Heere u sonen en vele andere groote Heeten en Coningen/ als ook vele duysenden vrouwe Mannen/ maer wop nu selue alhier binnien gesloten zyn/ als een mupsje in de val/ sonder dat wop eenige verlossinge hebben te verwachten/ daer door onse Inwoenders beginnen te murmureren/ en wel ee-
lige disordie daer up mogt volgen/ so daer niet hy tydts in voorsien en werde/ so heest het ons gedocht u Majesteyt hier van te waerschouwen/ en met een ons te presentieren/ om niet den vrant so't u goet dunkt hy tydts peys en vrede te maken/ al eer wop niet de geheele stad vergaen en verdeske-

eert worden/ en 't sal u Majest. beeligerter wesen Helena wederom te geben/ dewijle Paris overleden is/ ende dese schande in hun Lant gedaen te vergoeden/ als te lyden den ondergang van onse Stadt. Ende wyt wijselen niet/ of sp sullen hun daer toe wel verstaen/ om datse in 't eerste anders niet versopt hebben/ als oock om dat het hum verdrietigh is soo lange te belde te liggen; hierom geest ons den last/ en wop sullen niet de hulpe onser Goden de sake wel upregten tot behoudinge der stadt en Inwoonders. Konink Pyramus en Amphimacus dese redenen verstaen hebbende/ hebbense tydt begeert/ om hun daer op te beraden/ dewijl het geen lichte sake is om onbedachtelpck en metter haest daer van te handelen. Doen seyd Antenor weeron: Heer Conink bedenkt dan dat men van twee quaden 't best en 't minste kiesen moet/ en dat het bezre 't best is (als ist ge-
sept hebbe) Helena hun weder te geben/ als al vermoort te worden/ 't welk wop niet anders ontkomen sullen/ aengesien sp alle onsen doot en verderf gezwooren hebben/ en wop genen grooten middel hebben/ om hun van de stad te verdriven. Amphimacus hun voorzinen verstaende/ antwoorde hem: Indien mijn Heer en Vader mijnen raet volgen wil/ so sal hy usseggen niet volgen/ maer veel eer totten leseen man toe waghen/ wat kunnen wop meer als sterben? Op wie sal hem mijn Vader nu mogen vertrouwen? als hy lie-
den (die syne raetslieden en beste blinden pleegt te wesen) hem afvalte/ en tot eenen schandelyken peis raet? die wel eer scheen met hem te willen sterben. Eneas willende hem te vreden stellen/ seyd hem: Amphimacus 't gene Antenor verhaert heest is niet alleen sijn begeren/ maer ook 't onse/ en is niet tot des Konink nadeel: maer tot zyn en onser aller voordeel: want aengissen wop niet meer up - wochien kommen/ wat

wat hebben wop anders te verwachten/ dan na langdueringe belegeringe noch in hun handen te vallen en van honger te vergaan? Conink Pyramus seyd haer: Het schijnt dat gp-lieden my daer toe dwingen wilt/ sulks en had ik nocht van u lieden gedagt te horen/ maer wel ter contrarie/ dat gp-lieden my daer in tegen soudet ge-weest hebben so ick sulks had begeeren te doen: en hadde dit myn begeren geweest/ soo waer 't niet van woede geweest dat ick my selven en myn kinderen (die er meest al geblesven sijn) geaboutuert had/ want myn begeeren van eerst aen anders niet geweest en is/ maer die schande moet een ander gebeuren. Ende gp selve seyd den Konink tot Antenor/ heft my geraden dat ick Paris myn sonne na Giecken senden soude/ en hebt selve daer mede ge-weest. En gp Eneas/ had lk myn sone bevolen om ten besten te raden/ en sonder u-lieden toe doen/ en soude Helena binnien Troyen niet gekomen hebben.

Antenor en Eneas dit vertwijf horen-de/ waren heel gestoort/ en gingen alsoo t' onvreden synde/ weder na hups.

Doen seyd de Konink tegen Amphimacus: myn sone/ lk ben versekert up de redenen deser Heeren/ datse hun beste doen fallen om ons en onse Stadt in der vanden handen te leveren/ of immers de Vozgers oproertig sullen macchen/ daerom is myn begeeren/ al eer sullen quaet van hun up-geregt word/ dat gp op morgen als sp ten Hove komen de twee ombrent/ namenlyk Antenor en Eneas/ ende dat gp u tot dien eynde niet 10 of 12 kloecke Bidders verborgen hout: 't welke Amphimacus aennam te doen.

Eneas en Antenor hebben dit vernomen/ waerom sp voornamen niet te Hove te komen dan met Wapenen onder hun kleren/ ende niet veel getwapent volchig also sp doden/ ora welker voorzaeke

den Konink synen Soone beval met de sa-
tie niet voort te varen.

Als sp dan alsoo voor den Konink wa-
ren/ hebben sp in presente van vele Cro-
panen begeert/ dat men met de Giecken
accoorderen ende peys maken souden/ tot 't
welke oock meest alle de omstanders me-
de geneegen waren/ behalven Konink Pyramus/ Amphimacus/ ende weynige
andere/ die 't selve wel hadden willen tegen
houden: maer also Eneas ende andere be-
merkite dat de meeste hoop met hun was/
en Konink Pyramus daer in niet geerne
bewilligde/ so seyd Eneas: Heer Konink
also ons elke in 't particuller soo vele aan de-
se Oorlogh gelegen is/ als uw Majesteyt
(hebbende goet/ lpf/ vrou en kinderen so
weert als d' uwe) en bemerken dat gp tot
de Vrede niet wel gesint zpt/ soo sullen wop
de sake selve beleiden tot uw en onser aller
best. De Konink merckende dat hy ver-
meestert was/ so heeft hy ten lesten de saek
finael overgegeven/ begerende datse dogh
getrouw voor hem/ haer/ en de gantsche ge-
meinte wilden wesen/ 't welk sp beloof-
den/ maer niet en hielden. Als Antenor
dese last opgelept was/ soo is hy met een
Olps-tak in de hant/ up de Stadt gelaten:
en komende aen 't Gielike Leger/ heeft
hy audiente versocht/ en voor Konink
Agamemnon en syn gantsche staende
spak hy aldus: Op Giekkische Heeren en
Dorsten/ also wop Ondersaten des Conink
Pyrami (onse genadige Heer) bemercken
de groote schade die so aen onse als uw zy-
de geschiet is/ en noch dagelyks geschiet/
door 't ombrenten van vele Coningen/
Dorsten/ en kloecke Bidders/ en dat om
een geringe sake/ soo hebben wop onsen Ko-
ning diskmael versopt/ dat hy de Vrede met
u-lieden aengaen soude/ tot het welk hy
nocht heest willen verstaen/ maer om dat
de sake ons mede aengaet/ heeft hy 't met
reputatie singel aen ons over gegeven.

Waerom mijsn Heeren / so gplieden noch
gesint zijt als doen gphier in't Landt ge-
komen bent / so twijfsl ik niet of onse Hee-
ren sullen niet u-lieden wel accordeeren /
en zwoeren sult (haer wederom hebbende)
na u laten te keeren / en geen Oozlogh om
dese saech langer te voeren. De schade by
Paris in Griecken gedaen / sal wozden ge-
stelt tegens het groot verders van u volck /
hier te Lande upt - gerecht. Hier op geeft
mij antwoort / op dat dese langhduprigen
Oozlog een eynde mach hebben / en 't om-
bzengen van soo veel vroomie vidders we-
derzijts mach op - houden. Agamemnon
met de andere Heeren Anthenoz redenen
verstaen hebbende / hebbense hem doen
uptgaen / en sprakende voort met makkanderen /
hebbense besloten dat dese sake soude
geslekt worden in handen van den Koninck
van Creten / Diomedes en Ulfsses
(dooz dien dichtwils vele verscheerde sinne
verweringe in - bzengt) en zwoeren gelpe-
helyck voort ende bestendigh te houden
't gene dese dize voort hier in doen soude.
Als nu dese dze den last aenbeert had-
den/hebbense Anthenoz voort hun allen doen
komen (na datse eerst 't saem bestemt hadde
watse begeren souden) en Ulfsses heeft
tot hem gesprooken: Heer Anthenoz / also
onse Heeren en Oversten dese handelinge
ons over - gegeven hebben / om daer mede
te doen na 't goet - duncken van ons dzien / so
hebt gpmet niemand anders meer te spree-
ken als met ons dzien: dan hebt gpmits
Konink ende Heer te seggen / dat wp niet
van sints en syn Helena alleen weder te
hebben / maer ook de geheele Stad en In-
woonders t' onsen belieben / omme daer
mede te doen na onse lust en welbehagen /
maer hadde Konink Pyramus ons eerste
versoek aen - genomen ende volszaght / so
hadde hy sene kinderen / vrienden en Pe-
ten onbeschadigt gehouden / en wp d' onse /
m souden doen wederom gekoert hebben /

maer dewijl wp hier 8 of 9 Iaar tot groote
kosten en last gelegen hebben / soo zpn wp
met 't weder - geven van Helena niet te vre-
den / maer wel met de Stad in ons gewelt
hebbende. Dit is dan uwe antwoord / gpm
meugt sien / ende u niet de andere beraden
wat gplieden te doen hebt. Anthenoz deesse
reden verstaen hebbende / is daer mede bin-
nen Tropen geheert / en heeft deselue in te-
genwoordigheyt van hun allen verklaert /
daer dooz geen groote blijschap in Tropen
was / maer groot beklag van de gemepte
ende vzwouwen / dewelcke begeerde dat men
den Ouantal geven soude wat hy begeerde /
midis datse hun leven mochten behouden /
ende in 't besit blijven. Anthenoz dit geroep
horende / dede hun seggen / datse den moet
niet verloren en gaben / en dat hy verhoop-
te de saeken ten besten te bzengen / en wel te
middelen / ende hy begeerde voort aen den
Conink dat Eneas met hem soude keeren /
om hem te helpen beraden / 't welk hem ge-
conseerteert wert. Als nu Helena verstant
dat men haer in de Griecken handen soude
leveren / heeftse aen Anthenoz ende Eneas
begeert datse haren peys aen Menelaus
souden verwerpen / tot 't welk sp beloof den
humen best te doen. Ende also syn Anthe-
noz en Eneas t' samen na de Griecken ge-
keert / en komende in Ulfsses Cente / heb-
ben sp t' samen getracteert: maer niet kon-
nende accorderen / heeft Eneas geseyt dat
men hem oock soude op - regten de schade
die Paris in Griecken gedaen hadde: tot
het welcke de Griecken geensints verstaen
wouden / maer wouden de stadt in genade
of ongenade hebben al souden sp'er nog 10
jaer voort liggen. Als Anthenoz en Eneas
mercliten datter geen vorderinge en was /
soo hebben sp hun gemoet verandert / ende
gesocht ten minsten hun selven / ende hyn
naestte Vrienden te beschermen en in 't le-
ven te behouden / seggende tot de Griecken.
Gp Heeren / aengesien het de Goden alsoa
belijst /

gout en so veel silvers / en 10000 Middel-
terwe / voort geledene schaen schande / die
de Tropen de Griecken gedaen hebben.
Alles op appzobatis van den Coninghen
syn Raet / en de Griecken met de liberantie
van 't beloofde vertrekken souden. Den
Coning met alde Heeren / namen 't voort
waerheyt aen / en waren verblyft / beloof-
den de Schat te vergaderen / en begeerde
's anderendaegs het Verbondt voorts met
Eede te bevestigen / 't welk oock geschie-
de.

Hoe den Verraderschen peys
tuschen de Troyanen ende de Griecken besloten
wert, en hoe de Griecken een groot Peert lieten
maeken, ende 't selve den Troyanen schoncken,
zynde vol gewapende Mans.

Het XXXVI. Capittel:
S Anderendaegs syn Eneas en Anthe-
noz na Ulfsses en Diomedes getrochen
(latende de Coning Cassilius binn
Tropen) om hem te halen / ende binn
Tropen te geleiden / om het vals accoor-
te bezweeren: en also sp met State binn
quamen / werden sp van den Konink heer-
lyck onthaelt en gescreert / ende na datse
t' samen wat gesprookien hadden / syde
Diomedes en Ulfsses / datse daer geno-
men waren om met Eden te bevestigen het
gene sp - liedien met Eneas en Anthenoz be-
slooten waer / hun Leger souden op - bze-
ken en t' scheep gaen / mijnen maekien om
te varen / maer snachts gewapent voort de
Poort komen / en dat sy hun dan in souden
laten / en om te minder suspicie sal Coning
Cassilius mee gaen / en ons seggen Offi-
cieren / en geest ons 't Lichaem van Pan-
thasea / om dat in de Stad te begraven.
Aldus wiert dese Conspiraute be - redige /
en gingen dese Verraders met Cassilius
weder vryliph na de Stad / en komende by
den Conink en syn Raedt / gaben haer ac-
coort met een blip gelaet te verstaen / dat de
Griecken na hun lant souden kereen / sonder
meer tegens de Tropen te Oozlogen /
mits restituutie van Helena / 20000 Merck

Desgelyks hebben Ulysses / Diomedes en Coning Cassilius oock het accoort bezworen / so datter grote blijtschap aen beide zijden was / 't welk de Troyanen niet wel verginkt. Als nu dit vals accoort bestigt was / mogten eenige Grieken vry binnien Troyen gaen / hoewel 't om geen qua suspicie te geben belet wiert. In dese 14. dagen dat de schatten vergaert wierden / so spraken en aten Antenor en Eneas somtijts met Ulysses en Diomedes / en wesen hun de hupsen die men spaeren sou. Diomedes vzaegde of zp haer stuk al seker hadden / daer op Anthenoz ja sepde / en dat hem niets beletten mogt / ten ware seker materie van hout in Pallas tempel / 't welk vpt den Hemel van de Goddinne Pallas daer geordineert was / also den Tempel onvolmaekt en boven noch open was / 't welk men sep sullen kracht heeft / dat geen Stad daer 't in is verzaeden kan worden / noch in de strijd verliesen sullen / en is genoemt Palladium / na de Goddin Pallas / dat sp hier sozvuldigh bewaren / dan ick weet het te krygen van de Priester die 't bewaert voort een seker somme gelt / en ick sal 't u mede geven seyde hy tegens Ulysses: Dit geseyt hebbende / is na den Tempel gegaen met een grote som gelts / en komende by de Priester / heeft hy 't Palladium begeert / en presenteerd hem het gelt daer voort / met belofte / van sulks stil te houden; en ick hebber Ulysses van gesproken (die ick het geven sal) welck te vreden is / dat men hem na gebe / dat hy 't genomen heeft. Den Priester (Coant genoemt) siende de grote somma gelts / ende hoorende Anthenoz belofte wiert daer dooz belooft / en hebet Antenor gelevert / die hem 't gelt gaf / ende is met 't Palladium na hups geleert / en heeft 't selve Ulysses in handen gelevert / die 's anderdaegs daer mede dooz-gegaen is na 't leger / daer dooz de sprake ginkt in heel Troya

gen dat Ulysses 't Palladium geroofst had / waer van de Troyanen niet wel te vreden waren / doch om geen belet van den vreden te wesen / lieten sp 't also slechtelijck henen passeren. Och wat een hooghepde van eenen Priester / die dooz de gierighepe hem niet ontsagh 't verderf der gantscher stad / maer liever 't gelt hadde en beminde / als de welvaert der gantscher gemeynte: doen wasser luttel / maer nu synder ('t welk te beklagen is) vele met dese siekte besmet. Hier-en-tussen hebben de Troyanen een sacrificie willen doen hunne Afgod Apollo tot teken van danckbaerhepe in welcken Tempel twe wonderlycheden gebeurde: 't een was (also hun sacrificie op den Outaer lagh) datse 't hout niet konden doen branden / hoe ditzwils sp 't oock versochten. Het ander mirakel was dattet ingewant ('t welk sp oock lieten ten slacht-offer bereden) van eenen groten Arant die vpt de locht quam vliegen / wierdt krysende weg-gehaelt en in de Gielise schepen ghebragt: waer over de Troyanen verwondert waren / niet wetende watter bedupde / maer Cassandra seyde dattet was om dat Apollo op hun vergramt was om dat Achilles bloetstortingh in sijn Tempel gedaen / en datse vper souden halen aen Achilles graf / en dat hun offerhande als dan niet uit soude gaen / 't welk sp also bebonden. Het tweede mirakel is / dat u-sleden rijkdom / Vrouwen en kinderen van de Grieken sal weg-gevoert worden / gelijk de Arant 't ingewant in hun Schepen gevoert heeft / want de begradery al besloten is. De Troyanen hebben op dit lesje dattet principaelste was weynigh gelet; de Grieken hebben dese Mirakels aen Calcas en Crisix eene Priester / de betekeningh gebraegt: welke senden dat de Stad haest in hunne handen sou verballen: maer spraden de Grieken datse een geweldigh groot paert souden laten maken / in 't welk hun dupsing

fent gewapende Mans honde onthouden / en datse 't selve de Troyanen souden schenken / om t'haerder eer en Pallas Tempel te stellen / in plaets van 't Palladium: Want seyde Calcas dit is Apollos begeert / en sult daer dooz de Stad te sekerder hebben. De Grieken dit vrrstaende / hebben ter stondt neerstelpck een groot Peerte van Essen-hout laten maken / daer 1000. gewapende Mannen in honden wesen / de welcke hum locht hadden dooz de Ooren / Neuz-gaten en andere locht-gaten / ende was soo kostelyck en heelpk van bumptoe-gemaakt / dat men genoeg te letten hadde op het uppersie / om niet te dencken wat'er in mogt wesen. Als dit Peerte dus volmaect was / hebben sp Simon met 1000. Mannen geordineert daer in te gaen als den tydt daer soudre wesen / en om de Stad in vele plaatzen in bzant te steecken / als hy 'er met 't volck in soude wesen. Endewijl dese salke also belept werdende / en de bryende Coningen ende Heeren bemeerchten dat dit Achoocht niet achter en soude blippen / soo spnse geluckelyck met hun volck dat hum noch resteerde / elck na hun Lant getrocken / na dat vriendelijcken aen Koninklyk Pyramus oorlos genomen hadden / ende hy hum elck besonder hooglpcken bedankt hadde.

Hoe de Troyanen na datse
de Grieken het ransoen gegeven hadde, het paer
in de Stad trocken, en wat'er na volgde.

Her XXXVI. Capittel.

Als nu alle de bryende Coningen en Heeren met hun volck vertrocken waren / so hebben de Troyanen de Grieken overgelevert de 20000 mark gout ende silvers / met de Cartwe die sp hun beloofd en in den Tempel van Minerva vergaert hadden / die 't selve ter stondt 't schepe brochten / ende gereetschap machte om te vertrekken: maer eer de Grieken vertrocken / begeerden sp de Goddinne Pallas te vereer en niet een eerlyk Peert / 't welk sie hadden laten machen te t' Recompense van 't Paladium datse uit har en Tempel mede genomen hadden. Koninklyk Pyramus was er niet seer toe gesint / maer Eneas en Antenor hebben de sake dooz-gedzeven met de gemeynte / dwelk sie mynne datse een heerlyck ende deugdelyck werch deden / daer om vele dupsenden vpt-trochen / om't peerc met eer en reverentie als by Processie in te halen: Ende alsoo sp 't voorts getrocken hadden tot by de Poort / so was 't te hoog en te groot / dat 't daer niet dooz en konde / daerom de Inwoonders met vper een stuk van de muer neffens de Poort af - gebrokken hebben / ende trocken also 't Peerte tot voort den tempel van Pallas. Ende als 't Peerte binnien was / so spn de Grieken al 't scheep gegaen / hun gelaten als oftse na Ceneden gezeplt hadden / maer also den avondt aen quam zpns al gewapent weder gekeert / ende synde den meesten deel aen lant / hebbe nse verwaagt het teeken 't welk Simon hum met vuur voen soude / 't welk sp kosts daer na gewaert wierden: want also 't naqt geworden was en al 't volck meest te ruste was / so is Simon met de spne vpt 't Peerte gekomen / ende hebben de Wagt overvallen / en de poorte geopent / en de stad tot vele plaatzen in bzant gesteekchen / daer dooz sulcken confusie was dat d' Inwoonders niet en wisten hoe sp 't hadden / of waer sp loopen souden. De Grieken van bumptoe 't buer siende / en 't getier hoorende / zpns met 'er haest na de stad gerent / en rydende dooz de poorte en langs de gebrokken muer / hebbe nse so geluckelyck met Simon ende de spne de gantse stadt overvallen / vermoordende ende om - bzengende al dat hum ontmoete / out / sonk / mans / vrouwen en kinderen / soo dat 'er voort den Dageraet wel 4000 omgebragt waren. Coninklyk Pyramus die met spn Hof - gesin in den Tempel van Apollo geblooden was / wert van

Pyrrus booy 't Gutaer dooz - steken / in de
presentie van Anthenoz en Eneas / welche
van de Coninginne Hecuba gescholden
werden dooz Verraders / en dat sy - lieden
en niemand anders dit quaet gerocht had-
den: daerom seyde sy / dewijle gy my ende
den mijnen soo onuytsprekelijken beedziet
aen doet / so doet my immers daer en tegen
solleypen weldaet / en behout mijn Dog-
ter Pollexena / daerse ongeschiedigt magh
blijven / 't welck sy haer beloofden. Wie
soude kommen beschryven het onsernende
geroep van de Inwoonders / vrouwen
en kinderen / die noch onnosel in de saecke
waren / ende nochtans moesten lijden om
de misdaet hunder Oversten en Regenten :
't geslagh en gekerm was soo groot als
of de gehele Werelt vergaen hadde / want
de Gyecken hielden niet op van de Cro-
janen om te byzengen. En na datse de hupsen
ende Paleysen geplonderd ende beroost
hadden / hadden syse al in byant gesleekien /
latende allcenlijck onbeschadigt de hupsen
der Verraders / en hunder Vrienden. Wis
mi de furie over was / soo gaven de Gye-
cken d' overgeblevene Tropaensche Vrou-
wen Oozlof te mogen trekken daerse wil-
den / onder dewelcke noch in 't leven was
Andromada Hectoris hups - vrou met haer
twee Sooneen / ende noch sommige Edel-
vrouwen Eneas en Anthenoz werden niet
tegenstaende hun dienst up't Tropen ge-
bannen en voeren na ander landen. Maer
also de Gyecken weder meenden te kerken /

stonter sulien onweder op datso niet t' schet
pe dozien gaen / ende also sy niet Calcas
hier van spraken / sepde hy datter was om
dat de magten der Hellen noch niet genoeg
versoent en waren / over den doot van Achille
die om Pollexena wil in Apol-
Tempel om - gebragt was / maer nu
moest met haer Lichaem sacrificie op
chillig Gzaaf doen / ende als dan soude a
dingen wel wesen. Pyrrus dit verstaen
de / heeft hy Pollexena in den Tempel ont-
halst / ende haer Lichaem niet stucken van
een getrokken / en die op Achilles Gzaaf
geworzen.

De koninginne Hecuba dit siende / is
rasende en dul geworden van onpatientie /
ende heest veel Gyecken met de tanden en
handen om - gebragten gequetst / soodat sy
ten lesten gebanghen ende gesceenigt wert /
en wert begraeven mit haer Man Kon-
ning Pyramus in een kostelykt Gzaaf niet
wijt van Tropen / alwaer deselbe Sepeli-
ture noch lange Jaren daer na gesien is
geweest. Aldus is het met Tropen ge-
gaen / die tot den Hemel verheven was in
allcrep kostelyckhept / en dat al dooz het
ontschaeken van de schoone Koninginne
Helena / spryntende door wellustighept
der Oogen / ende onbehoozlycht aensien /
daerom elki een wel sal doen / bedwingende
spine Oogen / ende begeerlijckhept spner
Herten / waer dat gemeenlykt veelquaets
upt volgt / alsoo gy boren in 't lange ver-
staen hebt.

E Y N D E.

cplt. f

